

CETURTDIENA, 2010. GADA 25. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vakar ievērojamā darba apjoma dēļ šajā Parlamentā neradās iespēja pieminēt *Orlando Zapata* neseno nāvi, par ko Spānijas delegācija no sirds izsaka līdzjūtību. Viņš mira pēc ilga bada streika un bija pirmais pārliecības dēļ ieslodzītais, kurš ir miris Kubā pēdējo 40 gadu laikā, tādēļ mēs aicinām atbrīvot visus, kuri gan Kubā, gan arī citās pasaules valstīs tiek turēti ieslodzījumā savas politiskās pārliecības dēļ. Mēs arī vēlamies apliecināt savu solidaritāti ar viņa ģimeni un visu Kubas tautu virzībā uz plurālismu un attīstību.

Šis ļoti skumjais gadījums varētu būt pamudinājums sarunu sākšanai, lai noregulētu attiecības Eiropas Savienības un Kubas starpā, radot nosacījumus visaptverošam divpusējam nolīgumam, kas nodrošinātu pastāvīgu, konstruktīvu dialogu par cilvēktiesībām, pamatojoties uz tādiem pašiem nosacījumiem, kādus Eiropas Savienība ir izvirzījusi nolīgumos ar trešām valstīm.

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Stāvoklis Ukrainā (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

4. Zaļā grāmata „Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Maria do Céu Patrão Neves* kundzes ziņojums (A7-0014/2010) par Zaļo grāmata „Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” Zivsaimniecības komitejas vārdā (COM(2009)0163 - 2009/2106(INI)).

Maria do Céu Patrão Neves, referente. – (PT) Ļaujiet man teikt dažus vārdus par 50 zvejnieku lielo grupu, kuri tūlīt būs šeit, lai noklausītos debates un piedalītos balsojumā par ziņojumu.

Domāju, ka varu runāt savu Zivsaimniecības komitejas kolēģu vārdā, kuri ir veikuši lielu ieguldījumu šā ziņojuma tapšanā, un teikt, ka mēs esam gandarīti par to, ka šodien Parlamentam ir iespēja iepazīties ar ziņojumu un izvirzīt to balsojumam. Kādēļ? Tādēļ, ka kopējā zivsaimniecības politika (KZP) ir viens no Eiropas Savienības vadošajiem politikas virzieniem. Šīs politikas sākums bija samērā grūts. Tās īstenošana oficiāli sākās 20. gadsimta astoņdesmitajos gados, bet 2002. gadā tika veikta pirmā šīs politikas reforma. Mēs apzināmies, ka dažas galvenās problēmas, kuras tika konstatētas jau toreiz (piemēram, jaudas pārpalikums, pārzveja un pārāk lieli ieguldījumi, kas, kā izrādījās, ES nebija sadalīti vienmērīgi), ir aktuālas arī pašlaik.

Tas ir sākums plašai un intensīvai reformai, kura šajā nozarē tika plānota jau sen.

Kāds varētu būt šīs reformas virziens, ņemot vērā mūsu ziņojuma saturu? Pirmām kārtām, kas attiecas uz galvenajiem principiem, ir jānodrošina līdzsvars starp vides, sociālajiem un ekonomiskajiem aspektiem. Vides aspekti ir nozīmīgi tādēļ, lai garantētu krājumu saglabāšanu, sociālie — lai veicinātu cieņu un profesionālo izaugsmi, bet ekonomiskie — lai konkrētā nozare nodrošinātu ienākumus. Bez šiem trim aspektiem nebūs iespējama Eiropas Savienības zivsaimniecības nozares ilgtspējība, kuru mēs visi vēlamies nodrošināt.

Kā īstenot šos vispārējos principus, kuru mērķis ir mazināt zvejas jaudas pārpalikumu, palielināt peļņu un labāk saglabāt krājumus? Ziņojumā ir uzsvērti daži būtiski aspekti, proti, ieguldījums decentralizācijas veicināšanā; zvejnieku un visas zivsaimniecības nozares tiesības piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā, lai nodrošinātu viņu lielāku līdzdalību zivsaimniecības pārvaldības procesā, tādējādi palielinot atbildību un nozares atbilstību kopējās politikas noteikumiem; vajadzība nošķirt maza mēroga zvejas flotes no rūpnieciskās zvejas flotēm, izstrādājot katrai grupai atsevišķus īpašus noteikumus; nepieciešamība novērtēt, kurus pārvaldības modeļus var labāk pielāgot dažādiem zvejas apgabaliem un zivsaimniecības veidiem; nepieciešamība stiprināt tirgus pozīciju, attīstot zvejniecību, kuras mērķis ir iegūt pievienotas vērtības

produktus un palielināt nozvejas pirmā līmeņa cenas; subsīdiju savienošana ar paraugpraksi; zvejas flotes modernizācijas regulējuma nepieciešamība drošības un higiēnas jomā; nepieciešamība attīstīt ekoloģiski ilgtspējīgu ES akvakultūru; citu, ar nozveju un pārstādi saistītu nozaru attīstība. Mums ir arī jāpievērš uzmanība pieaugošajai sieviešu lomai zivsaimniecības nozarē un jāizvirza prasība, lai no trešām valstīm importētajiem zvejniecības produktiem tiktu izvirzīti tādi paši nosacījumi kā mūsu ražotāju produktiem. Tas ir saistīts ar sertifikāciju, marķēšanu, izsekojamību un, visbeidzot, kopējās zivsaimniecības politikas integrēšanu plašākā jūrniecības politikā, palielinot tās jaudu.

Nobeigumā es vēlētos teikt, ka šā dokumenta izstrādē, ar kuru mēs jūs šodien iepazīstinām, ir piedalījušies visi Zivsaimniecības komitejas locekļi, jo īpaši opozīcijas referenti, ar kuriem kopā veicām ļoti grūtu darbu, kā arī Komisija, Eiropas Parlamenta Ģenerālsekretariāts, Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) padomdevējs, citu politisko grupu padomdevēji un, protams, mana biroja darbinieki un mans palīgs. Šā dokumenta sagatavošanā ir ieguldīts liels darbs, tādēļ mēs ceram, ka balsojuma rezultātā tas tiks pieņemts.

Juan Carlos Martín Fragueiro, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, arī prezidentūra atzinīgi vērtē šīs Eiropas Parlamenta debates, jo tas ir nozīmīgs ieguldījums plašākas apspriežu procedūras sākšanai par Zaļo grāmatu, tādēļ Komisijai, gatavojot tiesību aktu priekšlikumus, tas būs rūpīgi jāizvērtē.

Padome gatavojas rūpīgi izvērtēt arī Parlamenta atzinumus, lai tā turpmāk varētu izskatīt un pieņemt tiesību aktu priekšlikumus saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

2009. gada aprīlī Zaļajā grāmatā ir aplūkoti KZP vairāki strukturālie trūkumi, proti, flotes jaudas pārpalikums, neprecīzi formulēti mērķi, orientācija uz īstermiņa mērķiem, nozares kopējās atbildības trūkums, kā arī nepietiekama atbilstība noteikumiem.

Minētajā Zaļajā grāmatā ir arī izklāstīti šo trūkumu novēršanas veidi, kā arī aplūkoti citi svarīgi jautājumi, piemēram, režīmu diferenciacija rūpnieciskās zvejas flotei un maza izmēra piekrastes flotei, resursu izšķiešana, relatīvā stabilitāte, individuālās nododamās tiesības, lielāka orientācija uz tirgu, KZP integrēšana plašākā jūrniecības politikā, publiskais finansējums un KZP ārējie aspekti.

Padomē dalībvalstis gan atsevišķi, gan visas kopā rūpīgi analizē visus konkrēto jautājumu aspektus. Apspriešanas pirmais posms beidzās 2009. gada decembrī. Komisija saņēma 1 700 priekšlikumu, un līdz šim jau ir notikušas vairāk nekā 125 sanāksmes un semināri.

Otrajā posmā, kurš sāksies šā gada 1. septembrī, tiks analizēts veiktais ieguldījums un apspriestas galvenās idejas. Janvārī Komisija organizēja seminārus par reformas pamatelementiem un tiesībpamatotas pārvaldības instrumentiem zivsaimniecībā. Arī šodien notiek seminārs par maziem zivsaimniecības uzņēmumiem. Martā tiks veikts ietekmes novērtējums, aprīlī ir paredzēts apspriest Eiropas Zivsaimniecības fonda turpmākās finanšu iespējas, maijā — ārējos aspektus, bet jūnijā — resursu izšķiešanu un līdzekļu selektīvāku izmantošanu.

2. un 3. maijā Akoruņā norisināsies prezidentūras un Komisijas kopīgi rīkotā konference. Tajā tiks analizēti trīs reformas pamatelementi, proti, pārvaldība, krājumu pārvaldība un režīmu diferenciacija rūpnieciskiem zivsaimniecības uzņēmumiem un mazām piekrastes zivsaimniecībām.

4. un 5. maijā Vīgo tiksies ministri, lai apspriestu konferences rezultātus, un, iespējams, jūnijā plānotās Padomes sanāksmes darba kārtībā tiks iekļautas neformālas debates par darba dokumentu attiecībā uz iespējamām izmaiņām.

Kā jau es iepriekš minēju, trešajā posmā, kurš sāksies 2010. gada otrajā pusgadā, Komisija iesniegs Balto grāmatu un četrus tiesību aktu priekšlikumus attiecībā uz pamatregulu, jaunajiem COM, tehniskajiem pasākumiem un jauno regulu par finansējumu. Ir paredzēts, ka jaunā, reformētā KZP varētu stāties spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Padomei ir arī jāpieņem nostāja šajā jautājumā. Tā pieņems vienīgi oficiālus lēmumus, pamatojoties uz tiesību aktu priekšlikumiem, kurus saņems no Komisijas 2011. gadā, un tas notiks saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

Maria Damanaki, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, tā kā es pirmo reizi uzstājos šajā Parlamentā komisāres statusā, es vēlētos jums pateikties par man doto iespēju. Man ir liels gods būt šeit kopā ar jums un apspriest KZP reformu, kura ir ļoti nozīmīga visai nozarei. Es vēlos apsveikt referenti Neves kundzi ar paveikto grūto darbu, lai apkopotu dažādos viedokļus saskaņīgā dokumentā. Es pilnīgi piekrītu, ka mums ir vajadzīga radikāla reforma, lai novērstu šīs politikas strukturālos trūkumus. Kā jau jūs visi zināt, 2002. gadā veiktā reforma nebija pietiekami veiksmīga.

Tagad mums būs jāatrisina iepriekš neatrisinātās problēmas, lai gūtu labākus panākumus attiecībā uz vides, sociālo un ekonomisko aspektu. Sabiedriskā apspriešanās ir pierādījusi, ka šai reformai ir plašs atbalsts. Protams, es šodien nevarēšu atbildēt uz visiem ziņojumā izvirzītajiem jautājumiem, jo drīz notiks balsojums, tomēr es ņemšu vērā kompromisa ceļā sagatavotos grozījumus attiecībā uz ilgtspējību, jaudas pārpalikumu, maza izmēra zvejas flotēm, horizontālo decentralizēšanu, izmetumu pakāpenisku samazināšanu, kā arī jaunu zivsaimniecības nolīgumu slēgšanu un izmantošanu šajā nozarē. Es esmu ļoti pateicīga par jūsu konstruktīvo ieguldījumu.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību diviem specifiskiem jautājumiem. Pirmais ir publiskais finansējums. Manuprāt, lai gūtu labākus panākumus, mums ir jākoncentrējas uz subsīdijām, lai garantētu mūsu politikas mērķu sasniegšanu. Piemēram, tā vietā, lai atbalstītu jaunu kuģu būvniecību, mums ir jāatbalsta inovācijas attiecībā uz selektivitāti un ekoloģiju, kā arī jāpalīdz ražotāju organizācijām risināt turpmākās problēmas.

Otrkārt, es pievienojos jūsu viedoklim par sociālo dimensiju. Mēs vēlamies, lai zivsaimniecības nozarē tiktu izveidotas pievilcīgas un drošas darbavietas. Ceru, ka šodien šajās debatēs es dzirdēšu jūsu priekšlikumus.

Ļaujiet man jūs informēt arī par turpmākajiem pasākumiem. Mēs sagatavosim kopsavilkuma ziņojumu par pagājušā gada apspriešanos, lai atvieglotu priekšlikumu izstrādi attiecībā uz jauno politiku. Mēs organizējam darbseminārus, lai apspriestu konkrētus jautājumus ar ieinteresētajām personām, iestādēm un dalībvalstīm. Maijā kopā ar Spānijas prezidentūru tiks rīkota plaša, KZP reformai veltīta konference.

Es esmu informēta, un tas jau tika minēts, ka pašlaik Komisijā norit darbseminārs, kurā piedalās visu Eiropas valstu pārstāvji. Žēl, ka jūs tajā nevarat piedalīties. Tas tika iepļānots jau sen. Ja vien tas būs iespējams, es turpmāk centīšos panākt, lai vairākas sanāksmes nenotiktu vienlaicīgi.

Pamatojoties uz šo ieguldījumu, 2010. gada nogalē mēs sāksim izstrādāt priekšlikumus, kuri Komisijai būs jāpieņem 2011. gada pavasarī. Plašā apspriešanās procesa noslēgumā ar jums tiks rīkotas diskusijas. Jums kā likumdevējam kopā ar Padomi būs galvenā loma jaunās politikas veidošanā. Es patiesi ceru turpmāk ar jums sadarboties.

Antonello Antinoro, PPE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es pateicos Padomei par sniegtajiem komentāriem un gribu novēlēt veiksmi mūsu turpmākajā kopējā darbā jaunajai komisārei, kura šodien pirmo reizi uzstājas šajā Parlamentā.

Manuprāt, tas, ko mēs ieviešam, ir ļoti svarīgi, un es ceru, ka ar šo Zaļo grāmatu, kuru šodien esam iesākuši apspriest un par kuru vēlāk notiks balsojums, nenotiks tas pats, kas notika 2002. gadā.

Tomēr šodien Eiropas Parlaments ir citādā situācijā. Mums ir parastā likumdošanas procedūra un Lisabonas līgums, un es ceru, ka mēs tos spēsim izmantot savā labā, lai sasniegtu izvirzītos mērķus.

Galvenos punktus jau minēja mūsu referente *Patrão Neves* kundze, kurai mēs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), vēlamies izteikt pateicību par paveikto darbu kopsavilkuma sagatavošanā, ar kuru viņa mūs iepazīstināja, kā arī par visu tajā ietverto informāciju.

Es vēlējos uzstāties un izmantot iespēju, lai apspriestu ar zivsaimniecības nozari saistītus jautājumus, tomēr šajā gadījumā mans mērķis ir runāt nevis par jūnijā plānotās Zaļās grāmatas un Baltās grāmatas tēmām, bet gan par tiem jautājumiem, kuri ir jārisina saistībā ar Eiropas jūrām, jo īpaši Vidusjūru.

Šodien mums sev ir jāizvirza tādi paši noteikumi, kādus jau vairākus gadus esam izvirzījuši savai ekonomikai un zvejniekiem. Tomēr pat tās piekrastes valstis, kuras robežojas ar Eiropu, apzināti un pārāk bieži šos noteikumus ignorē, un mēs atklājam, ka esam paradoksālā situācijā, jo šķiet, ka šie noteikumi attiecas vienīgi uz mūsu zvejniekiem, bet citas valstis var darīt, kā vēlas.

Tagad Eiropas Komisijai ir nozīmīgāka loma. Tai ir sava ārlietu ministre un daudz ietekmīgāks Parlaments. Es ceru, ka pirms Baltās grāmatas izstrādāšanas, gatavojot Zaļo grāmatu, mēs varam sadarboties ar trešām valstīm, kuras nav ES dalībvalstis, lai izstrādātu kopīgus noteikumus un panāktu, ka tie, kuriem šie noteikumi būs jāievēro, nav vīlušies, neļūtas ignorēti un neuzskata ES par ienaidnieku, bet gan par sabiedroto.

Josefa Andrés Barea, S&D grupas vārdā. – (ES) Paldies jums, *Martín Fragueiro* kungs, un jums, *Damanaki* kundze.

Arī es šeit pirmo reizi runāšu par zivsaimniecības jautājumiem. Mēs patiesi šajā nozarē esam saskārušies ar lielām problēmām. Mūsu pienākums ir izstrādāt pamatnostādnes, kuras garantēs jūru, zivsaimniecības un visas planētas ilgtspējīgu attīstību.

Mēs runājam arī par nozīmīgu mūsu valstu piekrastes un citu reģionu ražošanas elementu, proti, ekonomikas un kultūras elementu, kas ietver daudz vērtību, un, kā jau jūs, *Damanaki* kundze, pareizi teicāt, 2002. gada reforma nebija rezultatīva.

Mums ir jāpārskata relatīvās stabilitātes princips un jāmeklē jaunas, elastīgākas un vieglāk pielāgojamas pārvaldības metodes, lai atrisinātu ar kopējo pieļaujamo nozveju (KPN) un kvotām saistītās problēmas. Problēmas ir radījuši arī jau pieminētie izmetumi, jo tie ir nepieļaujami gan mūsu zvejnieku, gan arī visas planētas nākotnes dēļ.

Gaidāmajai KZP reformai ir jānodrošina ilgtspējīga zvejas sistēma, un mēs atbalstām jaunas, uz zvejas piepūli pamatotas pārvaldības sistēmas izveidi. Mums ir jāklūst atvērtākiem, vairāk jādome par to, kā atrisināt problēmas, un jācenšas izveidot elastīgāku pārvaldības modeli.

Mums ir jānodrošina plaša vides kritēriju ieviešana, kā arī jānosaka diferencēta pieeja piekrastes un dziļūdens zvejai. Tas šai nozarei ir ļoti būtiski. Mums ir jāpanāk, lai atsevišķām flotēm tiktu samazināts jaudas pārpalikums. Mums ir arī jāpabeidz tirgus kopīgā organizācija un jāatrod veidi, kā stabilizēt tirgu un kā to saskaņot ar zivju importu no trešām valstīm.

Lai cīnītos pret nelegālo zvejniecību, kura tiek asi kritizēta un līdz šim ir bijusi neefektīva, ir vajadzīgi papildu līdzekļi, saskaņotas sankcijas un starptautiskie nolīgumi, kuru pamatā būtu tiesību, cilvēktiesību un nolīgumu ievērošanas principi.

Atšķirībā no pašreizējās politikas jūsu pieminētajai finanšu shēmai ir jānodrošina labāki rezultāti.

Turklāt ir jādome par sociālo dimensiju, jo šajā gadījumā mēs runājam par cilvēkiem un mums ir jānodrošina, lai tiktu saglabāta viņu pašcieņa un profesionalitāte, kā arī paaugstināts šo cilvēku profesionālās kvalifikācijas statuss un attīstītas izdzīvošanai nepieciešamās ekonomiskās spējas.

Protams, mēs nedrīkstam aizmirst par to sieviešu integrāciju, kuras pārstāv neredzamo zivsaimniecības nozares pusi. Mums viņas ir jāizvirza priekšplānā un jāvelta viņām papildu uzmanība.

Zivsaimniecības politikas reforma ir kaut kas vairāk nekā vienīgi tiesību aktu izstrāde. Tas nozīmē, ka nozīmīgākā reformas daļa ir jāīsteno Eiropas Savienības robežās, kurai būs jāgarantē jūru, zvejnieku un planētas daļas ilgtspējība.

Tādēļ mums, saskaroties ar problēmām, ir jābūt drosmīgiem, savukārt būt drosmīgiem nozīmē bezbailīgi īstenot savu politiku. Mums ir jāaizmirst par savām bailēm, jāklūst situācijas noteicējiem un jāsaglabā valstu, ES un visas pasaules līdzsvars.

Carl Haglund, ALDE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, tiem, kuri ir nenogurstoši strādājuši, lai sagatavotu šo Zaļo grāmatu un ziņojumu, šobrīd vajadzētu just gandarījumu. Vispirms es gribētu pateikties referentei par viņas izcilo veikumu.

Mūsu KZP ir vajadzīga reforma. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupai ir svarīgi, lai reformas pamatā būtu uz ekosistēmu pamatota pieeja. Ziņojumā ietvertais formulējums ir labs, tomēr vienlaikus mums nāksies risināt nopietnas problēmas, kas saistītas ar izmetumiem, ievērojamiem jaudas pārpalikumiem atsevišķās vietās un vēl daudzām citām lietām. Tādēļ esmu gandarīts, ka mēs spējam vienoties par pasākumiem, kuri būs jāveic, lai vispirms atrisinātu tieši šīs problēmas. Vai ir kāds, kurš uzskata, ka ES izmetumu politika ir pamatota? Es noteikti ne.

Vēl viens svarīgs jautājums ir kopējās zivsaimniecības politikas reģionalizācija. Tā kā situācija dažādos Eiropas reģionos ir atšķirīga, ir svarīgi, lai lēmumi tiktu pieņemti un piemēroti reģionālā līmenī. Vēl viena atzinīgi vērtējama reforma ir nodoms ieviest atsevišķu pieeju maza izmēra piekrastes zvejai. Šie ir jautājumi, kurus mēs esam iekļāvuši arī ALDE grupas ziņojumā.

Kā somi, kurš dzīvo pie Baltijas jūras, es esmu gandarīts arī par paziņojumu izvērst pasākumus, lai atrisinātu ar roņu un jūras kraukļu pārmērīgi lielo populāciju saistītās problēmas, jo tie ir viens no lielākajiem Baltijas jūras zivsaimniecības nozares apdraudējumiem.

Nobeigumā es vēlētos pieminēt zivsaimniecības nolīgumus ar trešām valstīm. Ir svarīgi, lai šajā ziņā mūsu politika tiktu saskaņota ar ES cilvēktiesību politiku. Labs piemērs iepriekš minētajam bija Parlamenta balsojums pret nolīgumu ar Gvineju, jo tas norāda virzienu, kurš mums jāievēro arī turpmāk.

Es esmu gandarīts, redzot, cik lieli panākumi ir gūti saistībā ar gaidāmo reformu. Mums ir laba Zaļā grāmata, un esmu pārliecināts, ka 2013. gadā paredzētā zivsaimniecības politikas reforma būs vēl labāka.

Isabella Lövin, *Vers/ALE grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāre *Damanaki* kundze, dāmas un kungi! Es saskāros ar ES kopējās zivsaimniecības politikas postojām sekām 2002. gadā, kad pēc vairākuma balsojuma Zviedrijas parlamentā Zviedrija pieņēma lēmumu par mencu nozvejas vienpusēju aizliegumu uz vienu gadu, tomēr šā lēmuma īstenošanu nepieļāva Eiropas Komisija.

Lai gan Zviedrija bija paredzējusi izmaksāt saviem zvejniekiem kompensācijas par aizliegumu un Starptautiskās Jūras pētniecības padomes pētnieki ieteica pilnīgi aizliegt mencu nozveju uz vairākiem gadiem, kā arī to, ka vairāku mencu krājumi pie Zviedrijas krastiem bija izzuduši vai samazinājušies par 70 %–90 %, kopējās zivsaimniecības politikas principam tika piešķirta daudz lielāka nozīme. Komisijas uzskats bija tāds, ka, ja visiem ir pārzveja, tad tā ir arī Zviedrijai. Citiem vārdiem sakot, kvotu izmantošana ir obligāta visām ES dalībvalstīm.

Pēdējā zivsaimniecības politikas reforma tika pabeigta 2002. gadā, bet tā neatrisināja sarežģītās problēmas, ar kurām šī nozare bija saskārusies jau pirms desmit gadiem, piemēram, situāciju, kad pārāk liels skaits zvejas kuģu dzenas pakaļ mazam un arvien mazākam daudzumam zivju. Pēdējie kuģi, kuri Vidusjūrā zvejoja zilās tunzivis, saņēma ES subsīdijas vēl 2005. gadā. Laika posmā no 2000. līdz 2008. gadam, kad tunzivju krājumi bija gandrīz izzuduši, no ES nodokļu maksātāju naudas tika izlietoti EUR 34 miljoni tunzivju zvejas kuģu būvniecībai un modernizācijai. Līdzīga situācija tika novērota arī attiecībā uz Baltijas jūru. Pēdējos gados Zviedrijas Zivsaimniecības pārvalde ir izmaksājusi EUR 5,4 miljonus, lai nodotu metāllūžņos dažus lielākos tunzivju zvejas kuģus, proti, tos pašus kuģus, kuri tika uzbūvēti par ES atbalsta līdzekļiem.

Zivsaimniecības politikai ir nepieciešama radikāla reforma. Mūsuprāt, ir jāpārtrauc nevēlamu subsīdiju piešķiršana. ES zvejas kuģi ar beznodokļu degvielu un piekļuves līgumiem, ko nodrošina nodokļu maksātāji, pašlaik iztukšo Āfrikas jūras, kuras ir šim reģionam būtisks pārtikas piegādes avots. Tie negodīgi konkurē ar Āfrikas zvejniekiem, vienlaikus graujot ekosistēmas.

Pirms šodienas balsojuma par ziņojumu par Zaļo grāmata, es vēlētos aicināt visus savus kolēģus deputātus svītrot vismaz vienu nevēlamu punktu no šā citādi lieliskā ziņojuma, proti, 121. punktu, kurā ir teikts, ka ES ārējai zivsaimniecības politikai ir jābūt tādai, kura aizstāv Eiropas intereses zivsaimniecības jomā. Es nedomāju, ka ES vajadzētu īstenot šādu politiku 2010. gadā.

Marek Józef Gróbarczyk, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Damanaki* kundze! Sākumā es vēlētos sirsnīgi pateikties *Patrão Neves* kundzei par viņas ieguldījumu šā ziņojuma sagatavošanā. Ir vajadzīga liela mērķtiecība un spēja panākt kompromisu, lai sagatavotu šādu saskaņotu dokumentu. Tomēr šis ziņojums ir tikai pamats turpmākajai zivsaimniecības politikai, kura tiks pilnīgi pārveidota, ieviešot tajā būtiskas izmaiņas, lai panāktu līdzsvaru starp rūpēm par dabas vidi un zivsaimniecības vēsturisko mantojumu. Minētās politikas pamatā ir jābūt reģionalizācijai, kuru savukārt nosaka dažādos reģionos dominējošie apstākļi. Tas ļaus sagatavot pareizu novērtējumu, pamatojoties uz zivsaimniecības nozares pārstāvju un zinātniskajiem atzinumiem, turklāt panāktais kompromiss nodrošinās taisnīgu un vienlīdzīgu zivsaimniecības pārvaldību.

Jaunajai zivsaimniecības politikai ir jāveicina nozares attīstība Eiropā, kuru ir skārusi krīze, tomēr vienlīdz svarīgi ir pievērst uzmanību agresīvajai rūpnieciskajai zvejai, jo īpaši Baltijas jūrā, kur veselīgas un vērtīgas zivis tiek pārvērstas zivju miltos to tālākai izmantošanai mājputnu un liellopu audzēšanai saimniecībās, savukārt eiropiešu virtuvēs nonāk toksiskā Tālo Austrumu panga. Tas ir trieciens ilgtspējīgai Eiropas piekrastes zvejai, kurai ir jāpievērš īpaši liela vērība.

Tas liecina par nepieciešamību izveidot racionālu un taisnīgu nozvejas sistēmu, lai aizstātu viegli manipulējamo kvotu sistēmu, tādējādi nodrošinot visiem ES dalībvalstu zvejniekiem vienlīdzīgas iespējas. Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa atbalsta šo ziņojumu cerībā, ka pašreizējā sistēma mainīsies.

João Ferreira, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Ar šo Zaļo grāmata Komisija ir centusies izveidot tādu Kopienas sistēmu, kas paredzētu zvejas vai privātīpašuma tiesību nodošanu, garantējot piekļuvi sabiedriskajiem resursiem, proti, zivju krājumiem.

Šis priekšlikums tika noraidīts pēdējās reformas laikā, bet pēc desmit gadiem Komisija atkal ir atgriezies pie šā jautājuma un ir tā, kura prognozē neizbēgamās krājumu privatizācijas sekas, proti, darbības koncentrēšanu uz grupām ar lielāku ekonomisko un finansiālo potenciālu, kā arī ievērojama skaita maza izmēra piekrastes zivsaimniecības uzņēmumu likvidāciju. Ir konstatēts, ka tādas valstis, kā, piemēram, Īslande,

kura bija izvēlējusies šādu sistēmu, tagad vēlas no tās atteikties, jo ir saskārusies ar šīs sistēmas negatīvajām sekām un aplamību.

Parlamentam ir jāpieņem stingra nostāja un šis priekšlikums jānoraida. Turklāt šāds risinājums negarantē zivju krājumu ilgtspējīgu saglabāšanu, jo samazinājums un tiesību koncentrēšana nedaudzu uzņēmumu starpā nebūt nenozīmē zvejas piepūles samazinājumu, bet resursu izmantošanas koncentrēšanu.

Lai nodrošinātu resursu ilgtspējību, ir jāveic citi pasākumi, piemēram, jāveicina godīgas peļņas iespējas šajā nozarē, bet, lai to panāktu, ir vajadzīga tirgus intervence un tirdzniecības uzlabojumi ar pievilcīgākām pirmā pārdevuma cenām, zvejnieku atalgojuma palielinājumu, starpnieku maksas samazinājumu, kā arī godīgu pievienotās vērtības sadali visā šīs nozares vērtību ķēdē.

Reālā situācija ES zivsaimniecības nozarē ir sarežģīta un daudzveidīga. Šādos apstākļos plaši atzītā vietējo valdību nozīme ir pretrunā Lisabonas līgumā paredzētajai iestāžu sistēmai, jo šajā līgumā ir noteikts, ka jūras bioloģisko resursu saglabāšana ir svarīgākais Eiropas Savienības uzdevums.

Mums ir vajadzīgs tāds pārvaldības modelis, kura pamatā būtu zinātniskās atziņas un kura īstenošanā tiktu ņemta vērā katras valsts, katras zvejas zonas un katras flotes faktiskā situācija, kā arī to specifiskās iezīmes un resursi. Tas nozīmē, ka zvejnieki ir jāiesaista lēmumu pieņemšanā un to īstenošanā. Tas lielā mērā atšķiras no centralizēti izstrādātas politikas decentralizētas ieviešanas.

John Bufton, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos lūgt komisāri *Damanaki* kundzi izrādīt Lielbritānijai sapratni, kad tiks pārstrādāta zivsaimniecības politika, kura paredz maksšķerēšanu jūrā pakļaut jūras zvejas kontrolei un ietvert to attiecīgajā regulējumā.

Manuprāt, kvotu mērķis bija novērst krājumu samazināšanos. Eiropas zivsaimniecības politika ir cietusi neveiksmi attiecībā uz ilgtspējības mērķi, jo tiek lēsts, ka līdz 2015. gadam 91 % zivsaimniecības nozares tiks klasificēts kā pārzveja.

Diemžēl problēmas rada nevis tie, kuri zvejo zivis, bet gan tas, kā tās tiek zvejotas. Neprognozēta tralēšana un zvejošana ar āķu jedām iztukšo mūsu jūras, savukārt nozvejoto, pārtikai nederīgo beigto zivju izmešana atpakaļ jūrā, protams, ir pretrunā resursu ilgtspējībai.

Tieši maksšķerēšana jūrā nodrošina zivsaimniecības nozares ilgtspējību, jo Apvienotajā Karalistē ar to nodarbojas aptuveni miljons cilvēku, tādējādi atbalstot, piemēram, EUR 2 miljardus vērtu visa kontinenta zvejasrīku tirdzniecības nozari.

Anglijā un Velsā ar maksšķerēšanu jūrā nodarbojas aptuveni 19 000 cilvēku, kuri ir iesaistīti aptuveni 1 300 uzņēmumos. Viņi zvejo tikai tās zivis, kuras vēlas ēst, ļaujot jaunajām zivīm baroties un attīstīties un izmetot atpakaļ jūrā pārtikai nederīgās zivis. Dažos gadījumos viņi veic zivju marķēšanu, tādējādi piedaloties aizsardzības programmās.

Ja ļausim Komisijai rīkoties, tad viņi būs spiesti vest visu noķerto krastā, nevis kaut ko izmest atpakaļ jūrā, ieskaitot to visu valsts kvotu sadalē.

Maksšķerēšana jūrā nodrošina ekoloģiski nekaitīgu pašpietiekamību, tādēļ, ja ar to nodarbosies aizvien vairāk cilvēku, mazināsies pieprasījums, kas pašlaik veicina neprognozējamās komerciālās zvejas attīstību un apdraud dzīvību jūrā.

Kopējā zivsaimniecības politika vienmēr ir bijusi neizdevīga britu flotei, kurai pašlaik ir atļauts nozvejot tikai 7 % no kopējā Lamanša kanāla mencu nozvejas kvotas daudzuma un tikai piekto daļu no mūsu pašu teritoriālo ūdeņu kvotu daudzuma.

Varbūt komisāres kundze turpmāk radīs iespēju atbalstīt nekaitīgo Apvienotās Karalistes maksšķerētāju intereses, līdzīgi kā viņas priekštecis izrādīja pretimnākšanu savas valsts zvejniekiem, pretojoties aizliegumam attiecībā uz zilo tunzivju tirdzniecību, jo šī nozare viņa valstij, proti, Maltai, gadā nodrošina EUR 100 miljonu lielus ienākumus.

KZP jau ir iznīcinājusi lielāko daļu no tā, kam bija jāklūst par atjaunojamiem resursiem. Nozvejas apjoms maksšķerēšanai jūrā ir aptuveni 1 % no kopējās nozvejas. Komisija nesteidzas aizsargāt apdraudētās sugas, tomēr ir atradusi veidu, kā reglamentēt to zveju, kura ir cilvēku vaļasprieks. Tas nepārprotami liecina par to, kādas ir Komisijas intereses.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, viss, kas man un maniem vēlētājiem Ziemeļīrijā ir saistīts ar zvejniecības nozari un 27 gadus ilgo kopējo zivsaimniecības politiku, ir atspoguļots šā ziņojuma 138. punktā, apliecinot, ka vienīgā joma, kurā KZP ir guvusi uzlabojumu, ir tieši tā, kuru kontrolē dalībvalstis.

Mums vislielākais ieguvums būtu, ja KZP īstenošana tiktu pārtraukta, vai arī ja Apvienotā Karaliste no tās izstātos, jo tādējādi tā pati varētu uzņemties kontroli pār saviem ūdeņiem.

Diemžēl tas nav iespējams. KZP reforma nenovēršami radīs Ziemeļīrijas zvejniekiem citas problēmas papildus pēdējās trijās desmitgadēs jau novērotajam mūsu zivsaimniecības nozares pagrimumam, kā arī neatbildētajiem jautājumiem attiecībā uz to zivju krājumu stāvokli, no kura ir atkarīga mūsu nozares nākotne.

To pilnīgi apliecināja Zivsaimniecības padomes decembra sanāksmē piedzīvotā neveiksme un lēmumi attiecībā uz zvejas kvotām.

Kaut arī problēmas būs, es pilnīgi atbalstu referentes ziņojumā izvirzītos priekšlikumus attiecībā uz KZP reģionalizāciju. Es piekřītu viedoklim, ka KZP pamatā ir jābūt trim galvenajiem pamatprincipiem — vides, sociālajam un ekonomiskajam pamatprincipam —, tādēļ es ceru, ka mēs varēsim izstrādāt politiku, ar kuru būs iespējams novērst pašreizējās KZP postošās sekas.

Tomēr mani māc bažas, ka radikālās pārmaiņas, kuras tiek solītas šajā ziņojumā, varētu izrādīties vēl viena zaudēta iespēja mūsu zivsaimniecības nozarei un zivju krājumiem.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kas attiecas uz šo reformu, tad uz spēles ir likts pilnīgi viss. Ja mēs tagad nesaņemsim drosmi, tad mums vairs nebūs otras iespējas izveidot pareizu zivsaimniecības politiku un mēs būsim daļēji atbildīgi, ja tā cietīs neveiksmi.

KZP tiek kritizēta jau gadiem ilgi, un būtu nepieņemami, ja brīdī, kad mums ir dota pēdējā iespēja, izrādītos, ka šis Parlaments nespēj piedāvāt alternatīvus risinājumus tam, ko mēs jau tik daudzas reizes esam kritizējuši, jo īpaši neveiksmīgo krājumu saglabāšanas un pārvaldības sistēmu, par ko liecina bēdīgs krājumu stāvoklis un nozares lejupslīde.

Es nesaprotu nevēlēšanos ierosināt vērā ņemamas alternatīvas, kuras šajā Parlamentā tika apspriestas 1996. gadā, piemēram, nododamo kvotu sistēmu un uz zvejas intensitāti pamatotu pārvaldību, kuras būtu nodrošinājušas vērā ņemamus panākumus, kā arī palīdzētu saglabāt rūpnieciski vairāk attīstītās flotes.

Ziņojumā ir teikts, ka nav iespējams rast vienu, visām situācijām atbilstošu risinājumu, tomēr tajā vienlaikus tiek noliegta citu risinājumu iespējamība. Es nesaprotu pretrunas, kā arī to, ka tad, ja viens nevēlas izmantot kādu konkrētu instrumentu, vienīgais risinājums ir to neļaut izmantot nevienam.

Šādā veidā netiek nodrošināta vajāko aizsardzība un izpaužas to nozaru bailes, kuras kā vienīgo risinājumu redz nebeidzamas subsīdijas.

KZP ir arī jāgarantē globalizētās zivsaimniecības nozares produktu konkurētspēja. Šo produktu tirgus neapšaubāmi turpinās pieaugt, taču šķiet, ka tas pieaugs bez mums.

Eiropas Savienības politikas virzieniem ir jābūt saskaņotiem, un mums ir jānodrošina, lai tirdzniecības politika un noteikumi, piemēram, noteikumi par izcelsmi, kuri tiek atspoguļoti jaunajos ekonomisko partnerattiecību nolīgumos, nemazinātu Kopienas zivsaimniecības konkurētspēju un nebūtu vienīgi trešām valstīm velēts žests, pretējā gadījumā cietīs mūsu zivsaimniecības nozare.

Priekšsēdētāja kungs, vienprātība ir laba lieta, ja tā spēj nodrošināt panākumus, bet diemžēl ne tajā gadījumā, ja mēs kļūstam bezpalīdzīgi, saskaroties ar problēmām, kuru mums tomēr ir pietiekami daudz.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Sveiciens zvejniekiem un arī zvejniecēm šajā Parlamentā! Šodienas balsojums Eiropas Parlamentam būs īpaši nozīmīgs. Pirmo reizi pēc Lisabonas līguma ratifikācijas mums ir iespēja paust savu viedokli par kopējo zivsaimniecības politiku (KZP). Dažos turpmākajos gados būtiski palielināsies mūsu pilnvaras un atbildība. Šis ziņojums ir pieņemams, un es vēlētos pateikties *Patrão Neves* kundzei, kā arī *Andrés Barea* kungam par viņu veikto darbu.

Mums ir izdevies iekļaut šajā ziņojumā nozīmīgus, ar sociālās demokrātijas jomu saistītus jautājumus, piemēram, īpaša atbalsta nodrošināšanu maziem zivsaimniecības uzņēmumiem. Šīs nozares pārstāvji turpmāk tiks iesaistīti lēmumu pieņemšanas procesā. Šāds atbalsts ir īpaši jāpiešķir mazajiem ģimenes uzņēmumiem, jo to atrašanās piekrastes reģionos ne tikai nodrošina darbavietas, bet arī palielina tūristu interesi par šādiem reģioniem. Tomēr atsevišķas šā ziņojuma daļas vajadzētu uzlabot, tādēļ mēs esam iesnieguši savus grozījumus.

Mēs, sociāldemokrāti, vēlamies darīt zināmu, ka galvenā problēma ir pārāk lielais zvejas jaudas pārpalikums. Tas ir fakts, ka ilgtspējīga vides attīstība ir zvejnieku ekonomiskās izdzīvošanas būtisks priekšnosacījums, tādēļ vides aizsardzībai ir jāpiešķir prioritāte.

Trešais svarīgais jautājums ir KZP ārpolitika un partnerattiecību nolīgumi ar trešām valstīm. Mēs vēlamies, lai tiktu svītrots 121. punkts, kurā pārāk liela uzmanība pievērsta Eiropas zivsaimniecības interesēm. Mums ir jāveicina nozares ilgtspējīga attīstība arī ārpus ES un jānodrošina cilvēktiesību un demokrātijas ievērošana visā pasaulē, kā arī jāpanāk, lai ienākumi no partnerattiecību nolīgumiem nenonāktu korumpētas diktatūras pārstāvju portfeļos.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka Eiropas zivsaimniecības politika ir kā strīdus ābols, kurā lielā mērā dominē dalībvalstu intereses. Nav jābrīnās, ka šo interešu sadursme pēdējo nedēļu laikā ir izraisījusi spraigas debates dažādu politisko grupu starpā. Par laimi, mums ir izdevies panākt kompromisu, tomēr, ja runa ir par likumdošanas procesu, mums pret šo jautājumu ir jāizturas nopietnāk nekā līdz šim un jānāk klajā ar kopīgiem, Eiropas interesēm atbilstīgiem risinājumiem. Mazsvarīgās dalībvalstu problēmas mums ir jāatstāj Padomes kompetencē.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms ļaujiet man apsveikt komisāres kundzi ar pirmo uzstāšanos Parlamentā un novēlēt viņai veiksmi arī turpmākajā pilnvaru termiņa laikā. Ļaujiet man arī apsveikt mūsu kolēģi Neves kundzi ar sagatavoto ziņojumu.

(GA) Attiecībā uz jauno kopējo zivsaimniecības politiku ir jāizvirza konkrētāki un efektīvāki mērķi, kuru pamatā būtu ekoloģiskie, ekonomiskie un sociālie principi. Šai politikai ir jābūt pārdomātai, un, protams, šajā procesā ir jāpiedalās visām ieinteresētajām personām.

Mums ir jāpārvalda zivju krājumi ilgtspējīgā veidā. Tomēr vienlaikus ir svarīgi nodrošināt arī Eiropas zvejnieku ekonomisko dzīvotspēju.

Es īpaši esmu nobažījies par piekrastes un mazo piekrastes salu zvejniekiem. Šādām mazām zivsaimniecībām ir īpaši liela nozīme nomaļos reģionos, kur nav citu nodarbinātības iespēju, tādēļ es šorīt jutos aizkustināts, kad komisāre runāja tieši par šādām zivsaimniecībām.

Vairums šajos reģionos zvejojošo kuģu ir īsāki par 15 metriem, tādēļ noķerto zivju daudzums būtiski neietekmē zivju krājumus, un, protams, daudzas no šīm zivīm pieder pie kvotā neiekļautām sugām. Svarīgāk ir tas, ka daudziem nomaļo reģionu iedzīvotājiem nav citu nodarbinātības alternatīvu, tādēļ es esmu iesniedzis grozījumus, kuros aicinu Komisiju pievērst īpašu uzmanību tajos esošajām zvejniecības kopienām.

Reģionalizācija un RKP (reģionālo konsultatīvo padomju) izveide ir bijusi veiksmīga, tādēļ reģionālās pārvaldības iestādēm būtu jānodrošina panākumi, tostarp ieinteresēto personu atbildības palielināšanās, kā arī jaunās kopējās zivsaimniecības politikas izstrāde, kurā vairāk tiktu atspoguļotas vietējās intereses.

Pēc pagājušā gadā manā valstī rīkotā referenduma, kā arī kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Parlamentam ir lielāka likumdošanas atbildība. Komisāre to ir atzinusi, un es ceru uz veiksmīgu sadarbību ar viņu.

Nobeigumā es vēlos izteikt cerību, ka šā ziņojuma pamatnoteikumi tiks ņemti vērā turpmāko reformu īstenošanā.

Ian Hughton (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, mūsu referente teica, ka KZP joprojām ir aktuālas sākotnējās problēmas. Es tam piekrītu, jo 27 gadu laikā gūtā pieredze Skotijā saistībā ar KZP ir izrādījusies sliktā pieredze. Ja vēlamies izveidot efektīvu zivsaimniecības pārvaldības sistēmu, un, manuprāt, mēs visi to vēlamies, mums ir pilnīgi jāmaina pieeja.

Pārāk centralizētā un neelastīgā KZP ir cietusi neveiksmi, un mums ar to ir jāsamierinās, tomēr mums šajā ziņā kaut kas ir jā dara. Turpretī Komisija uzskata, ka līdz šim 12 jūdžu zonas pārvaldība valstu līmenī kopumā ir bijusi veiksmīga, un tas jau par kaut ko liecina.

Es esmu iesniedzis grozījumus un ceru, ka kolēģi tos atbalstīs. Šo grozījumu mērķis ir panākt, lai tām Eiropas valstīm, kuras nodarbojas ar zveju, tiktu deleģētas reālas pilnvaras. Tādējādi tiktu veicināta sadarbība zvejojošo valstu un ieinteresēto personu starpā, pamatojoties uz loģisku jūras baseina sadalījumu, nodrošināti ilgtspējīgas pārvaldības pasākumi valstu un vietējā līmenī, kā arī atzītas un saglabātas no relatīvās stabilitātes principa izrietošās vēsturiskās tiesības un priekšrocības.

Es nelokāmi ticu, ka vislielākie ieguvēji zivju krājumu saglabāšanas gadījumā būs mūsu zvejniecības kopienas un zvejojošās valstis, jo tās ir izdevīgākā situācijā, lai pieņemtu reālus lēmumus attiecībā uz zivsaimniecības pārvaldības plāniem, kā arī tos īstenotu, izvēršot reģionālo sadarbību. KZP ir ne tikai negatīvi ietekmējusi zivsaimniecības nozari un zivju krājumu izlietojumu, bet arī būtiski palielinājusi sabiedrības negatīvo attieksmi pret ES kopumā, un tas ir ļoti būtiski. Ja mēs šo KZP reformu ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Struan Stevenson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms ļaujiet man apsveikt referenti *Patrão Neves* kundzi ar ļoti grūto darbu, kuru viņa ir veikusi, sagatavojot šo ziņojumu. Šodien mums ir dota iespēja veikt pārmaiņas un mainīt šīs politikas virzienu, jo, manuprāt, visi piekritīs, ka tā ir cietusi neveiksmi. Tomēr, lai šādas radikālas pārmaiņas dotu gaidītos rezultātus, mēs nedrīkstam atkārtot pagātnes kļūdas.

Mēs vairs nevēlamies mikropārvaldību no centra, hierarhiski organizētu regulējumu, kā arī „vienas mērauklas” pieeju politikai. Reformētajā KZP ir jāparedz izmetumu aizliegums, ieinteresēto personu līdzdalība krājumu ikdienas pārvaldībā, kā arī jānodrošina flotu jaudas atbilstība krājumu līmeņiem. Mūsu darba kārtības galvenajiem punktiem ir jābūt nozares ilgtspējīgai attīstībai un resursu saglabāšanai. Mums ir jāpārtrauc NNN zveja un jānodrošina pienācīgi iztikas līdzekļi visiem zivsaimniecības nozarē strādājošajiem. Ja mēs spēsim piešķirt patiesu nozīmi KZP pamatvērtībām, lai saglabātu darbavietas un zivju krājumus, tad patiesi tie būs vērā ņemami panākumi.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, mūsu zivsaimniecības politikas reforma bija vajadzīga jau sen, tomēr es būtu vēlējusies, lai tā ir daudz vērienīgāka, jo īpaši attiecībā uz mūsu jūrās esošo zivju krājumu saglabāšanu nākotnē. Es ļoti reti pilnīgi piekritu Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvjiem, bet šajā gadījumā tas tā ir. Faktiski viņu grozījumi ir nozīmīgi mūsu zivsaimniecības nozares attīstības veicināšanai, un tie ir izstrādāti ar lielu atbildības sajūtu.

Mans jautājums Padomei un Komisijai ir tāds, kas, iespējams, šeit esošajiem mūsu viesiem nepatiks, tomēr tam būs izšķiroša nozīme turpmākajā nozares attīstībā, proti, kā mēs varētu ieviest ES aizliegumu zvejojot jebkādas zivis un čaulgliemjus to nārstošanas periodā? Visi zina, ka ikreiz, kad tiek nozvejota viena ar ikriem (citiem vārdiem sakot, zivju olām) pilna menca, faktiski mēs esam nozvejojuši visu šīs mencas nākamo paaudzi. Tas padara mencu krājumu stabilu saglabāšanu gandrīz neiespējamu, un šis ir tikai viens piemērs.

Es esmu gandarīta par to, ka jaunajā Zaļajā grāmatā ir pievērsta lielāka uzmanība piekrastes zvejai. Tas palīdzēs ne tikai saglabāt vidi, bet arī nodrošināt vietējiem iedzīvotājiem darbavietas. Labi ir arī tas, ka Zaļajā grāmatā ir paredzēts lielākā mērā pievērsties akvakultūras ilgtspējības nodrošināšanai, lai rosinātu mūs izvairīties no krājumu noplicināšanas trešo valstu piekrastes teritorijās. Mums ir arī jāpārtrauc zvejojot eksotiskās un apdraudētās zivju sugas kaut vai tādēļ vien, ka suši ir kļuvis par modes lietu.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, mūsu partija uzskata, ka ikvienai dalībvalstij, kuras zvejniekiem ir piekļuve savas valsts ūdeņiem, ir jābūt atbildīgai par zivju krājumu saglabāšanu.

Tomēr mēs zinām, ka ar tādām problēmām kā pārzveja un nenodrošināta zivju krājumu ilgtspējība ir saskārusies ne tikai Eiropa, bet arī visa pasaule.

No iepriekš teiktā izriet, ka ir jāpārskata pašreizējā zivsaimniecības politika, kura pieļauj pārpalikumu un tādu zivju izmešanu jūrā, kas jau ir mirušas vai mirst no pārāk straujas pacelšanas virspusē radītā peldpūšļa bojājuma.

Šajā ziņā var palīdzēt jaunas tehnoloģijas. Piemēram, viens no maniem vēlētajiem Hallā, proti, bijušais zvejnieks *Jeff Stockdale*, ir izgudrojis revolucionāru slazdu, kurā zivis iepeld labprātīgi, lai izvairītos no plūdmaiņu ietekmes, savukārt mazās tajā neieklūst, bet lielākās paspēj atbrīvoties pirms šīs slazds tiek pacelts virspusē. Šāda slazda izmantošana ļautu izvairīties no kvotas pārsniegšanas.

Es izsaku atzinību par šo izgudrojumu un ierosinu Komisijai un visai pasaulei izvērtēt tā izmantošanas iespējamību.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Atšķirībā no dažiem citiem es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta ziņojums par Zaļo grāmatu ir pat ļoti nozīmīgs ieguldījums turpmākās kopējās zivsaimniecības politikas attīstībā. Tas ir vispusīgs ziņojums, kurā aplūkoti visi šīs politikas aspekti, jo īpaši resursu saglabāšana, globāla pieeja zivju krājumu pārvaldībai, kā arī decentralizēta pārvaldība. Tas viss man šķiet ļoti svarīgi un mērķtiecīgi.

Šodien es šajā Parlamentā vēlos paust gandarījumu visas Francijas vārdā par šo Parlamenta ieguldījumu, kuru mēs visi esam kopīgi izstrādājuši, kā arī pateikties *Patrão Neves* kundzei par viņas veikto darbu. Šajā ziņojumā ir uzsvērtā nepieciešamība palielināt zinātnisko kompetenci zivsaimniecības jomā, lai pieņemtie lēmumi būtu neapstrīdami.

Jā, mums ir jāsaglabā resursi un jāveicina ilgtspējīga zvejniecība, bet mums ir arī jābūt piesardzīgiem, lai nelabvēlīgi neietekmētu profesiju, kuras saglabāšanu jau izsenis ir noteikusi atbilstība noteikumiem. Jā, mums ir jāattīsta tirgus ekonomika, tomēr tas nenozīmē, ka mums ir jāatsakās no organizētiem tiesiskā regulējuma līdzekļiem. Es īpaši atzinīgi vērtēju mūsu debašu rezultātā komitejā panāktos kompromisus.

Diemžēl tekstā nav tiešas atsauces uz individuālām nododamām tiesībām. Šāds pārvaldības veids nereti tiek uzskatīts par instrumentu, kura izmantošana atvieglo vides, ekonomisko un sociālo mērķu sasniegšanu konkrētajā nozarē, tomēr es tam nepiekrītu. Tāds Eiropas tirgus modelis, kurš paredzētu tiesības uz neregulētu ražošanu, mūsdienās nav vēlams, jo tas veicinātu nekontrolējamas spekulācijas un individuālo tiesību koncentrāciju.

Kaut arī ir ļoti svarīgi, lai tiktu ieviestas jaunas rūpnieciskās zvejas pārvaldības metodes, un šajā ziņā es piekrītu savai kolēģei *Fraga Estévez* kundzei, manuprāt, pārāk plaša šīs sistēmas piemērošana varētu apdraudēt pie mums tik izplatītās mazās zivsaimniecības.

Damanaki kundze, mēs uz jums paļaujamies.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, *Martín Fragueiro* kungs! Pašreizējā kopējā zivsaimniecības politika ir cietusi neveiksmi. Vairums zivju krājumu ir samazinājušies. 88 % no Kopienas krājumiem tiek izzvejoti, pārsniedzot maksimālos ilgtspējīgas ieguves apjomus. 30 % no šiem krājumiem nesasniedz drošas bioloģiskās robežas — tas nozīmē, ka tie var arī neatjaunoties. Kā tipisku piemēru var minēt Ziemeļjūras mencas, kuras tiek nozvejotas, pirms spēj radīt pēcnācējus, tādēļ reforma, kuru mēs pašreiz apspriežam, ir absolūti nepieciešama.

Zvejnieku aizsardzība ir atkarīga no loma aizsardzības. Ja vēlamies novērst Eiropas zivsaimniecības nozares sabrukumu, mums ir jāsamazina zvejas piepūle, kā arī Eiropas zvejas flote. Jaunās kopējās zivsaimniecības politikas pamatā ir jābūt ekoloģiskai pieejai, kura ir jāapvieno ar ilgtermiņa plānošanu, līdzdalības procedūrām un profilakses principa piemērošanu. Šāda ilgtermiņa pieeja attiecībā uz krājumu saglabāšanu ir jāpiemēro arī visos mūsu starptautiskajos nolīgumos zivsaimniecības jomā.

Es jūs aicinu pieņemt šos pamatprincipus, lai mēs varētu izveidot decentralizētu, uz līdzdalību pamatotu sistēmu, kurā lēmumi tiek pieņemti viszemākajā iespējamā līmenī, piedaloties zvejniekiem un ievērojot jūras ekosistēmas vajadzības.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Šis ir tikai viens posms garajā ceļā uz kopējās zivsaimniecības politikas reformu. Es vēlētos pateikties referentei par viņas ziņojumu un mūsu koordinatoram par efektīvo darbu.

Es atbalstu fundamentālo kopējās zivsaimniecības politikas reformu, tomēr, ja mums to neizdosies īstenot, ir svarīgi saglabāt relatīvās stabilitātes principu. Turklāt es īpaši gribētu pievērst jūsu uzmanību rijīgo jūras kraukļu radītajām problēmām un pievienoties Parlamenta aicinājumam izstrādāt to populācijas pārvaldības plānu.

Zvejniecībai ir būtiska nozīme piekrastes reģionu ekonomiskajā attīstībā, kā arī kultūras dzīvē, tādēļ ir ļoti svarīgi, lai saistībā ar gaidāmo kopējās zivsaimniecības politikas reformu tiktu nodrošināts līdzsvars starp ekonomiku un vides aizsardzību.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ilgtspējība gluži pamatoti ir Zaļās grāmatas galvenais jēdziens, jo tas ir attiecināms gan uz zivsaimniecības, gan vides attīstību nākotnē. Eiropas Komisija mērķus izvirzīja jau sen, diemžēl līdz šim tos nav izdevies sasniegt, tādēļ arvien lielāka kļūst nepieciešamība īstenot reformu.

Es atbalstu Komisijas priekšlikumu attiecībā uz reģionalizāciju. Zivsaimniecības nozares dalībniekiem ir jānodrošina lielāka rīcības brīvība, vienlaikus pievēršot uzmanību vides aspektiem. Pašreizējā politikā ir aiziets pārāk tālu un iedziļināšanās sīkumos ir pārspīlēta, tādēļ šī politika nav efektīva.

Problēma ir arī tā, ka pašlaik atbilstība kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem ir nepietiekama. Labie kļūst par sliktu upuriem. Es esmu lepns par holandiešu zvejniekiem, kuri kopā ar saviem dāņu partneriem

ir vienīgie, kam nav problēmu ar nozvejas kvotām. Mums ir jāpanāk Eiropas zivsaimniecības nozares pārstāvju aktīvāka līdzdalība un lielāka atbildība saskaņā ar holandiešu modeli. Es esmu gandarīts, ka tas ir uzsvērts Zaļajā grāmatā, jo ir vienīgais veids, kā nodrošināt zivsaimniecības nozares ilgtspējību.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pašreizējā zivsaimniecības politika nedarbojas pietiekami labi, tādēļ, lai uzlabotu situāciju, ir vajadzīgas būtiskas pārmaiņas. Eiropas Komisija ir iesākusi Zaļo grāmatu ar samērā neveiksmīgu formulējumu. Tas ir vērā ņemams fakts, un es to neapstrīdu, bet gluži pretēji.

Daži uzskata, ka galvenais KZP neveiksmju cēlonis ir nevis tas, ka šī politika ir nepareiza, bet gan tas, ka tās piemērošana un īstenošana ir nepietiekama. Ņemot vērā iepriekš teikto, var izdarīt būtiskus secinājumus. Politikai ir jābūt tādai, kuru ir iespējams īstenot, tādēļ es esmu gandarīts par Komisijas norādīto virzienu, proti, reģionalizāciju, kas paredz nozares dalībnieku lielāku līdzdalību, jo īpaši atbilstību politikas noteikumiem.

Ziņojumā par Zaļo grāmatu, kuru ir sagatavojusi mana portugāļu kolēģe deputāte, ir norāde uz būtiskām atšķirībām starp dažādām zvejas flotēm un zivsaimniecības uzņēmumiem, un tas ir pareizi. Mēs nevaram runāt vispārīgi par jaudas pārpalikumu, pārzveju un nepietiekamu atbilstību noteikumiem. Reģionālajai, uz nozares specifiku orientētajai pieejai ir jābūt ļoti niansētai attiecīgajos jautājumos. Pagājušajā sestdienā es rīkoju diskusijas ar nozares pārstāvjiem, kuri mani informēja par to, ka zvejnieku un zinātnieku starpā izvērsās arvien veiksmīgāka sadarbība. Tas patiesi ir labs piemērs, kā gūt panākumus. Ja zvejnieki, piedalīsies politikas veidošanā, ieguldot savas zināšanas, tas būtiski veicinās efektīvas politikas izstrādi. Nobeigumā es vēlētos izteikt pateicību referentei par viņas izcilo ziņojumu.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos apsveikt komisāri *Damanaki* kundzi un izteikt pateicību *Maria do Céu Patrão Neves* kundzei par viņas izsmēlošo ziņojumu.

Svarīgākais jau ir pateikts. Es vēlētos pievērst jūsu uzmanību trim nozīmīgiem aspektiem. Pirmais ir pārzveja, kas ir neapstrīdams fakts. Būtībā, kā norādīja *Arsenis* kungs, tiek lēsts, ka pašlaik 88 % Eiropas jūrās esošo zivju krājumu apdraud pārzveja. Tas nozīmē, ka nozvejas līmenis pārsniedz zivju dabiskās atjaunošanās līmeni.

Regulāras pārzvejas dēļ Eiropas zvejnieku lomi kļūst arvien mazāki un viņi zaudē darbu. Tiek nozvejotas arvien mazākas zivis, bieži vien pat tādas, kuras vēl nav sasniegušas reproduktīvo vecumu.

Otrkārt, Eiropā nozvejoto zivju apjoms pēdējo 15 gadu laikā ir samazinājies par apmēram 25 %, savukārt zvejas piepūle un ar zveju saistītās izmaksas pieaug. Tomēr mēs nedrīkstam veikt liekus pasākumus, jo tie var radīt negatīvas sekas, ņemot vērā, ka saskaņā ar ekspertu viedokli, kaut arī ir konstatēta pārzveja, vēl ir pārāgri spriest par krājumu noplicināšanu.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka dzīvotspējai ir trīs dimensijas, kuras ir uzsvērtas *Neves* kundzes ziņojumā, proti, sociālā, ekonomiskā un ekoloģiskā dimensija. Īstenojot zivsaimniecības politiku, kuras mērķis ir panākt dzīvotspējīgu attīstību, visu uzmanību nedrīkst veltīt tikai ar zivīm saistītiem jautājumiem, bet tā ir jākoncentrē arī uz cilvēku vajadzībām.

Zivis, cilvēki, jūras kraukļi un roņi ir vienas ekoloģiskās vides savstarpēji konkurējošas sistēmas.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka es, tāpat kā daudzi citi mani kolēģi deputāti, uzskatu, ka zivsaimniecības nozarē vajadzētu veikt vairāk pētījumu. Tas nav tikai mans viedoklis vien, bet, kā teica *Cadec* kungs, realitāte, ar kuru esam saskārušies.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Iesākumā es vēlos pateikties visiem referentiem par veiksmīgo sadarbību, lai paveiktu šo apjomīgo darbu, lai gan intereses bieži bija pretrunīgas.

Pirmkārt, mēs esam panākuši, ka Parlaments tagad var noteikt turpmākās kopējās zivsaimniecības politikas virzienu.

Otrkārt, mūsu uzdevums bija nodrošināt, lai šis teksts tiktu sagatavots, ietverot tajā zvejnieku izteiktos apsvērumus. Mums to ir izdevies panākt, jo noteikumi par individuālām nododamām kvotām ir atsaukti, savukārt punkts par atbalstu maza izmēra un piekrastes zvejai ir atstāts.

Treškārt, topošajam dokumentam ir jānodrošina uz līdzdalību pamatota augšupēja pieeja, kas paredz apspriešanos ar visiem nozares pārstāvjiem. Šajā dokumentā ir arī jāiekļauj Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupai nozīmīgi elementi, proti, konkrētās nozares cilvēciskā un sociālā

dimensija apvienojumā ar ilgtspējīgas zvejas prakses veicināšanu un zivju krājumu saglabāšanu, ievērojot uz ekosistēmām pamatotu pieeju.

Es gribētu piebilst, ka, ja mēs vēlamies, lai kopējās zivsaimniecības politikas vērienīgā reforma nodrošinātu panākumus, tās īstenošanai ir jāatvēl mūsu izvirzītajiem mērķiem atbilstīgs budžets. Mūsu politiskā apņemšanās tiks vērtēta pēc tā, kādus līdzekļus būsīm piešķirusi tās īstenošanai. Mēs ceram, ka Komisija ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) *Martín Fraguero* kungs, *Damanaki* kundze! Mums ir vajadzīgi skaidri mērķi. Mums ir jābūt drosmīgiem un jāizvairās no jaunām neveiksmēm, tādēļ būtiska nozīme ir līdzdalībai.

Tieši zvejniecības un apstrādes jomas pārstāvji ir tie, kuri visvairāk vēlas, lai tiktu nodrošināta zivsaimniecības nozares ilgtspējība, tādēļ viņi ir jāiesaista reformas sagatavošanas procesā, kā arī tās īstenošanā, piemēram, pārskatot 2009. gada Kontroles regulu, kuru vajadzēja izstrādāt daudz atklātākā veidā. Lai sasniegtu reformas mērķus, ir jānodrošina nozares ilgtspējība un rentabilitāte, kā arī jāgarantē piedāvājums.

Citi būtiski principi ir reģionalizācija, atbildība, stabilitāte un tiesiskums. Reģionalizācija paredz katrai zvejas zonai un zvejas veidam raksturīgo īpašo iezīmju pārbaudi, piemērojot atšķirīgus nosacījumus maza izmēra un rūpnieciskai zvejai. Atbildība tiks nodrošināta, koncentrējoties uz paraugpraksi un līdzšinējiem centieniem mazināt zvejas jaudu. Stabilitāti ir iespējams panākt, izstrādājot un īstenojot ilgtermiņa pārvaldības plānus, pamatojoties uz arvien lielāku uzticību zinātniskajām darbībām, savukārt tiesiskumu — pārskatot zivsaimniecības produktu tirgus kopīgo organizāciju, kā arī izsakot piedāvājumus veikt pārbaudes un kontroles trešās valstīs, lai veicinātu ilgtspējīgu nozares darbību. Tiesiskums ir jānodrošina arī attiecībā uz zivsaimniecības nozarē strādājošajām sievietēm, par kurām vienmēr tiek aizmirsts, jo daudzās jomās zivsaimniecība bez viņu ieguldījuma nav iedomājama.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Es atzinīgi vērtēju Zaļo grāmatu par kopējās zivsaimniecības politikas reformu. Es, tāpat kā Čehijas Republika Eiropas Savienības Ministru padomē, atbalstu centienus uzlabot, vienkāršot un padarīt efektīvāku tiesisko regulējumu šajā jomā. Īpaši atzinīgi ir vērtējami Komisijas centieni pieņemt daudzgadu pieeju attiecībā uz zivju krājumu saglabāšanas stratēģiju, kā arī vēlme rast kompromisu starp zvejniecību un vides aizsardzību.

Šo Zaļo grāmatu var uzskatīt par pirmo soli virzienā uz minētās nozares reformu. Es būtu vēl vairāk gandarīts, ja turpmākajos priekšlikumos lielāka uzmanība tiktu pievērsta akvakultūrai. Gan jūras, gan saldūdens akvakultūras atjaunošana veicinās piekastes un lauku rajonu attīstību, kā arī sniegs labumu patērētājiem, nodrošinot tos ar ekoloģiski tīriem pārtikas produktiem. Raugoties no šāda viedokļa, es atbalstu visus ierosinātos grozījumus.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas piekastes reģionos zvejniecībai ir liela nozīme, jo tā ir galvenā iespēja nodrošināt iedzīvotājiem iztikas līdzekļus un arī būtisks Eiropas iedzīvotāju pārtikas ieguves avots. Diemžēl ar šādu kopējo zivsaimniecības politiku tās pašreizējā formā nav iespējams atrisināt daudzas problēmas, piemēram, nekontrolētu zvejas vietu izmantošanu un zvejas jaudas pārpalikumu. Tādēļ ir ļoti svarīgi pilnīgi pārveidot jūrniecības politiku. Mēs esam šā procesa sākuma posmā, bet tam ir jānoslēdzas ar vērienīgām pašreizējās neefektīvās zivsaimniecības politikas pārmaiņām.

Paldies jums, *Patrão Neves* kundze, par jūsu vispusīgo ziņojumu, kurā ir paredzēti konkrēti šīs reformas īstenošanas pasākumi. Pirmais šāds pasākums ir zvejas jaudas pārpalikuma samazināšana. Tā ir būtiska problēma, kuru var atrisināt, ieviešot un uzraugot atbilstīgus tirgus mehānismus, proti, individuālo nododamo kvotu sistēmu (INK). Manuprāt, tas ir ekonomisks instruments, ar kuru var pielāgot flotes lielumu pieejamiem resursiem, kā arī nodrošināt zivsaimniecības nozares rentabilitāti. Otrs pasākums ir decentralizācija un plašāka ieinteresēto personu un padomdevēju iestāžu iesaistīšana procesā. Tās mērķis ir palielināt zvejnieku līdzdalību un izstrādāt sīku regulējumu, kas veicinātu zvejnieku un zveju reglamentējošo iestāžu savstarpēju uzticēšanos.

Minētajā Zaļajā grāmatā ir pareizi raksturota pašreizējā zivsaimniecības politika un uzsvērti tās daudzie trūkumi. *Patrão Neves* kundzes ziņojumā ir analizētas Eiropas zivsaimniecības nozares nelabvēlīgās situācijas novēršanas iespējas. Tomēr šos priekšlikumus vajadzētu apspriest plašāk. Ja tas nenotiks, mūsu Kopiena būs atbalstījusi citu reformas versiju, ar kuru netiks atrisinātas pašreizējās zivsaimniecības nozares problēmas.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Šī ir pirmā reize, kad mēs, pilnīgi apzinoties lielo atbildību, kuru paredz ar Lisabonas līgumu noteiktās Parlamenta paplašinātās pilnvaras, apspriežam kopējo zivsaimniecības

politiku. Debates par Zaļo grāmatu ir ļoti spraigas, un es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību referentiem par viņu veikto darbu.

Es vēlos uzsvērt vienu konkrētu ierosinātās reformas aspektu, kuram ir būtiska nozīme visas nozares turpmākajā attīstībā. Ir jāņem vērā tas, kā situācija ir mainījusies pēc Eiropas Savienības paplašināšanās 2004. un 2007. gadā, kā arī tas, kāda tā ir jaunajās dalībvalstīs. Veicot pētījumus, analīzi, kā arī pieņemot lēmumus saskaņā ar pašreizējo sistēmu, ir jāņem vērā jauno ūdensceļu īpašās iezīmes. Es vēlētos uzsvērt nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību Melnajai jūrai un izveidot tās pārvaldīšanas struktūru. Mums ir jāņem vērā šajās piekrastes zonās dzīvojošo cilvēku intereses, kā arī ar ekoloģiju un zivsaimniecības nozari saistītās problēmas. Es to saku arī saistībā ar plānoto 2014.–2020. gada finanšu shēmu, kurā šai reformai ir jāparedz finansējums.

Manuprāt mums nevajadzētu atbalstīt priekšlikumu par flotes jaudas pārpalikuma mazināšanu, jo, ņemot vērā smago finanšu un ekonomikas krīzi, tam varētu būt nelabvēlīga ietekme uz zvejniecību.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka komisāres kundze atzinīgi novērtēs rezultātus šā mēneša balsojumā par apdraudēto sugu sarakstā iekļauto zilo tunzivju zveju. Manuprāt, tas bija apliecinājums Parlamenta deputātu gribasspēkam, kā arī tam, ka balsojumā par šādu samērā radikālu reformu jūs varat paļauties uz ļoti daudziem.

Vakar daudzi deputāti apmeklēja manis organizēto semināru, kurā uzstājās Jūras uzraudzības padomes (MSC) pārstāvis. Man vienmēr šī organizācija ir patikusi. Tā tika izveidota pirms 10 gadiem, pamatojoties uz sadarbību starp nozares uzņēmumiem un vides aizsardzības organizācijām, kas, manuprāt, ir apsveicami. Sākumā viss noritēja ļoti lēni, bet tiek lēsts, ka līdz šā gada beigām aptuveni 10 % pasaules zivsaimniecības uzņēmumu būs MSC sertificēti.

Manuprāt, tādējādi tiek vairota uzticība tiem mazumtirgotājiem, kuri atbalsta MSC sistēmu, kā arī radīta pārliecība patērētājos. Ilgtspējīga zivsaimniecības uzņēmumu sertifikācija ne tikai nodrošina šiem uzņēmumiem iespēju gūt lielāku peļņu, bet arī rada lepnuma sajūtu. Viņiem ir dokuments, kuru tie var parādīt savām ģimenēm un kopienām, turklāt ar to tiek apliecināts, ka smagais ikdienas darbs neapdraud zivju krājumus nākotnē.

Minētās organizācijas funkcijas ir papildinājums tam, ko dara Komisija, tādēļ es ceru, ka komisāres kundze savu pilnvaru termiņa laikā atbalstīs šo organizāciju, jo tā nosaka zelta standartu.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentei par viņas ļoti rūpīgi sagatavoto izsmelto ziņojumu.

Kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā Parlamentam būs jāīsteno vērienīgas reformas divās politikas jomās, proti, lauksaimniecībā un zivsaimniecībā. Problēmas tajās ir līdzīgas. Mēs visi vēlamies uzlabot šo nozaru darbību, tādēļ centīsimies, lai reformas nodrošinātu vislabākos iespējamus rezultātus.

Mani nedaudz uztrauc tas, ko savā paskaidrojošajā paziņojumā ir norādījusi arī referente, proti, ka 2002. gadā mums bija vislabākie nodomi, tomēr reforma cieta neveiksmi, jo netika atrisinātas zivsaimniecības nozares problēmas un nodrošināta atbilstība ilgtspējas kritērijiem.

Tomēr mani ir dziļi aizkustinājusi viņas ļoti praktiskā pieeja problēmām, proti, minētie trīs principi, kuriem mums vajadzētu pievērst uzmanību, proti, vides, sociālajam un ekonomiskajam principam, kā arī praksei, kas ir nepieciešama, lai nodrošinātu šo principu ievērošanu. Runa ir par vietēja un reģionāla līmeņa problēmām, kā arī cilvēkiem, kurus tās ietekmē. Man īpaši patika priekšlikums gūt lielāku peļņu, zvejojot mazāk. Ja mums to izdotos panākt, tad, iespējams, mēs varētu izmantot tādu pašu pieeju arī lauksaimniecības nozarē.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Kā jau vairāki runātāji ir norādījuši, kopējās zivsaimniecības politikas mērķis, kuru par spīti mūsu centieniem mums līdz šim nav izdevies sasniegt, ir ekoloģiski ilgtspējīga, ekonomiski dzīvotspējīga un sabiedriski lietderīga zivsaimniecības nozares darbība. Komisijas Zaļajā grāmatā ir precīzi raksturota konkrētās nozares situācija, kā arī izklāstītas daudzas problēmas, tomēr, kas attiecas uz risinājumiem, tad to ir pārāk maz. Ziņojumā ir arī aplūkoti dažādi principi un kopīgi virzieni, kuri ir jāatspoguļo konkrētos pasākumos, lai iespējami drīz sasniegtu minēto mērķi.

Atzinīgi ir vērtējami referentes centieni ierosināt pasākumus, kā arī viņas vēlme rast kompromisus attiecībā uz vispretrunīgākajiem sākotnējā ziņojumā ietvertajiem jautājumiem. Komisijai tagad ir jāuzņemas liela

atbildība, lai ierosinātu priekšlikumu konkrētam tiesību aktam, ar kuru būtu iespējams īstenot šajā ziņojumā izklāstītos principus. Esmu pārliecināts, ka ziņojums tiks pieņemts ar balsu vairākumu.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kopējās zivsaimniecības politikas reforma lielā mērā ietekmēs visas Eiropas nākotni.

Zvejniecība ir piekrastes reģionu iedzīvotāju dzīvesveids un iztikas avots. Tā ir mūsu konservu ražošanas nozares un jūras pētniecības pamats. Tai ir liela nozīme drošas, kvalitatīvas pārtikas par saprātīgu cenu nodrošināšanā mūsu patērētājiem, kā arī ārējo attiecību un attīstības veicināšanā.

Reformai ir jābūt vērstai uz atbildīgas, ilgtspējīgas un konkurētspējīgas zivsaimniecības nozares attīstību, akcentējot sociālo dimensiju, piešķirot prioritāti ekosistēmai un integrējot šo politiku jūrniecības politikā.

Ir svarīgi nodrošināt krājumu saglabāšanu un atjaunošanu, kā arī pārskatīt relatīvās stabilitātes principu. Īstenojot pārvaldības politiku, kuras pamatā ir KPN un kvotas, ir jānodrošina, lai pārvaldības sistēma būtu vērstā uz zvejas piepūli. Vienlīdz svarīgi ir izvērst kontroli un novērst negodīgu konkurenci.

Ir jārod atšķirīga pieeja maza izmēra zvejas flotēm un no zvejniecības atkarīgām nozarēm, kā arī jāsniedz tām lielāks sociāli ekonomiskais atbalsts. Ar čaulgliemjiem saistītās darbības ir pilnīgi jāintegrē kopējā zivsaimniecības politikā.

Es atbalstu šo ziņojumu un apsveicu referenti un opozīcijas referentus ar panāktajiem kompromisiem. Es aicinu Komisiju un Padomes prezidentvalsti rūpīgi izskatīt šo ziņojumu.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, Eiropas kopējai zivsaimniecības politikai ir liela nozīme, tomēr svarīgi ir arī tas, lai šo politiku atbalstītu Eiropas iedzīvotāji un visas zivsaimniecības nozarē iesaistītās personas. Tādēļ nav citu iespēju, kā vienīgi izvērst reģionalizāciju, lai decentralizēti pieprasītu atbildību par atbilstības nodrošināšanu Eiropas sistēmai un mērķiem. Zivju izmetumi ir jāsamazina līdz minimumam, bet, lai to panāktu, ir jāmaina izmetumu politika. Ir jānovērš nelegāla zvejniecība, jo tā būtiski kaitē zvejniekiem, kuri ievēro likumus. Kontrolei dalībvalstīs ir jābūt stingrai un vienotai. Ir jāatbalsta piekrastes zvejniecība, piešķirot mazākajiem zvejas kuģiem īpašu statusu. Ik dienas dodoties jūrā un atgriežoties krastā, zvejniekiem ir iespēja pārdot svaigas zivis par labu cenu, vienlaikus nenodarot kaitējumu videi un zivju krājumiem. Es ceru, ka visi šie elementi tiks iekļauti reformas galīgajā variantā, jo tieši tas mums ir vajadzīgs.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungļi! Es vēlētos izteikt atzinību referentei par viņas komentāriem saistībā ar šo Zaļo grāmatu. Jaunajai stratēģijai ir jāveicina zivsaimniecības nozares attīstība vietējā līmenī, un es vēlos uzsvērt, ka nozīmīga tās daļa ir akvakultūra, jo veido ievērojamu resursu apjomu un nodrošina desmitiem tūkstošus darbavieta. Eiropai ir vajadzīga stabila, ilgtspējīga un kvalitatīva akvakultūra.

Es īpaši gribētu pievērst jūsu uzmanību čaulgliemju audzēšanas jomai. Tai ir noteikti īpaši ierobežojumi, kuriem būtu jārod pragmatiski un atbilstīgi risinājumi. Ar čaulgliemju audzēšanu parasti nodarbojas nelieli uzņēmumi, kurus šobrīd ir smagi skārusi krīze. Piesārņojuma un vides pārmaiņu dēļ šis ražošanas veids kļūst arvien nestabilāks un vieglāk ietekmējams. Ražotāji cer, ka Eiropa tiem sniegs pienācīgu atbalstu gan īstermiņā, piešķirot pagaidu finansējumu, lai viņi varētu turpināt pelnīt iztiku ar saviem ražojumiem, gan arī vidējā termiņā, piešķirot pārejas posma atbalstu, lai nodrošinātu sugām nepieciešamo bioloģiskās atjaunošanās laiku, kā arī ilgtermiņā ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Es vēlētos apsveikt referenti un Azoru salu zvejniekus, kuri šodien ir šeit. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, jo tajā ir paredzētas vērā ņemamas pašreizējās kopējās zivsaimniecības politikas pārmaiņas, kā arī izklāstīti īpaši attālākajiem reģioniem paredzēti pasākumi, piemēram, atšķirīga pieeja maza izmēra un rūpnieciskās zvejas flotēm, kā arī biogeogrāfisko reģionu izveidošana. Uzskatu, ka pozitīvi ir vērtējami arī Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas veiktie grozījumi, jo tādējādi ir izdevies mainīt referentes sākotnējo nostāju attiecībā uz Azoru salu zvejniecības organizāciju ierosināto individuālo nododamo kvotu aizsardzību.

Mēs izvērtējam arī S&D grupas veiktos grozījumus, kuros tiek aizstāvēts relatīvās stabilitātes princips. Kas attiecas uz attālākajiem reģioniem, tad, mūsaprāt, turpmākajiem pasākumiem vajadzētu būt biogeogrāfisko reģionu izveidošanai, izmantojot tos kā vēlamo pārvaldības modeli, ņemot vērā esošos resursus. Turklāt, lai saglabātu labus vides apstākļus jūras teritorijās un ievērotu piesardzības principu, ir atkārtoti jānovērtē

attiecībā uz 100 jūras jūdzēm noteiktais ierobežojums ap salām, jo ir svarīgi atprasīt iepriekš noteikto 200 jūras jūdžu ierobežojumu, lai ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

George Lyon (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, arī es sākumā vēlētos apsveikt referenti. Kopējā zivsaimniecības politika ir apšaubāma, tādēļ ar šo reformu mums ir iespēja sākt visu no sākuma. Manuprāt, lai tiktu atjaunota KZP uzticamība, vispirms ir svarīgi nodrošināt tās pamatelementa ilgtspēju. Ja nebūs zivju, tad šai nozarei nebūs nākotnes. Otrs KZP uzticamības priekšnosacījums ir mūsu zvejniecības kopienu un zvejnieku stabilitāte un prognozējamība. Treškārt, mums ir jāatrisina jaudas pārpalikuma problēma un, ceturtkārt, ir svarīgi atzīt līdzšinējos centienus. Mums ir vajadzīga tāda politika, kuru īstenojot būtu iespējams atrisināt arī izmetumu problēmu.

Ir būtiski, lai KZP reforma nodrošinātu nākotni mūsu zvejniecības kopienām un zvejniekiem. Man šķiet, ka KZP galvenie...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos izmantot šo iespēju un uzsvērt tos punktus, kurus daži no mums uzskata par būtiskākajiem šodienas balsojumam izvirzītajā galīgajā ziņojumā.

Minētie punkti ietver: ļoti būtisko piesardzības principu; jaudas pārpalikuma samazinājumu, attiecībā uz kuru ir jārod tūlītējs risinājums; valsts subsīdiu politikas ierobežošanu, kā arī stingrāku kontroli un kriminālvajāšanu, lai sodītu tos, kuri apzināti izdara noziegumus un pārkāpumus un mudina tā rīkoties arī pārējos. Tomēr mums ir arī jāveicina zvejasrīku un zvejas ilgtspējība. Tas nozīmē, ka mums ir jāizstrādā definīcija terminam „maza izmēra zivsaimniecība”, jo nav šaubu, ka šajā jautājumā ir jāpanāk lielāka skaidrība.

Es vēlos uzsvērt arī sieviešu ieguldījumu un izteikt atzinību, jo viņas to ir pelnījušas par savu darbu. Mēs esam iesnieguši grozījumus arī attiecībā uz šo aspektu.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt to, ka, slēdzot zivsaimniecības nolīgumus ar trešām valstīm, piemēram, ar Maroku un Gvineju, ir jānodrošina lielāka saskaņotība un atbildība.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pirmkārt, es gribētu novēlēt veiksmi komisārei *Damanaki* kundzei. Mēs ceram ar viņu sadarboties. Es vēlos arī pateikties *Patrão Neves* kundzei, kura ir veikusi izcilu darbu, vadot sarunas.

Ir svarīgi, lai tiktu pārstāvētas arī valstis ar maziem zivsaimniecības uzņēmumiem. Kā jau iepriekš tika minēts, relatīvās stabilitātes principa ievērošana Vācijai ir ļoti nozīmīga. Protams, mēs visi zinām, cik svarīgi ir saglabāt zivju krājumus un nodrošināt to ilgtspējību, lai garantētu mūsu zivsaimniecības nozares attīstību, tomēr mums vajadzētu apspriest ne tikai vides un ekonomiskos aspektus, bet, kā jau tika minēts iepriekš, izvērtēt arī atsevišķu sugu, piemēram, roņu un jūras kraukļu, pārmērīgas aizsardzības nepieciešamību.

Eiropas piekraste ir tūkstošiem kilometru gara, un daudzviet ir tradicionālās mazās zivsaimniecības. Tās ir daudzu ģimeņu vienīgais ienākumu avots. Arī tūrismam ir liela nozīme saistībā ar iepriekš minēto. Tas viss mums ir jāņem vērā. Manuprāt, Zaļā grāmata ir ļoti labs risinājums, kas mums ļaus virzīt lietas tālāk Komisijā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Īstenojot kopējās zivsaimniecības politiku, ir jānodrošina saskaņa starp vides aizsardzības mērķiem, nozvejas apjomu, nodarbinātības jautājumiem un zvejnieku ģimeņu dzīves līmeni. Zvejas jauda ir jāpielāgo līdzekļu apjomam, kas tiek noteikts saskaņā ar jaunākajiem zinātniskajiem atzinumiem. Zvejas kvotu ilgtspējību varēs nodrošināt, sniedzot visdažādāko reģionu zvejniecības kopienām ilgtermiņa atbalstu gan investīciju veidā, gan arī palīdzot tās modernizēt un risināt sociālos jautājumus.

Īstenojot kopējo zivsaimniecības politiku, ir jāņem vērā dažādo reģionu un jūru īpašie apstākļi. Tādēļ ir jāpaplašina reģionālo to konsultatīvo padomju kompetence, kurām vajadzētu ciešāk sadarboties ar dalībvalstu zivsaimniecības pārvaldības iestādēm un Eiropas Komisiju. Turklāt ir jāstiprina zvejnieku organizācija un jāuzlabo zvejas produktu piegādes ķēde, sākot ar nozveju un beidzot ar pārdošanu, lai nodrošinātu kvalitatīvus, augstiem standartiem atbilstīgus produktus.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šo septiņu mēnešu laikā, kopš esmu Parlamenta deputāts, man nav nācies sastapt tik daudz dūsmīgu zvejnieku un zvejnieču, cik to ir manā vēlēšanu apgabalā.

Tas liecina, ka ar kopējo zivsaimniecības politiku kaut kas nav kārtībā un ir vajadzīga reforma. Domāju, ka mēs visi apzināties, cik svarīgi ir saglabāt zivju krājumus, bet mums ir arī jāaizsargā piekrastes kopienas, turklāt šo divu elementu aizsardzību ir iespējams savienot. Kādam ir jāizstāv mazās zvejniecības kopienas.

Kā norādīja *Brons kungs*, ir jārada jaunas tehnoloģijas, jo īpaši tā, par kuras izplatīšanu viņš runāja. Tas būtu ļoti lietderīgi.

Visbeidzot uzmanība ir jāpievērš šīs nozares pētniecībai kopumā. Jaunākā tendence ir piešķirt lielu nozīmi pētījumiem vai jaunākām zinātnes atziņām. Kā teica *Cadec kungs*, pētījumu rezultātiem ir jābūt neapšaubāmiem, objektīviem un mūsdienīgiem.

Juan Carlos Martín Fragueiro, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pateikties *Patrão Neves* kundzei par viņas darbu.

Kas attiecas uz Padomē iepriekš notikušajām debatēm, jāsaka, ka ministrijas ir vienprātīgi atbalstījušas nepieciešamību veikt reformu, vienkāršot noteikumus, palielināt reģionu nozīmi un izveidot decentralizētu lēmumu pieņemšanas sistēmu, kā izņēmumu paredzot tos lēmumus, kuri attiecas uz stratēģiskajiem elementiem un principiem. Tās piekrīt, ka ir arī ļoti svarīgi samazināt izmetumus, jaudas pārpalikumu un pārzveju.

Konkrēti jautājumi, par kuriem ir izdevies panākt vienošanos, ir šādi: pašreizējo noteikumu saglabāšana attiecībā uz 12 jūras jūdžu zonu; resursu ilgtermiņa pārvaldība; zvejnieku lielāka līdzdalība; tirgus stimuli, piemēram, marķēšana un sertificēšana, lai veicinātu zvejnieku kopējos ieņēmumus zivsaimniecības nozarē; subsīdiu piešķiršana zvejas jaudas pārpalikuma samazināšanai tikai izņēmuma kārtā; pētniecības nozīme zivsaimniecības nozares attīstībā; akvakultūras integrācija; KZP integrēšana plašākā jūrniecības politikā; nepieciešamība saglabāt un paplašināt Eiropas Savienības darbības starptautiskā līmenī.

Līdz šim rīkotajās debatēs esam saskārušies ar atšķirīgu nostāju attiecībā uz šādiem aspektiem: relatīvo stabilitāti, pašreizējo KPN un kvotām, kā arī nododamām kvotām; piepūles ierobežojumu kā pārvaldības instrumentu; izmetumu mazināšanas metodēm, zvejas jaudas pārpalikumu un pārzveju; vispārēju finansējumu un tā piešķiršanu, kā arī atbalsta palielināšanu mazām zivsaimniecībām un piekrastes kopienām.

Kā jau es sākumā teicu, Padome vēl nav pieņēmusi nostāju un nav arī paredzējusi pieņemt oficiālus lēmumus līdz nākamam gadam, kamēr Komisija nebūs oficiāli iesniegusi savus tiesību aktu priekšlikumus.

Nobeigumā arī es vēlētos izteikt atzinību šeit esošajiem zivsaimniecības nozares pārstāvjiem.

Maria Damanaki, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem deputātiem par izteikto viedokli. Ir ļoti iedvesmojoši dzirdēt tik daudz runu.

Visbiežāk minētais vārds bija „ilgtspējība”, kurš ir vispārējas vienošanās pamatā. Es nevarēšu atbildēt uz visiem izvirzītajiem jautājumiem, tomēr vēlos uzsvērt dažas prioritātes.

Prioritāte ir mazie zivsaimniecības uzņēmumi un piekrastes reģioni. Es gribētu jūs vēlreiz pārliecināt par to, ka ļoti nopietni izturēšos pret jūsu viedokli šajā jautājumā, kā arī informēt jūs, ka neesmu paredzējusi ieviest stingrākus pasākumus un noteikumus attiecībā uz maksķerēšanu.

Otra prioritāte ir reģionalizācija. Es ļoti vēlētos ar jums padziļināti apspriest to, ko mēs darām, lai īstenotu šo principu, jo šajā ziņā mums ir daudz, par ko runāt.

Spraigas diskusijas ar visdažādākajiem argumentiem izraisīja jautājums par nododamām zvejas tiesībām. Es nezinu, kāds būs balsojums, bet mēs nedrīkstam ignorēt šo jautājumu. Šo sistēmu pašlaik ievieš daudzas dalībvalstis, tādēļ es ierosinu to apspriest, piemēram, Zivsaimniecības komitejā. Tā kā dialogs vēl nav beidzies, mēs varētu sarīkot diskusijas par individuālām nododamām kvotām, jo es redzu, ka *Fraga* kundze ir šeit, un mums šajā jautājumā ir jāievieš lielāka skaidrība.

Es tikai vēl gribētu nosaukt dažas citas prioritātes, proti, līdzvērtīgus konkurences apstākļus citu valstu zvejniekiem Vidusjūrā un pārējos reģionos, lai nodrošinātu godīgu konkurenci mūsu zvejniekiem un zvejniecēm, kā arī izmetumu pakāpenisku samazinājumu un marķēšanu.

Šīs ir mūsu prioritātes. Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka ir nepieciešama jauna zivsaimniecības nolīguma forma, kurā tiktu ietverts punkts par cilvēktiesībām. Paldies par jūsu ieguldījumu. Manuprāt, šīs nav dialoga beigas, bet sākums veiksmīgām savstarpējām debatēm.

Maria do Céu Patrão Neves, referente. – (PT) Es vēlētos pateikties visiem, kuri šodien šeit ieradās un sniegs savu atbalstu arī turpmāk šā procesa virzībā, jo, kā tikko teica komisāre, mums ir jāsasniedz izvirzītie mērķi.

Mums ir jābūt godīgiem un jāsaprot, ka visi nebūs apmierināti ar šo ziņojumu. Daudzi teiks, ka tajā nav pietiekami plaši atspoguļoti konkrēti aspekti, savukārt citi uzskatīs, ka tie paši vai arī citi aspekti ir izklāstīti pārāk plaši. Manuprāt, šobrīd būtu svarīgi uzsvērt, ka ar šo ziņojumu mums ir izdevies panākt vienprātību daudzos jautājumos un ka kopumā tas mums palīdzēs atbilstīgi reaģēt uz nozares vajadzībām un izpildīt izvirzītās prasības.

Tieši tāpat kā mēs intensīvi strādājam *Fraga Estévez* kundzes vadītajā Zivsaimniecības komitejā, es ceru, ka mēs šo darbu turpināsim, tikai daudz plašākā mērogā ar Padomi un Eiropas Komisiju, lai gūtu panākumus tiesību aktu priekšlikumu izstrādē, un arī šis darbs būs vienlīdz intensīvs.

Manuprāt, ja mēs turpināsim strādāt šādā veidā ar komandas gara izjūtu un sapratni par to, ka mums ir jāizvērtē visi, dažādiem plašās Eiropas reģioniem nozīmīgi jautājumi, kā arī ja centīsimies efektīvi reaģēt uz visām zivsaimniecības nozares vajadzībām lielajā ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, tad būsīm veikuši efektīvu darbu nozares labā. Ņemot vērā iepriekš minēto, mūsu pienākums ir izveidot nosacījumus, lai nodrošinātu zivsaimniecības nozares ilgtermiņa attīstību.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks šodien plkst. 11.30.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pats)

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Pirmkārt un galvenokārt, mēs apsveicam referenti *Patrão Neves* ar teicami paveikto darbu un pozitīvo balsojuma rezultātu.

Mēs ceram, ka Zaļā grāmata, ko komiteja drīzumā saņems, liecina par to, ka plenārsēdē drīz tiks saņemta Baltā grāmata. Eiropa vienmēr ir interesējusies par zivsaimniecības nozari. Tomēr mēs uzskatām, ka svarīgi ir veikt lielākas investīcijas zinātniskos pētījumos, jo īpaši zivsaimniecības nozarē, tostarp nākamās pamatprogrammas ietvaros. Mēs arī uzskatām, ka ir būtiski papildināt zināšanas noteikumu jomā, izmantojot lielāku kvotu sistēmas elastību un palielinot atbildību attiecībā uz kontroli un krājumiem.

Mēs arī vēlamies spēcīgākas partnerattiecības ar trešām valstīm, lai apkarotu nelegālu zvejniecību, un intensīvāku sadarbību ar Vidusjūras reģiona valstīm, lai mēs noteiktāk varētu regulēt zvejniecību, piemēram, Vidusjūrā, kas vienmēr ir bijusi dažādu civilizāciju un kultūru šūpulis.

Visbeidzot mēs piekrītam 23. punkta nosacījumiem par modernizāciju, jo īpaši nelielu flotu modernizāciju, lai gan mēs vēlētos saņemt vairāk informācijas par šo jautājumu. Attiecībā uz 62. un 63. punktu par šajā nozarē strādājošo darbinieku profesionālo kvalifikāciju mēs vēlētos saņemt papildu skaidrojumu, jo īpaši attiecībā uz sīkzveju, jo vairums no viņiem tiktu sodīti, ja noteikumi par flotu pārvaldību tiktu padarīti stingrāki.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Lai gan makšķerēšana veido tikai nelielu daļu no Eiropas zivsaimniecības nozares, tā ir būtisks ekonomisks un sociāls elements daudzās ES daļās, jo īpaši Īrijas austrumos. Makšķerēšanai Īrijas austrumu daļā ir ilgas un vēra ņemamas tradīcijas. Par to liecina daudzie īru kultūru raksturojošie attēli ar makšķernieku skatiem pie upēm, piemēram, *Slaney*, vai austrumu piekrastes krastiem. Šai labajai makšķerēšanas slavaī ir arī svarīga ietekme uz tūrismu daudzās Īrijas daļās, gan pašā Īrijā, gan arī starptautiskā mērogā, turklāt *Liffey* upes (*Kildare* apgabals) pastāvīgo apmeklētāju skaitā ir arī slavenais *Tiger Woods*. Samazinoties zivju krājumiem, makšķerēšana piekrastēs arvien vairāk tiek kontrolēta un šie lomi tiek atskaitīti no komerciālās zivsaimniecības nozares kvotām.

Šie priekšlikumi varētu būtiski ietekmēt tūristu ieņēmumus no makšķerēšanas, kā arī negatīvi iespaidot kultūru daudzās Īrijas daļās. Tāpēc Parlamentam makšķerēšana visās tās formās ir jāatzīst par nozīmīgu zivsaimniecības nozares sastāvdaļu un saistībā ar reformēto kopējo zivsaimniecības politiku Baltajā grāmatā jāņem vērā tās ekonomiskās un sociālās priekšrocības.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Ziņojumam par Zaļo grāmatu attiecībā uz kopējās zivsaimniecības politikas reformu ir mērķis ierosināt publiskas debates ES un dalībvalstu iestādēs. Zivsaimniecības politika, tieši tāpat kā kopējā lauksaimniecības politika, ir stratēģiska darba kārtība, kura tieši ietekmē visus ES iedzīvotājus un par kuru lēmumi jāpieņem atbilstīgi trim pamatprincipiem, proti, zvejas ekonomiskajai rentabilitātei, zivju krājumu saglabāšanai un uzturēšanai un pieņemama dzīves standarta uzturēšanai tām

personām, kuras nodarbojas ar zvejniecību. Ja vien likumprojektā visi šie principi netiks līdzsvaroti, pastāv risks, ka piekrastes reģionos sāksies saimnieciskais pagrimums, atsevišķas zivju sugas tiks izzvejotas vai pārmērīgi pieaugs nelegālā zvejniecība. Ņemot vērā, ka 88 % zivju populācijas tiek zvejoti, pārsniedzot maksimālos ilgtspējīgas ieguves apjomus, un līdz 80 % kopējā loma tiek izmesti, ir jānosaka ierobežojumi, kas zivju populācijām ļautu atjaunoties, tādējādi nākotnē būtiski palielinot zivju lomus, vienlaikus saglabājot zivju resursu atjaunojamību. Referents pareizi norāda, ka, ienākot tirgū starpniekiem — mazumtirdzniecības veikalu ķēdēm —, tiek izjaukts līdzsvars starp ražotājiem un pircējiem un zivju cenas samazinās, un tas rada vēl lielāku risku zivsaimniecības nozarei. Iesniegtajā ziņojumā ir ņemti vērā visi trīs iepriekš minētie zvejniecības pamatprincipi un ir ierosināti specifiski risinājumi ilgtspējīgai attīstībai, un tāpēc tas ir labs sākums tam, lai zvejniecība mums visiem tiktu saglabāta.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es vēlos apsveikt *Patrão Neves* kundzi saistībā ar paveikto darbu un ziņojumu, par kuru tagad tika nobalsots. Zivsaimniecības tēma Portugālei ir acīmredzami jutīgs jautājums, jo mums ir vairākas zivsaimniecības kopienas, un šis ir arī katrā ziņā vitāls jautājums Demokrātiskā un sociālā centra Tautas partijai (CDS-PP).

Es uzskatu, ka mums ir nepieciešama jauna kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) regula, kas būtu efektīvāka un labāk piemērota situācijām attiecīgās teritorijās. Tāpēc es atbalstu nodomu pievērst uzmanību reģionalizēšanas un subsidiaritātes principiem, tādējādi piešķirot lielāku autonomiju dalībvalstīm un ļaujot lielāku elastību KZP. Tomēr, ņemot vērā, ka apkārtējās vides problēmas nopietni apdraud zvejniecības resursus, es uzskatu, ka jaunajā KZP ir ļoti svarīgi atļaut ekoloģiski ilgtspējīgu un ekonomiski dzīvotspējīgu zvejniecību. Mums nav vienaldzīgas tās problēmas, ar kurām saskaras zvejnieki, un mēs ierosinām ietvert jaunajā KZP atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu to kopienu zvejas jaudu, kas atkarīgas no zvejniecības.

Es arī domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai jaunajā KZP būtu garantēta zivju kvalitāte un pietiekams daudzums, lai cilvēkiem būtu iespēja uzturā daudz lietot zivju ēdienus, kas nodrošina līdzsvarotu uzturu un veicina veselīgu dzīves veidu.

Es ar interesi un īpašu uzmanību vērošu turpmāko KZP reformu un vienmēr aizstāvēšu Portugāles intereses šajā stratēģiskajā nozarē.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Praktiskā līmenī es atbalstu ierosinātos pasākumus jūras resursu aizsardzībai ilgtermiņā, gan ekoloģiskos, gan arī ekonomiskos nolūkos; zvejas tehnoloģiju modernizāciju un uzsvaru, kas tiek likts uz profesionālu iemaņu nepieciešamību šajā nozarē. Īpaši man patīk ierosinājums, ka jebkādas obligātas izmaiņas būtu jāievieš pakāpeniski un jāparedz sākotnējs pārejas posms, lai zvejniecības nozarei, jo īpaši individuāliem zvejniekiem, dotu pietiekami daudz laika, lai segtu papildu izdevumus šajā nozarē, kas jau tā atrodas sarežģītā situācijā. Tomēr, lai arī es atzīstu, ka šajā ziņojumā ir ieskicēta diferencēta pieeja, kas ir atbalstāma attiecībā uz dziļjūras zivsaimniecības nozarēm un mazāka izmēra zivsaimniecībām, ir skumji, ka vairāk izdevumu tiek piemērots tieši pēdējām. Zvejniecība nav tikai ekonomiska darbība, tā ir arī sociāla un kulturāla parādība, un nelielo zvejnieku dzīvesveids ir jāaizsargā. Viņu iztika līdz šim ir bijusi atkarīga no vēsturiskajām tiesībām vietējām kopienām nodarboties ar piekrastes zveju. Šajā sakarā mēs nedrīkstam aizmirst par ziņojumā sniegto solījumu, ka “jāgarantē (iedzīvotājiem, kuri nodarbojas ar zvejniecību) līdztiesīgs dzīves līmenis”.

James Nicholson (ECR), rakstiski. – Tagad ir vispāratzīts, ka 2002. gadā veiktā kopējās zivsaimniecības politikas reforma ir nožēlojami izgāzusies un situācija zivsaimniecības nozarē drīzāk turpina pasliktināties, nevis uzlaboties. KZP ir kļuvusi par birokrātisku murgu, nomokot nozari ar pārmērīgu regulēšanu un mikropārvaldību, vienlaikus sasniedzot maz pozitīvu rezultātu. Nenovēršamā KZP reforma sniedz izdevību pavērst politiku jaunā virzienā, projām no pārmērīgas birokrātijas, un nodrošināt visus aspektus, kas tai būtu jānodrošina, — ekoloģiskus, sociālus un ekonomiskus. Par reformētās KZP galveno mērķi ir jāizvirza iespēja nodrošināt zvejniekiem nopelnīt pienācīgus iztikas līdzekļus, vienlaikus sasniedzot arī apkārtējās vides ilgtspējīgas attīstības mērķus. Ir sarežģīti formulēt kopējo zivsaimniecības politiku, kas vienlaicīgi saglabā darbavietas un zivju krājumus. Reformētajai KZP ir jāatsakās no centralizētās pārmērīgas regulēšanas no Briseles un tā vietā jāpievērš uzmanība idejām, piemēram, kā ieinteresētās puses vietējā līmenī ikdienā varētu organizēt krājumu pārvaldību.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Zaļajā grāmatā par kopējās zivsaimniecības politiku tiek apsūdzēta gan Eiropas Komisija, gan dalībvalstis. Pieredze liecina, ka ne visi Eiropas Savienībā īstenotie projekti un reformas ir veiksmīgi. Tāpēc mums ir jāizdara pareizie secinājumi gan attiecībā uz institucionālajiem, gan praktiskajiem risinājumiem.

Viena no 2002. gada reformas fundamentālajām kļūdām bija pārmērīgā centralizācija. Dažādu Eiropas Savienības reģionu daudzveidība un specifiskā daba liek mums veikt pasākumus, ņemot vērā vietējos apstākļus. Eiropas Komisija nedrīkst Baltijas jūru pielīdzināt Atlantijas okeānam vai Vidusjūrai. Zivsaimniecības politikas reģionalizācija ir jāveic līdztekus konkrētiem pasākumiem, kas attiecas uz sociāliem un ekonomiskiem jautājumiem. No to cilvēku viedokļa, kas dzīvo no zvejniecības atkarīgās teritorijās, svarīgākie pasākumi ir ekonomiskā un sociālā dažādošana un pārstrukturēšana, tostarp jaunu darbavietu radīšana ārpus zivsaimniecības nozares. Faktam, ka Baltijas zivsaimniecības nozarē nav iespējams palielināt nozveju un nodarbinātību, ir jārosina īstenot iepriekšminētos pasākumus. Tas atbilst sociālajām gaidām un vajadzībām.

Pētījuma rezultāti liecina, ka divas trešdaļas Eiropas zivju krājumu ir apdraudētas, tostarp ļoti labi pazīstamas sugas, piemēram, paltuss, plekstes un mencas. PDF veiktajās analizēs ir atklāti pateikti, ka, ja netiks ieviestas konkrētas pārmaiņas, Vidusjūras tunču un daudzu citu sugu vaislas populācija izzudīs līdz 2012. gadam.

Sirpa Pietikäinen (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Savienības kopējās zivsaimniecības politika zvejniecību Kopienā un trešo valstu teritoriālajos ūdeņos ir kontrolējusi nu jau vairākas desmitgades.

Diemžēl šī ir viena no ES neveiksmīgākajām politikas jomām un ir novedusi pie situācijas, ko pamatotu iemeslu dēļ var nosaukt par krīzi. Situācija attiecībā uz zivju krājumiem ir ļoti satraucoša: divas trešdaļas ES komerciāli izmantojamo zivju krājumu ir strauji samazinājušies. Rentabilitātes samazināšanās un ļoti izsmeltie zivju krājumi nozīmē, ka zivsaimniecības nozare ir nonākusi lielās grūtībās. Pārmērīgas zvejas kvotas un nelegālā zvejniecība zivju krājumus iznīcina satraucošā tempā.

Šī krīze ir radusies tāpēc, ka ilgu laiku nevienam absolūti neinteresēja problēmas, kas uzkrājās saistībā ar pārmērīgu zveju un nelegālo zvejniecību. Turklāt destruktīvie zvejas paņēmieni arī izposta pārējo jūras vidi. Grunts tralēšana ir viens no kaitīgākajiem paņēmieniem.

Eiropas Savienībai zivju krājumu krīze ir jāuztver nopietni. Tai lielā mērā jāietekmē arī turpmākās darbības ārpolitikā, jo gandrīz trešdaļa Eiropas Savienībā tirgoto zivju tiek importēta no ārpuskopienas valstīm. Izšķirošs jaunās kopējās zivsaimniecības politikas elements būs panākt, lai nolīgumos ar zvejniecības partneriem tiktu garantēta ilgtspējība. Galvenajās reformās ir jāpievērš uzmanība zvejas kuģu jaudas pārpalikumam un efektīvākai uzraudzībai, lai pilnīgi likvidētu nelegālo zvejniecību.

Kā Komisija ierosināja Zaļajā grāmatā, zivsaimniecības politikas reformas pamatā vispirms ir jābūt ekosistēmas pieejas pieņemšanai un tad jāpiemēro piesardzības princips. Lielākā uzmanība politikā ir jāpievērš patiesi ilgtspējīgai visu zivju sugu zvejniecībai, un, lai to varētu īstenot, katrai valstij ir nepieciešama sava pārvaldības un aizsardzības stratēģija. Vajadzības gadījumā ES ir arī jābūt gatavai pieņemt risinājumus, lai nodrošinātu krājumu atjaunošanu, ieviešot pilnīgu aizliegumu nodarboties ar zvejniecību un zivju tirdzniecību.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Zaļā grāmata par kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) reformu ir izdevība pārskatīt dažādos šīs Eiropas politikas aspektus (ekonomisko, sociālo un ekoloģisko), atkārtoti nosakot jaunas pieejas, lai atrisinātu problēmas, kas pastāv šajā nozarē. KZP reformā īpaša uzmanība pievērsta visattālākajiem reģioniem, kur zivsaimniecība ir ļoti svarīga vietējai attīstībai un cilvēku iespējai nopelnīt iztikas līdzekļus.

Ziņojumā par Zaļo grāmatu tiek pieprasītas reformas, kuras es atzīstu par nepieciešamām labākai šīs politikas īstenošanai reģionālā līmenī, jo īpaši zivsaimniecības pārvaldības decentralizācijai, lai ņemtu vērā katra reģiona konkrētās pazīmes un sekmētu nozares ilgtspējīgu attīstību, saglabājot sugas. Madeirā ir neatliekama vajadzība modernizēt kuģus un veicināt pasākumus zvejniecības ekonomiskās dzīvotspējas nodrošināšanai. Es atkārtošu, ka lielāka efektivitāte zivju resursu pārvaldībā un finanšu atbalsta stratēģija šīs nozares strādniekiem ir būtiskas prioritātes šajā reformā, un tās ir jāīsteno reģionālā līmenī.

Kopējās zivsaimniecības politikas reforma iezīmē jaunu posmu nozares attīstībā un aktīvāku visu ieinteresēto pušu līdzdalību valsts, reģionālā un nozares līmenī.

5. Dzelzceļu drošums, tostarp Eiropas signalizēšanas sistēma (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par dzelzceļu drošumu, tostarp Eiropas signalizēšanas sistēmu.

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs, vilcienu sadursme, kas notika pirmdien, 2010. gada 15. februārī, Buizingen, bija briesmīga traģēdija. Es saprotu, ka pēc šīs nopietnās katastrofas var rasties vairāki tehniski un politiski jautājumi par dzelzceļu drošumu.

Vispirms es domāš esmu kopā ar šīs traģēdijas upuriem un viņu radniekiem. Šādos skumjos brīžos vienmēr ir grūti rast mierinājuma vārdus un reizēm vairāk var pateikt bez vārdiem. Traģēdijas iemesli vēl nav pilnīgi zināmi, un ir sāktā tehniskā izmeklēšana saskaņā ar ES Drošības direktīvas noteikumiem.

Par šīs izmeklēšanas veikšanu ir atbildīga Beļģijas izmeklēšanas iestāde. Izmeklēšana jāveic neatkarīgi no juridiskās izmeklēšanas. Tehniskās izmeklēšanas mērķis nav noteikt vainīgos un atbildīgos, bet gan cēloņus, lai uzlabotu dzelzceļu drošību un novērstu nelaimes gadījumus.

Beļģijas izmeklēšanas iestāde ir lūgusi Eiropas Dzelzceļa aģentūras atbalstu izmeklēšanas veikšanā. Divi aģentūras izmeklētāji pievienojās Beļģijas izmeklēšanas grupai jau dažas stundas pēc avārijas.

Es gribētu uzsvērt, ka būtu nepareizi izdarīt kādus secinājumus, pirms nav noskaidroti katastrofas cēloņi. Protams, es esmu gatavs paskaidrot dažus jautājumus, kas radās pēc šīs traģēdijas, un es jums izteikšu savu viedokli par šo situāciju.

Kā tas bieži notiek saistībā ar dzelzceļu satiksmes negadījumiem, tiek izteikti apgalvojumi par Eiropas noteikumu vai regulu saikni ar šo negadījumu. Pirmkārt, es gribētu, lai nebūtu pārpratumu par tirgus atvēršanu. Līdz ar dzelzceļa kravu pārvadājumu nozares atvēršanu konkurencei un prasību noteikšanu, lai nošķirtu infrastruktūras pārvaldītāju un dzelzceļa uzņēmumu darbību, ir ieviesti stingri reglamentējošie noteikumi attiecībā uz dzelzceļu drošumu un savstarpējo izmantojamību. Mēs vēlamies nodrošināt augstu dzelzceļa drošuma līmeni, vienlaikus atzīstot procedūras un metodes, kas šajā jomā raksturīgas katrai dalībvalstij.

Eiropas Dzelzceļa aģentūra regulāri gatavo ziņojumus par Eiropas dzelzceļu tīkla drošumu un uzrauga situāciju dalībvalstīs.

Statistikas rādītāji liecina, ka dzelzceļa nozares atvēršana konkurencei nav negatīvi ietekmējusi dzelzceļa drošumu. Es vēlos skaidri pateikt, ka, manuprāt, jebkuri centieni sasaistīt dzelzceļu drošuma līmeni ar dzelzceļa tirgus atvēršanu ir tikai aizbildinājums, lai novirzītu šīs debates no jautājuma par patiesajiem katastrofas cēloņiem.

To pašu var teikt par jautājumu, kas attiecas uz dalībvalstu un Eiropas vilcienu kustības vadības sistēmu līdzaspastāvēšanu. Šobrīd Eiropā izmanto vairāk nekā 20 dažādas dalībvalstu sistēmas, lai nodrošinātu vilcienu kustības drošību. Minētās dalībvalstu līmenī izstrādātās sistēmas veido sliežu ceļu iekārta un borta iekārta. Sliežu ceļu iekārta raida informāciju vilciena borta datoram, un bīstamā situācijā dators iedarbina bremžu sistēmu.

Lai sistēmas darbotos, vilcieniem un dzelzceļa līnijām ir jābūt aprīkoti ar saderīgām sistēmām. Dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgs vilcienu automātiskās aizsardzības sistēmu drošības un veikspējas līmenis; tikpat atšķirīgi ir noteikumi, kas attiecas uz dzelzceļa līniju un lokomotīvu aprīkojumu šajās dalībvalstu sistēmās.

Starptautiskās vilcienu satiksmes lielākā problēma ir dalībvalstu dažādo sistēmu nesaderība, jo vai nu pie katras robežas ir jāmaina lokomotīves, vai arī tās jāaprīko ar visām sistēmām, ar kādām aprīkoti sliežu ceļu attiecīgajā maršrutā. Gadās, ka pat vienā valstī līdzās pastāv dažādas valstu sistēmas. Piemēram, lai *Thalys* vilcieni varētu kursēt maršrutā starp četrām valstīm, tie ir jāaprīko ar septiņām dažādām valstu sistēmām.

Tāpēc ir izstrādāta vienota sistēma izmantošanai Eiropas līmenī, un tā šobrīd tiek ierīkota Eiropas galvenajos starptautisko maršrutu sliežu ceļos un vilcienos, kas kursē šajos maršrutos. Šī sistēma ir pazīstama kā ERTMS — Eiropas Dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēma.

Runājot par grafiku, varam teikt, ka vairums valstu sistēmu tika izstrādātas 20. gadsimta astoņdesmito gadu sākumā, bet to ierīkošana ir laikietilpīgs un dārgs process. Šobrīd lielākajā daļā valstu ir aprīkota tikai daļa dzelzceļu tīklu un lokomotīvu, un šis process ilga aptuveni 20 gadus.

ERTMS specifikācijas ir pieejamas kopš 2000. gada. Vairāki izmēģinājuma projekti tika veikti laikposmā no 2000. līdz 2005. gadam. Kopš 2005. gada tika nodotas ekspluatācijā vairākas ar ERTMS aprīkotas dzelzceļa līnijas. Pašlaik ar ERTMS aprīkotas dzelzceļa līnijas ir 10 dalībvalstīs, un projekti tiek īstenoti gandrīz visās dalībvalstīs. Piemēram, Beļģijā ar šo sistēmu ir aprīkota dzelzceļa līnija starp Āheni un Lježu un arī šajā maršrutā kursējošie ICT vilcieni.

ERTMS galvenokārt tika radīta, lai veicinātu savstarpējo izmantojamību. Tas nozīmē, ka lokomotīves var kursēt maršrutos, kuros jāšķērso robežas, un ir arī atzīts, ka šī sistēma sniedz lielākas priekšrocības drošuma ziņā. Šobrīd sistēma ir pilnīgi darboties spējīga, bet, tā kā tās ierīkošana vilcienos un sliežu ceļos ir laikietilpīgs process, valstu sistēmas un ERTMS turpina pastāvēt līdzās.

Trešās valstis, piemēram, Taivāna, arī ir izvēlējušās ERTMS ne tikai veikspējas dēļ. Taivāna ir ieguldījusi ERTMS tāpēc, ka šobrīd tā ir labākā sistēma, kas pieejama tirgū.

Tika uzdoti vairāki jautājumi par situācijas salīdzināšanu dalībvalstu starpā. Noteikt dalībvalstu secību un veikt nozīmīgu salīdzinājumu ir diezgan sarežģīti, un tas nav pārāk lietderīgi. Tas ir atkarīgs no rādītāju izvēles, salīdzināmā perioda un iesniegto datu kvalitātes. Viens vai divi nopietni negadījumi arī var būtiski ietekmēt jebkuru mūsu izveidoto gradācijas modeli.

Kopumā dati liecina, ka Beļģijā sistēmai ir vidēja veikspēja. Tomēr tā ir taisnība, ka attiecībā uz sliežu ceļiem, kas aprīkoti ar valsts vai Eiropas vilcienu automātiskās aizsardzības sistēmu, Beļģija atpaliek no Eiropas vidējā līmeņa.

Mathieu Grosch, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Kallas kungs! Es vēlos pateikties jums par skaidrojumiem. Pieminot vilcienu katastrofu, kas notika *Buizingen*, mums, protams, ir jāgodina upuru piemiņa, bet mums jāizturas ar cieņu arī pret izmeklēšanu. Tāpēc mēs nedrīkstam izdarīt pārsteidzīgus secinājumus par šo nelaimes gadījumu un, vēl būtiskāk, nedrīkstam sākt kādu vainot.

Manuprāt, Komisija rīkojās pareizi, strikti noraidot Beļģijas Valsts dzelzceļu uzņēmuma izvirzīto apsūdzību, ka Eiropas Dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēma tika izstrādāta pārāk ilgu laiku. Mēs zinām, ka drošība ir valsts prioritāte un tā būs arī turpmāk. Eiropas līmenī gan Komisija, gan Parlaments vienmēr ir pauduši nožēlu par to, ka dzelzceļa uzņēmumi nepiešķir lielāku prioritāti drošumam un dažādu sistēmu savstarpējai izmantojamībai Eiropā.

Bieži vien pēc negadījumiem tiek iesniegti politiski priekšlikumi. Man jāsaka, ka šajā gadījumā viss bija kārtībā gan no likumdošanas, gan no tehnoloģiju viedokļa. Vienīgā iespējamā nepilnība bija nevēlēšanās izvirzīt tehnoloģiju par augstāko prioritāti. Kopš 20. gadsimta deviņdesmito gadu vidus tehnoloģijas ir spējušas nodrošināt drošu pāreju starp Eiropas sistēmu un moderno Beļģijas sistēmu jeb tā saukto *TBL 1+* sistēmu. Šajā ziņā nav pietrūcis ne laika, ne tehnisko iekārtu.

Nākotne man ir svarīga, tāpēc es gribētu uzsvērt šādus aspektus. Pirmkārt, mēs nekādā gadījumā nedrīkstam taupīt uz mācību rēķina dzelzceļa nozarē. Tā nav bijusi un arī nebūs viena no ES prasībām. Dzelzceļa nozarē strādā kvalificēts personāls, un tā jābūt arī turpmāk.

Otrkārt, mums vajadzīgs, lai dzelzceļa uzņēmumi un valstis iesniegtu noteiktus un saistošus pārveidošanas plānus. Ar labo gribu vien vairs nepietiks. Mums ir vajadzīgs precīzs grafiks, un drīzumā Parlamentam būs iespēja iegūt informāciju par konkrētiem mērķiem.

Treškārt, es ierosinu, ka pasažieriem ir tiesības zināt, vai sliežu ceļi un ritošais sastāvs, ar kuru viņi pārvietojas, atbilst augstākajiem drošuma standartiem. Tā ir obligātā informācija, kas turpmāk jādara pieejama pasažieriem. Mums arī jāizpēta, kā šādā gadījumā ieviest obligātās prasības.

Saïd El Khadraoui, S&D grupas vārdā. – (NL) Vispirms Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā es arī vēlos izteikt visdziļāko līdzjūtību *Buizingen* dzelzceļa katastrofas upuru ģimenēm un draugiem.

Protams, lai izdarītu nopietnus un vispusīgus secinājumus, mums ir jāsagaida izmeklēšanas rezultāti, bet tas nenozīmē, ka vairs nevajadzētu pievērst pastāvīgu uzmanību dzelzceļu drošumam visos līmeņos, tostarp Eiropas līmenī, un tāpēc mums regulāri jāvērtē, jāuzlabo, jāpapildina un jāpielāgo drošuma politika. Es gribētu pievienoties savam kolēģim un arī jums, komisāra kungs, lai skaidri paustu nožēlu par to, ka vairākas atbildīgās personas Beļģijā ir centušās novelt atbildību par vilcienu satiksmes negadījumu uz Eiropu vai vismaz ir radījušas tādu iespaidu. Kavēšanās Eiropas Dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēmas (ERTMS) izstrādāšanā galvenokārt tiek minēta kā iemesls, kāpēc šobrīd, 2010. gadā, Beļģijā tikai dažas lokomotīves ir aprīkotas ar automātisko bremzēšanas sistēmu.

No otras puses, dāmas un kungi, precizēsim vienu jautājumu un runāsim godīgi: šā labā nodoma — ka vienotā signalizēšanas sistēma aizstāj 20 atsevišķas sistēmas — īstenošana bija laikietilpīgāka nekā cerējam vai plānojām. Tas neapšaubāmi ir izskaidrojams ar tehnisko sarežģītību un to, ka starp ļoti daudzām valstīm — proti, 27, lai gan tolaik bija par pāris valstīm mazāk, — ir jāpanāk vienošanās par standartu. Protams, tas

ir arī saistīts ar ietekmi uz budžetu. Tomēr jums taisnība, ka tas nav liedzis nevienai dalībvalstij izstrādāt savu sistēmu vai sākt izmantot kādu ERTMS agrīnās stadijas versiju.

Es uzskatu, ka mums ir jāraugās nākotnē un jāuzdod sev jautājums, kā mēs varam veicināt drošāku dzelzceļa satiksmi. Es uzskatu, ka mēs to varam veicināt vairākos aspektos arī Eiropas līmenī. Pirmkārt, tas ir iespējams, pateicoties ERTMS turpmākai pilnveidošanai. Šāds attīstības plāns jau mums ir. Mēs 2009. gadā piešķīrām EUR 240 miljonus no Eiropas transporta tīkliem (TEN-T) paredzētā budžeta, lai palīdzētu dalībvalstīm šā plāna īstenošanā.

Otrkārt — un es domāju, ka tas ir svarīgs uzdevums, kas jāpaveic Komisijai un Eiropas Dzelzceļa agentūrai, — mums ir arī jāpārbauda, vai šajā nozarē ir īstenoti pašreizējie Eiropas tiesību akti drošuma jomā. Kā piemēru es gribētu minēt Direktīvu 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos. Tajā cita starpā noteikts, ka katrā dalībvalstī ir jāizveido drošības iestāde, kurai jābūt neatkarīgai no dzelzceļa uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem un kuras uzdevums ir uzraudzīt, veicināt un pastiprināt dzelzceļu drošumu un izstrādāt reglamentējošus noteikumus. Dāmas un kungi, man šķiet, ka Beļģijā tās nedarbojas pietiekami labi, un es domāju, ka jums vajadzētu veikt revīziju, lai pārbaudītu, vai dalībvalstis patiesi spēj aktīvi rīkoties, lai garantētu drošumu savās dzelzceļu sistēmās. Tas ir uzdevums, ko es gribētu jums uzticēt.

Dirk Sterckx, ALDE grupas vārdā. – (NL) Es arī savas grupas vārdā vēlos izteikt līdzjūtību cietušajiem un, protams, arī gribētu sagaidīt izmeklēšanas rezultātus. Es ceru, ka tas notiks pēc iespējas ātrāk, tomēr izmeklēšanai jābūt arī iespējami rūpīgai.

Manā valstī ir radušies vairāki jautājumi par Eiropas pieeju dzelzceļu nozarei. Man jāsaka jums atklāti, ka esmu satrēkts par to, ka daži cilvēki mūs apsūdzējuši nolaidīgā attieksmē pret drošumu. Es biju Parlamenta referents jautājumā par Dzelzceļu drošības direktīvu, ko tikko pieminēja *El Khadraoui* kungs, un lepojos ar mūsu kopīgi paveikto darbu. Mēs apņēmāmies būt ļoti prasīgi attiecībā uz drošumu visās dalībvalstīs, un mums šajā jomā vajadzēja izveidot Eiropas sistēmu un noteikt prasības. Mums to ar lielām grūtībām izdevās panākt dalībvalstīs. Es uzveru — un to pareizi norādīja arī *El Khadraoui* kungs —, ka dažās valstīs, diemžēl arī manējā, direktīvas īstenošana valsts līmenī ir slikti organizēta. Komisāra kungs, es ceru, ka jūs vēlreiz to rūpīgi izskatīsiet. Iespējams, arī Parlamentam būtu vēlreiz jāizskata minētā direktīva un, kā teica *Grosch* kungs, jāpastiprina sistēma. Tāpēc nav tiesa, ka mēs nevērīgi izturamies pret drošumu, patiesībā ir tieši pretēji.

Otrkārt, regulā par pasažieru tiesībām ir punkts, kas, cerams, nekad nebūs jāizmanto. Tas attiecas uz avansa maksājumiem dzelzceļa satiksmes negadījumos bojā gājušajiem vai ievainotajiem cilvēkiem. Es atzinīgi vērtēju Beļģijas valsts dzelzceļa uzņēmuma (SNCB) paziņojumu, ka tas izmantos minēto sistēmu un veiks avansa maksājumus. Patiesi, bija laiks, kad tas nebūtu bijis iespējams.

Daži saka, ka tirgus atvēršana ir padarījusi dzelzceļus nedrošus. Es tam kategoriski nepiekrītu. Tā nav taisnība, un to pierāda jaunākā Eiropas Dzelzceļa agentūras sniegtā informācija par 2008. gadu. Vislabākos rezultātus 2008. gadā uzrādīja Apvienotā Karaliste un Nīderlande; abas minētās valstis ir atvērušas savu tirgu.

Tāpat es domāju, ka uzmanība jāvelta cilvēkiem, dzelzceļa darbiniekiem: vilcienu vadītājiem, staciju apkalpojošam personālam un administratoriem. Mums ir vēlreiz jāizvērtē viņu situācija un jānodrošina, lai galvenā uzmanība tiktu pievērsta drošībai ne vien mācību laikā, bet arī viņu darba organizācijā un uzņēmuma kultūrā kopumā. Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikt, ka mēs nedrīkstam aizmirst to, ka vilcieni joprojām ir viens no visdrošākajiem satiksmes līdzekļiem.

Isabelle Durant, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Es arī uzskatu, ka traģiskais negadījums, kas notika pagājušajā nedēļā, ir smagākā vilcienu katastrofa, kādu Beļģija piedzīvojusi kopš 2001. gada, kad es biju mobilitātes un transporta ministre. Es atkal domās esmu kopā ar manu kolēģi *Claudia Candeago* un visiem pārējiem šīs traģēdijas upuriem, viņu tuviniekiem un sērojošajiem dzelzceļa darbiniekiem.

Tāpat kā kolēģi, kas uzstājās iepriekš, arī es atturēšos no jebkādu secinājumu izdarīšanas. Notiek izmeklēšana, un mēs nedrīkstam spekulēt ar tās rezultātiem. Tomēr, kā daži jau minēja iepriekš, ir skaidrs, ka Beļģijas gadījumā ir skumji, ka dzelzceļu aprikošana ar vilcienu automātiskās aizsardzības sistēmu prasīja tik ilgu laiku. Kad es pēc šīs katastrofas uzzināju, ka, lai gan nevarētu atsaukties uz budžeta apsvērumiem, tika apšaubīts, ka kavēšanās Eiropas savstarpējās izmantojamības standartu izstrādē varētu būt šā negadījuma iemesls, es to uzskatīju par nepieņemamu un tūlīt sapratu, ka Eiropa tiek nepamatoti apsūdzēta.

Eiropas Dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēma (ERTMS) patiesībā sniedz uzņēmumiem iespēju ieguldīt drošībā saskaņotā un savstarpēji izmantojamā veidā. Mums jāatbrīvojas no neskaitāmajiem valstu standartiem,

kas ierobežo attīstību un konkurētspēju laikā, kad tiek attīstīta Eiropas vilcienu kustības vadības sistēma (ETCS). Bez šaubām, tā attīstās un turpina attīstīties. Tas ir nosacījums, lai saglabātu ļoti augstu tehnoloģiju līmeni. Turklāt es nešaubos, ka tuvāko piecu vai desmit gadu laikā būs vēl ļoti daudz pilnveidojumu.

Man jāsaka, ka šādi negadījumi, lai gan šis ir izņēmuma gadījums, mums atgādina, ka drošības jomā vienmēr var veikt uzlabojumus, un šajā saistībā man ir daži ierosinājumi.

Pirmkārt, kā jūs zināt, komisāra kungs, mēs pašlaik apspriežam jautājumu par Eiropas transporta tīkliem, to nosacījumiem un kritērijiem. Es uzskatu, ka attiecībā uz Eiropas dzelzceļu tīkliem par prioritāti varētu kļūt ERTMS ieviešana visā Eiropā. Es arī uzskatu, ka mums šajā saistībā būtu jānosaka termiņš galvenokārt attiecībā uz resursiem, ar kuriem jānodrošina visas valstis un dzelzceļu tīkli.

Visbeidzot — es uzskatu, ka drošībai jāpiešķir augstāka prioritāte nekā tirgus liberalizācijai, uzliekot par pienākumu jaunajiem operatoriem, kuru vilcienu maršruti aptver dažādu valstu dzelzceļu tīklus, pielāgoties pašreizējai automatiskās aizsardzības sistēmai, ar kuru aprīkoti šie tīkli, un tādējādi uzstādīt savos vilcienos attiecīgos uztvērējus un kabīnes aprīkojumu.

Nobeigumā es gribētu teikt, ka, manuprāt, arī Eiropas Dzelzceļa aģentūra varētu sniegt nenovērtējamu atbalstu dalībvalstu drošības iestāžu efektīvākai integrācijai. Šāda integrācija ļautu, piemēram, saņemt tipa apstiprinājumu attiecībā uz aprīkojumu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Derk Jan Eppink, ECR grupas vārdā. – (NL) Izmeklēšana saistībā ar Buizingen notikušās vilcienu sadursmes iemesliem vēl nav pabeigta, tāpēc es to nevaru komentēt, tomēr esmu izdarījis šādus secinājumus. Ja vilciena katastrofa notiek Apvienotajā Karalistē, ļaudis tajā uzreiz vaino dzelzceļu privatizāciju. Beļģijas dzelzceļam (SNCB) tiek piešķirtas salīdzinoši vislielākās subsīdijas visā Eiropas Savienībā. Beļģija savos dzelzceļos iegulda 32 eiro centus par vienu pasažierkilometru. Otrajā vietā ir Francija ar 24 eiro centiem. Nīderlandes devums ir 15 eiro centi un AK — 4 eiro centi. Par spīti minētajām subsīdijām SNCB vēl arvien ir EUR 10 miljardu parāds. Kur paliek šī nauda?

SNCB infrastruktūrai acīmredzami nav pievērsts pietiekami daudz uzmanības. Viss ir vecs un savu laiku nokalpojis. Vai varētu būt, ka arī drošības sistēma laiku pa laikam tiek pamesta novārtā? Iespējams, ka arodbiedrību spēcīgās ietekmes dēļ pārāk lielas naudas summas tiek tērētas personāla atalgojumam. Beļģijā dzelzceļi ir sociālistu pārvaldībā, un pārvaldība tiek veikta slikti. Šie ir jautājumi, kas mums jāuzdod, jo SNCB diez vai spēs aizbīdīnāties ar naudas trūkumu.

Jacky Hénin, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es biju diezgan satricēts, kad Simpson kungs novembrī Parlamentā paziņoja, ka Eiropas dzelzceļu sistēma esot ļoti droša un progress dažu pēdējo gadu laikā esot panākts, pateicoties tirgus liberalizācijai. Tomēr viņš vēl piebilda, ka nesenie traģiskie negadījumi ir izraisījuši jautājumus, kas saistīti ar drošumu.

Buizingen notikusī katastrofa, kurā bija ārkārtīgi daudz bojā gājušo un kura radīja nopietnas fiziskas un psiholoģiskas ciešanas, ir spēcīgs atgādinājums, ka mums ir pēdējais laiks sākt nopietnas debates par dzelzceļu drošumu. Mums tūlīt pat jāatmet doma, ka nevienam nelaimes gadījumu pēc būtības nevar iepriekš paredzēt. Drošuma trūkums Eiropas dzelzceļu tīklos galvenokārt ir tiešas sekas tam, ka dzelzceļa infrastruktūras pārvaldība tika nodalīta no ritošā sastāva pārvaldības. Jāuzsver, ka šo nodalīšanu noteica Komisija, lai dzelzceļa nozari varētu atvērt konkurencei, kaut gan dzelzceļa darbinieki to uzskatīja par nepareizu. Tas būtiski palielina negadījumu iespējamību. Šīs nodalīšanas dēļ Eiropas dzelzceļu tīklu uzturēšana tiek upurēta lielākas peļņas vārdā. Jūs varat censties novilcināt laiku, ierosinot izmantot labākās mūsdienu metodes kā vienīgo problēmas atrisināšanas iespēju. Tomēr Eiropai ir vajadzīga citāda dzelzceļa politika. Ja katru gadu sarūk dzelzceļa darbinieku skaits, mazāk uzmanības tiek pievērsts dzelzceļu uzturēšanai, samazinās ieguldījumi un mācību iespējas, mums neizbēgami būs jārunā par negadījumiem un sērās jānoliec galva. Lai patiesi nodrošinātu dzelzceļu drošumu, Eiropas Savienībai ir jāpāršķir lappuse, kas saistīta ar konkurenci, un jāatver jauna — veltīta sadarbībai.

Visbeidzot, dāmas un kungi, pēc šīm debatēm neviens no mums vairs nevarēs izvairīties no atbildības. Piemēram, es noliedzu, ka man būtu kāda saistība ar ļaunprātīgiem nodomiem. Bez pārmaiņām...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Philip Claeys (NI). – (NL) Sākumā es vēlētos tikai uzsvērt, ka Beļģijas nodokļu slogs ir viens no vislielākajiem pasaulē, tomēr šajā nekontrolējamā valstī nodokļu maksātāji, galvenokārt Flandrijā, ļoti maz saņem pretī

par savu samaksāto naudu. To ļoti uzskatāmi ataino dzelzceļa sistēma. Tā ir bezcerīgi novecojusi, un tai raksturīga bieža un ilgstoša kavēšanās un pārpildīti vagoni sastrēgumstundās.

Beļģijas dzelzceļa (SNCB) vadība ir ļoti politizēta un neefektīva, un Beļģijas politiķu raksturīgākā iezīme ir kritiskos brīžos izvairīties no jebkādas atbildības. Vilcienu katastrofa, kas 2001. gadā notika *Pécrot*, bija ļoti līdzīga tai, kas pagājušajā nedēļā notika *Buizingen*. Pirms deviņiem gadiem visi domāja, ka tiks veikti nopietni pasākumi, lai uzlabotu drošības sistēmu, tomēr tas nenotika. Kamēr nav ieviesta Eiropas vilcienu kustības vadības sistēma (ETCS), Beļģija ir izstrādājusi pati savu sistēmu, bet tas tika izdarīts pārāk novēloti, un šī sistēma bija ļoti nepiemērota.

No tā mums jānācās, ka ir vairāk jāiegulda drošībā un ka dažādās pastāvošās sistēmas ir labāk jāpielāgo cita citai. Ja izrādās, ka nav iespējams panākt efektīvu savstarpējo izmantojamību, ir maksimāli jāveicina pāreja uz Eiropas ETCS, jo nav labi, ka *Thalys* vilcieniem, kas kursē, piemēram, starp Parīzi un Amsterdamu, ir jābūt aprīkoti ar vismaz septiņām dažādām drošības sistēmām.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mūs visus ir dziļi satriekusi divu piepilsētas vilcienu šausminošā sadursme Briselē. Mēs domām esam kopā ar bojāgājušo ģimenēm un draugiem.

Pēc šādām katastrofām cilvēki vienmēr vispirms cenšas atrast kādu vainīgo. Tomēr šajā gadījumā nevar vainot Eiropas Savienību, Komisiju un Direktīvā 2004/49 ietvertos noteikumus attiecībā uz drošumu. No otras puses, nepārprotami svarīgs ir jautājums, vai mums vajadzētu padarīt stingrākus drošības noteikumus. Dzelzceļa negadījuma izmeklēšana vēl nav pabeigta, tāpēc mēs vēl nevaram gaidīt konkrētus rezultātus. Galvenais jautājums, kas mums jāuzdod pašiem sev, ir par to, vai būtu bijis iespējams izvairīties no šīs katastrofas. Mēs nevaram izslēgt cilvēka kļūdu vai tehniskas kļūmes, tāpēc šiem abiem faktoriem ir liela nozīme dzelzceļa drošuma jomā. Visu — gan valsts, gan privāto — dzelzceļa operatoru pienākums ir nodrošināt nepieciešamo drošuma līmeni. Dalībvalstu dzelzceļa uzņēmumu uzdevums ir nodrošināt atbilstību attiecīgajiem drošuma standartiem.

Es negribētu lasīt lekciju par Vācijas viedokli šajā jautājumā. Es vienkārši vēlos pateikt, ka Vācijā mēs esam centušies īstenot direktīvu visā pilnībā. Ja ir iespējamas cilvēka kļūdas, ir jābūt tehniskām sistēmām, kas varētu iejaukties. Es atceros avārijas rokturi, kas automātiski iedarbināja bremzēšanas sistēmu, ja šo rokturi nenospieda vienu minūti. Ja vilciens pabrauc garām sarkanajam apstāšanās signālam, bremzes arī tiek iedarbinātas automātiski. Mums ir vajadzīgas šādas sistēmas. Eiropas vilcienu kustības vadības sistēma ir jāīsteno, lai mēs spētu šādas situācijas ietekmēt no ārpuses.

Transporta un tūrisma komitejas locekļi kopīgi izstrādās vajadzīgos novērtējumus un sagatavos secinājumus saistībā ar drošības noteikumiem.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vilcienu katastrofā, kas notika netālu no Briseles *Buizingen* ciematā, gāja bojā 18 cilvēki un vairāk nekā 160 guva ievainojumus. Protams, mēs vispirms jutām līdzi bojāgājušo ģimenēm. Vēl nav zināmi šīs katastrofas cēloņi — notiek izmeklēšana —, un mums jādomā par Eiropas dzelzceļu sistēmas novērtējuma izstrādāšanu, novērtējot katru dalībvalsti atsevišķi.

Šajā novērtējumā galvenā uzmanība, protams, jāpievērš drošības sistēmām, to piemērojamībai, savstarpējai izmantojamībai un efektivitātei. Tomēr šis Eiropas dzelzceļu tīklu drošuma līmeņa novērtējums ir jāuztver plašākā nozīmē, un tajā jāietver dzelzceļa darbinieku darba apstākļu novērtējums, jo šie darbinieki vislabāk var garantēt drošību.

Tāpēc es aicinu Komisiju izstrādāt Eiropas dzelzceļa tīklu drošuma novērtējumu, izmantojot vispārēju pieeju, kas sāktu dzelzceļa liberalizācijas procesu. Skaidrs ir tas, ka pienācis laiks sagatavot neierobežotu novērtējumu, kur atspoguļoti tās politikas praktiskie rezultāti, kuras mērķis ir liberalizēt un izjaukt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Kāda ir tās pievienotā vērtība? Kas šajā gadījumā ir ieguvēji? Kas ir cietušie?

Novērtējuma mērķis ir salīdzināt Eiropas drošuma un signālu standartu īstenošanu ar darba apstākļiem no brīža, kad katrā dalībvalstī sākās dzelzceļa nozares liberalizācija. Tāpēc Komisijai ir jāpārdomā sabiedrisko pakalpojumu nozīme kopumā. *Parti Socialiste* — partija, kuru es pārstāvu, — jau ilgu laiku aicina Eiropas Savienību veikt efektīvus pasākumus, lai aizsargātu un pilnveidotu sabiedriskos pakalpojumus. Ar šādu domu tika ieviesta pamatdirektīva par vispārējās nozīmes pakalpojumiem. Tā nodrošinātu sabiedriskajiem pakalpojumiem stabilu likumīgo pamatu un pietiekamu finansējumu saskaņā ar universāluma un vienlīdzīgas piekļuves principiem.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS*Priekšsēdētāja vietnieks*

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Es gribētu uzdot jautājumu *Tarabella* kungam, kuru es personīgi ļoti cīnu. Viņš nenoliedzami nevar neņemt vērā to, ka Beļģijas dzelzceļš (SNCB) saņem vislielākās subsīdijas Eiropā. Tādēļ viņš nevar vainot liberalizāciju, jo pasažieru transports nav liberalizēts; viņš nevar arī aizbildināties ne ar ko citu.

Es norādīšu, ka viņš runāja Beļģijas franciski runājošo sociālistu partijas (PS) vārdā; tā ir partija, kurai ir liela ietekme SNCB kontrolē ar arodbiedrību starpniecību. Ja politizētā dzelzceļa sistēma var pārvaldīt dzelzceļus labāk, tad šādai situācijai nevajadzētu izveidoties.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, atbildot *Eppink* kungam, es tikai pateikšu, ka te nav priekšvēlēšanu aģitācija. Ir notikusi katastrofa, kurā gājuši bojā cilvēki, — citas katastrofas ir notikušas agrāk — un tas ir normāli, ka rodas jautājums par tās cēloņiem. Notiek izmeklēšana, un tai jāļauj ritēt savu gaitu.

Tomēr ir kāds faktors, ar kuru nedrīkst nerēķināties, un tas ir cilvēka faktors. Es zinu, ka jūs atbalstāt liberalizāciju; es to atbalstu ievērojami mazāk un patiesībā esmu pret to, ja runa ir par sabiedriskajiem pakalpojumiem, bet jebkurā liberalizācijas procesā cilvēka faktoram netiek pievērsta uzmanība. Milzīgas slodzes tiek uzliktas personālam, kas ilgstot un bez atpūtas strādā garas darba stundas. Vilciena vadītājs ir arī atbildīgais par pasažieru drošību. Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi uzdot jautājumu par strādājošo darba apstākļiem un jebkādam pārmaiņām tajos. Es uzskatu, ka tas ir svarīgs jautājums.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, briesmīgā vilciena katastrofa Halles stacijas tuvumā bija ārkārtīga traģēdija bojāgājušo ģimenēm, darba kolēģiem un draugiem. Tagad ir svarīgi mācīties no šīs traģēdijas, lai izvairītos no turpmākiem nelaimes gadījumiem. Tāpēc ir ļoti būtiski uzklaut dzelzceļa darbiniekus un pievērst viņiem uzmanību, lai padarītu drošāku dzelzceļa satiksmi gan darbiniekiem, gan pasažieriem.

Ir augstākā mērā nepatīkami dzirdēt, kā Lielbritānijas Konservatīvo partijas pārstāvis, Eiropas Parlamenta deputāts, apmelo un publiski apvaino Beļģijas dzelzceļa darbiniekus, ja ir diezgan skaidrs, ka neoliberālisma un ierobežojumu atcelšanas politika ir nodarījusi milzīgu kaitējumu mūsu dzelzceļu sistēmai kā sabiedriskai iekārtai. Beļģijas dzelzceļa darbinieki ir ļoti neapmierināti. To uzskatāmi parāda spontānie streiki, ko viņi, reaģējot uz šo katastrofu, sarīkoja dažas dienas pēc traģiskā negadījuma. Tas ir trešais nopietnākais starpgadījums Beļģijā deviņu mēnešu laikā.

Pēc iepriekšējās traģēdijas, kas Beļģijā notika 2001. gadā, tika solīts veikt visaptverošus pasākumus drošuma jomā, tomēr tie netika īstenoti. Reālā situācija ir tāda, ka Beļģijas dzelzceļa darbinieki nepārtraukti ir spiesti strādāt ilgāk, tiek pagarināti maršruti un saīsināts atpūtas laiks, kas nozīmē arī mazāku drošību. Protams, ES Komisijas nodevīgā neoliberālisma un privatizācijas politika apdraudēs drošumu arī turpmāk. Tas nozīmē, ka pirmajā vietā ir lielāko transporta uzņēmumu peļņa. Skaidrs ir tas, ka vislabāk drošumu var garantēt, paturot dzelzceļa infrastruktūru valsts īpašumā ar demokrātisku pārvaldību un vajadzīgajiem ieguldījumiem.

Georges Bach (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos izteikt līdzjūtību bojāgājušo ģimenēm. Tomēr cietušajiem — sērojošajām ģimenēm un nopietni ievainotajiem — būtu mazs mierinājums, ja mēs turpinātu uzsvērt, ka vilcieni ir drošāks transporta veids un ka dzelzceļu negadījumu skaits salīdzinājumā ar ceļu satiksmes negadījumiem ir ļoti zems.

Protams, rodas jautājums par negadījuma apstākļiem. Kā varēja notikt šāda katastrofa? Tomēr, kā jau tika minēts, šo jautājumu jāizskata ekspertiem un vēlāk arī tiesai. Mums jāatbild uz šādu jautājumu: kādas kļūdas tika pieļautas, veidojot kopējo Eiropas dzelzceļa tirgu? Un, otrkārt, kā mēs varam novērst turpmākus nelaimes gadījumus, izmantojot visus mūsu rīcībā esošos līdzekļus? Pat viens nelaimes gadījums jau ir pārāk daudz.

Kā bijušais dzelzceļa darbinieks es pats esmu pieredzējis pārmaiņas. Es gribētu pieminēt dažas problēmas, kas zināmā mērā ietekmē drošumu. Tā vietā, lai ieviestu konkurenci dzelzceļa nozarē, 20. gadsimta deviņdesmito gadu sākumā mums vispirms vajadzēja sākt tehniskās saskaņošanas procesu. Mums deviņdesmitajos gados būtu bijis jāpārvar visas *Kallas* kunga pieminētās problēmas. Mums tikai vajadzēja atvērt tirgu konkurencei, pamatojoties uz tehnisko saskaņošanu. Uzņēmumu sadrumstalošanās dēļ dzelzceļu sistēmā tiek iesaistīti daudzi dalībnieki, un šī ir sistēma, kas darbojas pienācīgi tikai kā vienots veselums. Tāpēc, manuprāt, par nesena negadījumiem atbildība kopīgi jāuzņemas dalībvalstīm, dzelzceļa uzņēmumiem, infrastruktūras operatoriem un arī Komisijai, kura, kā jau tika minēts iepriekš, ir ieviesusi direktīvas un regulas, neizstrādājot starpposma novērtējumu. Novērtējums tika pabeigts tikai pirms neilga

laika. Dzelzceļa uzņēmumi ir pieļāvuši kļūdu, izvēloties nepareizu stratēģiju un pārāk ilgi gaidot Eiropas sistēmas izveidi. Tie ir pastāvīgi centušies samazināt izmaksas, pieņēmuši darbā darbiniekus, kuriem nav vajadzīgais prasmju līmenis, kā jau tika minēts iepriekš, un veikuši pārāk maz ieguldījumu.

Es gribētu akcentēt trīs aspektus. Nekavējoties jāpalielina finansējums, lai paātrinātu plānotās modernizācijas programmas izveidi.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Dzelzceļa transports kopumā ir drošāks, ātrāks un rada mazāk piesārņojuma nekā autotransports. Tomēr 2007. gadā par dzelzceļu satiksmes negadījumu upuriem kļuva aptuveni 2600 cilvēku, bet pagājušajā gadā bija vēl vairāk dzelzceļa satiksmes negadījumu, kuros bija iesaistīti gan pasažieri, gan kravas vilcieni.

Pēdējais dzelzceļa satiksmes negadījums, kurš notika Beļģijā un kurā gāja bojā 20, bet ievainojumus guva vairāk nekā 120 cilvēku, šokējošā veidā liek mums no jauna pievērst uzmanību dzelzceļa transporta drošībai. Diemžēl ekonomikas un finanšu krīze ir saasinājusi finanšu grūtības, ar kurām saskaras dzelzceļa transporta infrastruktūrā iesaistītie operatori un administratori. Galveno satraukumu rada tas, ka speciālistu un finanšu trūkums ERTMS īstenošanā ir viens no iespējamiem negadījuma iemesliem laikā, kad tūkstošiem dzelzceļa darbinieku zaudē darbu. Es aicinu dalībvalstis un Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus:

- 1) modernizēt dzelzceļa infrastruktūru un pasreizējo ritošo sastāvu, lai nodrošinātu efektīvu un drošu dzelzceļa transportu,
- 2) piešķirt prioritāti ieguldījumiem dzelzceļa transporta drošībā un
- 3) izstrādāt jaunu dzelzceļa transporta infrastruktūru un īstenot ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nesenās dzelzceļu katastrofas, kas satricināja Eiropu — šodien Beļģijā, vakar Itālijā —, liek mums pārdomāt sistēmas trūkumus un atbilstīgus pasākumus pakalpojumu uzlabošanai drošuma ziņā.

Piemēram, pārsteidzoši ir apzināties, ka Eiropas Savienība 2000. gadā izstrādāja atbilstīgu sistēmu dzelzceļu satiksmes pārvaldībai — ERTMS —, bet pēc desmit gadiem sistēma tomēr ir pieņemta tikai dažās dalībvalstīs.

Vēl šodien ES teritorijā pastāv vairāk nekā 20 dažādas dzelzceļa drošuma sistēmas, un ir skaidrs, ka tas var radīt problēmas, jo īpaši starptautiskajos maršrutos.

Protams, lai pielāgotu Eiropas sistēmas dzelzceļa infrastruktūru un ritošo sastāvu, būs jāveic tehniskie un ekonomiskie novērtējumi un uzdevumi, kas nenovēršami būs jāpārvalda uzņēmumiem, kas darbojas nozarē. Tomēr mēs nevaram neņemt vērā, ka Eiropas tiesību aktos nav noteikts termiņš, kādā dalībvalstu dzelzceļa līnijas jāpielāgo ERTMS sistēmai, un ka dalībvalstīm ir tiesības noteikt, kāds ritošā sastāva aprīkojums tām vajadzīgs.

Labāk būtu noteikt datumus, lai stimulētu ar ieguldījumu palīdzību vai, vēl labāk, atsaukt ieguldījumus tiem, kas nepielāgojas infrastruktūras projektiem vai iegādājas šīm sistēmām neatbilstošu ritošo sastāvu.

Vēl ir arguments, ka nedrīkst kavēt savstarpējo izmantojamību un iekšējā tirgus izveidošanu. Tagad mums ir neatkarīga valsts drošības aģentūra, kurai jāpārbauda, vai tiek pieņemtas piemērotas drošuma sistēmas. Jāizvirza prasība, ka, lai saņemtu darbības licenci, vispirms ir jāiegūst drošuma sertifikāts.

Turklāt es gribētu uzsvērt, ka, domājot par brīvā kopējā dzelzceļa tirgus nākotni, centrālā līmenī ir jāpastiprina Eiropas Dzelzceļa aģentūras pilnvaras veikt pārbaudes.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēc vilcienų katastrofas, kura nesen notika Briselē un kuru pieminēja daudzi deputāti, uzmanība atkal ir pievērsta dzelzceļu drošumam.

Direktīvā 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos kopumā noteikts, ka gan dzelzceļa uzņēmumiem, gan infrastruktūras pārvaldītājiem jāuzņemas pilna atbildība par sistēmas drošumu.

Šķiet, ka Beļģijā notikušās katastrofas gadījumā ir vainojama cilvēka kļūda. Protams, mums jāsigaida izmeklēšanas rezultāti. Tomēr varētu izrādīties, ka vilciens nav bijis aprīkots ar automātiskās bremzēšanas sistēmu.

Vai Komisija ir informēta par to, kuri dalībvalstu dzelzceļu tīkli un vilcieni nav aprīkoti ar drošuma sistēmu? Vai Komisija plāno sagatavot tiesību aktu priekšlikumu, lai nodrošinātu, ka viss Eiropas Savienības dzelzceļu tīkls tiek aprīkots ar šādu sistēmu?

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos izteikt līdzjūtību cietušo ģimenēm. Es gribētu runāt par jautājumu, kas man šķiet ļoti svarīgs, bet šodien vēl nav pieminēts. Šīs debates daudzējādā ziņā ir pamatotas. Man arī ir savs viedoklis šajā jautājumā. Es uzskatu, ka tirgus, kurā ir atcelti ierobežojumi, ir būtiski labāks par tirgu, kurā valda valsts uzņēmumi, tomēr es vēlos runāt par to, kas ir nozīmīgs saistībā ar šo diskusiju.

Šīs debates nav tikai par to, vai runa ir par valsts uzņēmumu vai privātu uzņēmumu, bet arī par to, vai tirgus ir brīvs vai ierobežots, regulēts tirgus, kas bieži nozīmē, ka daudzās dalībvalstīs viens valsts uzņēmums atrodas monopolstāvoklī. Dzelzceļu sistēmu ir ļoti daudz, un tās ne vien atšķiras katrā dalībvalstī, bet bieži vien dažādas sistēmas tiek izmantotas vienā un tajā pašā dalībvalstī. Sistēmas, par kurām mēs runājam, nereti ir protekcionisma administratīvs slogs, lai aizsargātu monopoluzņēmumu valsts tirgū. Daudzos gadījumos nav atļauts izmantot noteiktas iekārtas un lokomotīves tikai tādēļ, lai ierobežotu citu valstu konkurentu vai privāto konkurentu iespējas iekļūt tirgū. Tādēļ rodas tik daudzu dažādu sistēmu apvienojums un parādās drošuma problēmas.

Ja jūs būtu aplūkojuši struktūrfondu piešķiršanu infrastruktūras projektiem jaunajās dalībvalstīs, jūs pamanītu, ka šajās valstīs dzelzceļa infrastruktūrā ir ieguldīta ļoti niecīga daļa šo līdzekļu. Administratori, kuriem ir jāaizpilda pieteikumi un jāpiesakās struktūrfondu saņemšanai, nepavisam nav tajā ieinteresēti. Mēs runājam par modeli, kurā daudzas dalībvalstis nevēlas neko mainīt savā dzelzceļu sistēmā, tādējādi citu valstu konkurenti vai, piemēram, privātais tirgus, nebūs labvēlīgā pozīcijā. Tāpēc cieš drošums un konkurence.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Traģiskā katastrofa *Buizingen* liek mums, tostarp Eiropai, sākt izmeklēšanu. Šajā traģiskajā negadījumā dzīvību zaudēja 18 cilvēku, un viņu dēļ mums ir jāgūst mācība no šīs katastrofas un nekavējoties jānodrošina, lai uz Beļģijas un Eiropas sliežu ceļiem tiktu garantēta drošība.

Kā zināms, un jūs jau tikko teicāt, ka ne jau Eiropas vainas dēļ Beļģijā vēl nav pilnīgi ieviesta automātiskā bremzēšanas sistēma. Bet tas nenozīmē, ka Eiropai tagad nebūtu jārikojas; gluži otrādi. Mēs īpaši aicinām arī Eiropas Komisiju veikt novērtējumu, kurā jāsniedz atbildes uz vairākiem ļoti specifiskiem jautājumiem. Piemēram, kā jums zināms, mēs esam uzlikuši pienākumu dzelzceļa uzņēmumiem, tostarp privātajiem uzņēmumiem, līdz 2013. gadam pilnīgi aprīkot savus vilcienus ar jauno Eiropas vilcienu kustības vadības sistēmu (ETCS), tomēr mēs jau zinām, ka Eiropas dzelzceļa līnijas līdz šim laikam nebūs aprīkotas ar minēto sistēmu.

Es gribētu minēt divus skaitļus. Komisāra kungs, šobrīd tikai 2800 kilometri sliežu ceļu visā Eiropā ir aprīkoti ar šo jauno Eiropas drošības sistēmu. Salīdzinājumam Beļģijas dzelzceļa tīkla kopgarums ir 3400 kilometru. Tāpēc ir skaidrs, ka Eiropa nav tam gatava, un tādējādi mūsu vilcieni nespēs uztver vai nepietiekami labi uztvers šīs jaunās signalizēšanas iekārtas. Tāpēc ir jāveic rūpīgs izvērtējums.

Komisāra kungs, mums arī jāuzdrošinās pārbaudīt, vai iespējams, ka gaidāmā konkurence dzelzceļa uzņēmumu starpā ir palielinājusi spiedienu uz personālu. Vai mums nevajadzētu Eiropas līmenī apsvērt braukšanas un atpūtas laika ieviešanu vilcienu vadītājiem, tāpat kā mēs to izdarījām kravas automobiļu vadītāju gadījumā. Īsumā, šis negadījums liek Eiropas Savienībai veikt rūpīgu pašnovērtējumu un izrādīt gatavību un politisko gribu vajadzības gadījumā veikt pielāgojumus.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Šajā briesmīgajā katastrofā cieta divas Beļģijas valsts dzelzceļa (SCNB) lokomotīves, kas kursēja valsts dzelzceļu tīklā. Beļģijā nav konkurences pasažieru pārvadāšanas dzelzceļa transporta tirgū. Tāpēc šajā gadījumā nevar vainot konkurenci vai tīkla atvēršanu. Runa ir par neapmierinošiem drošuma standartiem. *Grosch* kungs jau norādīja, ka vairāk nekā 20 gadu ir pastāvējusi tehnoloģija vilcienu automātiskai apstādināšanai, ja tas pabrauc garām sarkanajam signālam. Rodas jautājums, kādēļ tā netika izmantota?

Tam nav arī nekāda sakara ar Eiropas dzelzceļa satiksmes pārvaldības sistēmu (ERTMS). Es biju referents ziņojumam par ERTMS. Šī sistēma ir nākotnes redzējums, bet tā neatbrīvo dalībvalstis no atbildības ieviest drošības pasākumus, kas ir pieejami dalībvalstu līmenī. Tas ir katras valsts uzdevums.

Tāpēc mums jāuzdod jautājums, kāpēc Beļģija pēdējo 20 gadu laikā neveica ieguldījumus savā drošības sistēmā? Uzbūvējot par vienu vai diviem kilometriem īsāku automaģistrāli, tā būtu varējusi iegūt divas vai trīs reizes vairāk līdzekļu drošības sistēmu ierīkošanai un šāds negadījums nebūtu noticis. Šī nebija pirmā

reize, kad vilciens pabrauc garām sarkanajam signālam. Tā tikai bija pirmā reize, kad tas beidzās ar šādu briesmīgu katastrofu.

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs, šī diskusija, ko izraisīja traģiskais negadījums Beļģijā, nenoliedzami būs daļa no kopējās diskusijas par dzelzceļu drošumu un transporta attīstību Eiropā. Komisija izstrādā Balto grāmatu par transporta nākotni, nopietni apsverot visus drošuma aspektus saistībā ar visiem transporta veidiem, tostarp dzelzceļa transportu, kas, kā jau šodien vairākkārt tika minēts, ir drošākais transporta veids.

Tāpat ir svarīgi, lai mēs tagad apspriestu dzelzceļa tiesību aktu kopumu — pirmo pārstrādāto dzelzceļa tiesību aktu kopumu, un mēs noteikti to izstrādāsim un to apsvērsim.

Es tikai vēlos minēt dažus faktus. Eiropas Dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēma (ERTMS) ir izstrādāta nolūkā radīt dzelzceļu savstarpēju izmantojamību. Tā neapšaubāmi ir laba sistēma, kurā ir ļoti nopietni drošības elementi. Tomēr drošums vēl aizvien ir dalībvalstu atbildība, neņemot vērā, kādas sistēmas tiek izmantotas. Bet ERTMS progresē ļoti labi.

Tuvākajā laikā tiks apspriests transporta tīkls TEN-T. Šis konkrētais projekts ir saistīts ar satiksmes pārvaldības sistēmas ieviešanu. Šo sistēmu līdz 2020. gadam Eiropā, tostarp Beļģijā, izmantos sliežu ceļos, kuru kopgarums ir 20 000 kilometru.

Minētais process jau notiek; tas prasa laiku un lielus ieguldījumus, un 85 % no TEN-T tīklam paredzētajiem līdzekļiem tiek izmantoti, lai uzlabotu dzelzceļu satiksmi, tostarp ERTMS ieviešanai. Protams, es ļoti priecātos, ja mēs ar Eiropas Parlamenta atbalstu varētu palielināt finansējumu ieguldījumiem transporta tīklos. Tas būtu ļoti svarīgi.

Bet tomēr nav šaubu, ka vienmēr būtisks ir cilvēka faktors. Tā kā mēs runājam par drošuma standartiem, standarts ir viens — sarkanais signāls, kas nozīmē, ka ir jāapstājas. Šis standarts pastāv kopš 19. gadsimta. Tātad, ja mēs tagad apgalvojam, ka mums būs simtprocentīgi droša bremzēšanas sistēma, kas nepieļaus cilvēka kļūdu, mēs maldāmies. Vienmēr būs neliela iespēja pieļaut cilvēka kļūdu, tāpēc cilvēka atbildībai ir liela nozīme.

Es gribētu izteikt vēl vienu piezīmi par liberalizāciju un sabiedriskajiem pakalpojumiem. Tās ir divas dažādas lietas. Nevienam neliedz dalībvalstīm piedāvāt labus sabiedriskos pakalpojumus pat liberalizācijas ietvaros. To pieļauj Eiropas nosacījumi par atbalsta sniegšanu — to ļauj arī valstis — un liberalizācija neizslēdz labu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Herbert Dorfmann (PPE), *rakstiski*. – (DE) Traģiskā vilcienu katastrofa, kas notika Beļģijā, ir pievērsusi sabiedrības uzmanību dzelzceļu drošumam. Jāuzlabo ritošā sastāva drošība, kā arī signalizēšanas sistēmu drošums. Daudzi preču vagoni ir savu laiku nokalpojuši, jo īpaši Eiropas dzelzceļu sistēmā. Iespējamās sekas uzskatāmi parāda pagājušajā gadā Itālijā notikušais dzelzceļu satiksmes negadījums. Diemžēl ES līdz šim ir darījusi ļoti maz, lai liktu kravu pārvadājumu operatoriem savest kārtībā ritošo sastāvu atbilstīgi pieņemamiem drošuma standartiem. Svarīgi ir atcerēties, ka pa dzelzceļu tiek pārvadātas bīstamas kravas, kas var radīt postošas sekas un pat katastrofu. Ņemot vērā iepriekšminēto, es aicinu ieviest augstākus drošuma standartus attiecībā uz dzelzceļa satiksmi.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Traģēdija, kuras dēļ tagad sēro visa Beļģija, bez šaubām, notika šīs valsts īpatnību dēļ, kā to šodien uzsvēra vairāki mūsu flāmu kolēģi. Izmeklēšana parādīs, cik lielā mērā šīs īpatnības vainojamas notikušajā traģēdijā.

Tomēr tai ir bijis viens īpašs būtisks iemesls — dzelzceļa transporta liberalizācija un dzelzceļa tīkla pārvaldības nodalīšana no dzelzceļa transporta pārvaldības. Tādējādi dzelzceļa tīkls, tā kvalitāte un drošums ir upurēti to transporta uzņēmēju peļņas vārdā, kas uzskata, ka tiem uzlikti pārāk lieli nodokļi, un līdzīgi tiek upurēti arī vilcienu nomaiņa un modernizēšana. Mūsdienās pakalpojumu sniegšanas biežums un grafiks atbilst peļņas gūšanas, nevis dzelzceļa lietotāju vajadzībām. Pat dažas regulāri izmantotas dzelzceļa līnijas tiek slēgtas pakalpojumu sniegšanai tikai tāpēc, ka šie maršruti nav pietiekami ienesīgi. Turpretī citi maršruti tiek saglabāti, lai gan no veselā saprāta apsvērumiem tā nevajadzētu būt. Kavēšanās kļūst par normu, arī TGV gadījumā.

Jūsu liberālajā sistēmā iedzīvotāji, kuri izmanto vilcienu satiksmi, nav kļuvuši par vērtīgiem patērētājiem; viņi joprojām ir parasti nodokļu maksātāji, pret kuriem var izturēties kā pret lopiem. Tāpat kā tas noticis ar visiem jūsu liberalizētajiem pasākumiem, mēs šodien maksājam aizvien vairāk par pakalpojumu, kas savukārt kļūst aizvien sliktāks, lai neteiktu, ka diemžēl bīstamāks.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā traģisko negadījumu Briselē, mēs vēlreiz saskaramies ar jautājumu, ka dalībvalstis vēl nav pilnīgi saskaņojušas savas dzelzceļa drošības sistēmas, lai gan Direktīvā 2004/49/EK ir skaidri noteikti kopīgi drošības indikatoru standarti un tā pilnīgi atbilst vispārējām drošuma prasībām, tostarp attiecībā uz infrastruktūras un satiksmes pārvaldību. Galvenā problēma ir finanšu jautājums — dzelzceļa infrastruktūras un ritošā sastāva, tostarp signalizēšanas sistēmu, lietošanas laiks ir pārāk ilgs. Šajos apstākļos dalībvalstīm par spīti krīzei būtu vēlams palūkoties tālāk par finanšu jautājumu un apsvērt savstarpēji izmantojamu sistēmu ātrāku ieviešanu, kā arī vairāk ieguldīt dzelzceļa infrastruktūrā un signalizēšanas sistēmās gan attiecībā uz infrastruktūru, gan ritošo sastāvu.

Taupīšana, novilcinot ritošā sastāva un dzelzceļa infrastruktūras atjaunināšanu un modernizēšanu, diemžēl var beigties ar traģiskiem nelaimes gadījumiem, kas radīs ne vien lielus ekonomiskos un finansiālos zaudējumus, bet prasīs arī cilvēku dzīvības, un tas nav pieņemami. Es vēlos izteikt visdziļāko līdzjūtību ģimenēm šajā sāpju brīdī un ceru, ka šāda traģēdija vairs nekad neatkārtosies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.25 un atsāka plkst. 11.30)

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana

(Iepriekšējās sēdes protokolu apstiprināja)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es neatgriezīšos pie vakar Parlamentā notikušā nožēlojamā starpgadījuma, kurš bija Parlamenta necienīgs un kurā tika izteikti apvainojumi Van Rompuy kungam. Eiropas Padomes priekšsēdētājs pats lieliski spēj sevi aizstāvēt, bet es necietīšu, ja kāds šajā sēžu zālē izteiksies, ka mana valsts nav valsts. Tā ir Eiropas Savienības dibinātājvalsts un valsts, kura drīzumā pārņems prezidentūru. Es nespēju saprast, kā Parlaments var rīkoties tik zemiski, un es pieprasu atvainošanos, priekšsēdētāja kungs.

(Aplausi)

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu runāt par darba kārtību saskaņā ar to pašu noteikumu, ko izmantoja kundze, atsaucoties uz manu kolēģi Nigel Farage.

To sauc par politiku. Jūs uzspiedāt mūsu valstīm Lisabonas līgumu, nejaudājot iedzīvotāju viedokli, un, kad mans kolēģis izsakās pret to, daži tas nepatīk un viņi sāk sūdzēties. Tā ir politika. Tāda bija mūsu valstī, kamēr Eiropas Savienība vēl nebija izpostījusi mūsu demokrātiju, tāpēc pierodiet ieklausīties arī opozīcijas viedokli.

Priekšsēdētājs. – Batten kungs, iepriekšējais paziņojums bija kā atbilde uz vakar Parlamentā izteiktu apgalvojumu. Tas bija noteikums, saskaņā ar kuru tika izteikts paziņojums. Tas nebija jautājums par darba kārtību. Tāpēc jūsu darba kārtības jautājums bija nevietā.

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Sīkāku informāciju par balsošanas rezultātu sk. protokolā)

7.1. Enerģētikas infrastruktūras investīciju projekti Eiropas Kopienā (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Stāvoklis Ukrainā (B7-0116/2010)

- Pirms balsošanas par 4a. punktu:

Cristian Dan Preda, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos iesniegt šādu grozījumu: „atzīstot, ka Ukraina ratificējusi Eiropas Padomes Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas reģionālo vai mazākumtautību valodu hartu, aicina Ukrainas varas iestādes pielikt lielākas pūles, lai veicinātu sadarbību ar Ukrainā dzīvojošām mazākumtautību kopienām, turpmāk integrējot šīs kopienas valsts politiskajās norisēs un adekvāti veicinot tiesības uz izglītību mazākumtautību valodā;”.

Iemesls ir ļoti vienkāršs — mums ir jāizmanto pēcvēlēšanu konteksts, lai norādītu, ka Eiropas Savienības ārpolitikas pamatā ir cilvēktiesību, tostarp mazākumtautību tiesību, ievērošana.

(Parlaments vienojās par mutiskā grozījuma pieņemšanu)

- Pirms balsošanas par 14. punktu:

Michael Gahler, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ja mans mutiskais grozījums ir pieņemts, mums nav vajadzīgs atsevišķs balsojums. Grozījums ir šāds.

„aicina Komisiju cieši saskaņot Nacionālo indikatīvo programmu 2011.–2013. gadam ar Asociācijas programmu”.

(DE) Oriģinālajā tekstā teikts tieši pretējais, un tas ir nepareizi.

(Parlaments vienojās par mutiskā grozījuma pieņemšanu)

- Pirms balsošanas par 15. punktu:

Michael Gahler, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tas ir tikai faktu precizējums. Jaunais formulējums ir skaidrs. Oriģinālajā dokumentā šī atsauce nav pareiza. Es to nenolasīšu, jo priekšlikums ir iesniegts jums rakstveidā.

(Parlaments vienojās par mutiskā grozījuma pieņemšanu)

7.3. Eiropas Parlamenta prioritātes saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes sanāksmi (Ženēva, 2010. gada 1.–26. marts) (B7-0119/2010)

- Pirms balsošanas:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vakar, debatējot par rezolūcijas priekšlikumu, par kuru mums jābalso, mēs paudām skumjas par 42 gadus vecā mūrnieka, Kubas politiskā ieslodzītā *Orlando Zapata Tamayo* nāvi; viņš mira pēc badastreika un patvaļīgas, netaisnas, necilvēcīgas un nežēlīgas turēšanas ieslodzījumā daudzu gadu garumā.

Vakar Parlamentā komisāre K. Georgieva to stingri un asi nosodīja. Parlamenta vārdā es aicinu jūs, priekšsēdētāja kungs, nosūtīt līdzjūtības vēstuli *Zapata* kunga ģimenei, kura tika aizskarta bērnu laikā.

Es lūdzu jūs sazināties ar Kubas varas iestādēm, asi nosodot šo nāves gadījumu, no kura varēja izvairīties un kuru Kubas Cilvēktiesību un saskaņas komisijas vadītājs *Elizardo Sánchez* ir nosaucis par slepkavību taisnīguma aizsegā. Es ceru, priekšsēdētāja kungs, ka šis nāves gadījums tiks pārdomāt tiem, kas negodprātīgi vai naivi vēlas mainīt Padomes kopējo nostāju — godājamu nostāju, kas tikai vēlas sasaistīt jebkurus uzlabojumus attiecībā ar šo salu ar cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, kuras, kā mēs redzējam, vēl aizvien tiek pārkāptas.

(Aplausi)

- Pēc balsošanas par 3. grozījumu:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ierosinu mutisku grozījumu atsevišķai balsošanai par 10. punktu attiecībā uz šādu teksta fragmentu: „uzskata, ka šā jēdziena iekļaušana protokolā par papildu standartiem attiecībā uz rasismu, rasu diskrimināciju, ksenofobiju un jebkuru diskrimināciju nebūtu adekvāta.” Par šo centrālo daļu ir jābalso atsevišķi, jo es nesaprotu, kāpēc mēs apvienojam šos jautājumus un skaidri nenorādām, ka mums jāapkaro diskriminācija pret reliģiskām minoritātēm tikpat

enerģiski kā visi citi diskriminācijas veidi. Nav pieņemami, ka netiek veikti tikpat stingri pasākumi, lai apkarotu diskrimināciju pret reliģiskām minoritātēm. Tāpēc mums ir jābūt iespējai balsot pa daļām.

(Parlaments noraidīja pieprasījumu balsošanai pa daļām)

- Pirms balsošanas par 20. punktu:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu arī lūgt atsevišķu balsojumu par frāzes „ES nostājās” svītrotānu no pēdējā teikuma. Šis teikums tad būtu šāds: „prasa minēto ieteikumu un līdzīgu novērojumu iekļaušanu ES un abu minēto pušu dialogos, kā arī daudzpusējos forumos”. Vārdi „ES nostājās” tiktu svītroti. Es gribētu lūgt atsevišķu balsojumu par šo ierosinājumu.

(Parlaments noraidīja pieprasījumu balsošanai pa daļām)

7.4. Pekina +15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesības jomā

7.5. Ieņēmumu un izdevumu tāme budžeta grozījumam Nr. 1/2010 (I iedaļa — Eiropas Parlaments) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Zaļā grāmata „Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Padomes kopējo nostāju paziņošana (sk. protokolu)

9. Balsojumu skaidrojumi

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsojuma mutiski skaidrojumi.

Zoltán Balczó (NI). – Priekšsēdētāja kungs, vai drīkstu jūs lūgt uz divām minūtēm pārtraukt sēdi, kamēr deputāti dodas prom no sēžu zāles? Vai uz vienu minūti?

Ziņojums: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Regulas mērķis ir labs: savākt no dalībvalstīm informāciju saistībā ar enerģētikas infrastruktūru, apkopot to un Kopienas līmenī padarīt to pieejamu ekonomikas jomas pārstāvjiem. Tādējādi tā — pamatoti — iejaucas tirgus darbībā. Taču Parlaments ir pieņēmis tam diametrāli pretēju iniciatīvu un iet pat tik tālu, ka uzskata to par šīs regulas politisko mērķi. Es citēju: Visiem pasākumiem, kurus ierosina vai veic Savienības mērogā, vajadzētu būt neitrāliem un nevajadzētu sasniegt apmērus, kad tie būtu uzskatāmi par iejaukšanos tirgus darbībā. Vairākums to, kuri sēž šajā Parlamentā, neko nav iemācījušies no globālās finanšu un ekonomikas krīzes. Viņi turpina atbalstīt neolīberālas dogmas un pat šajā stratēģiskajā jomā tic tirgus pašregulācijai. Tas ir nepieņemami, un tādēļ es balsoju pret šo rezolūciju.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, funkcionējoša infrastruktūra Eiropas Savienībā ir izšķirošs apstāklis, lai panāktu pamatotu labklājības līmeņa paaugstināšanos. Papildus nodrošinātībai ar pārtiku, kā arī kopējai ārlietu un drošības politikai liela nozīme ir arī enerģētikas politikai. Šā iemesla dēļ ir būtiski, lai Eiropas Parlaments ne tikai piedalītos šajā diskusijā, bet lai tam būtu arī koplēmuma tiesības. Tādēļ es aicinu Komisiju izbeigt bloķēšanas politiku un piešķirt Parlamentam koplēmuma tiesības.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu ļoti īsi. Ideja kopumā ir pilnīgi pareiza. Es vēlos īpaši uzsvērt ekoloģisko aspektu. Būsim konsekventi, ja reiz mēs par to runājam. Tieši jautājumi saistībā ar ekoloģiju un vides aizsardzību bija galvenie fakti argumenti, uz kuriem tika pamatota noraidošā nostāja pret Ziemeļu gāzes cauruļvada projektu. Šie ļoti pamatotie, praktiskie un zinātniski apstiprinātie argumenti netika ņemti vērā, jo triumfēja politiskie iemesli. Manuprāt, atbalstot šo projektu, mums būtu jāizvairās no liekulības politikā. Kas attiecas uz Ziemeļu gāzes cauruļvadu, daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis un daudzas politiskās grupas par to bija aizmirsušas.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) 2009. gada sākumā bija acīmredzams, ka Eiropas Savienība un dalībvalstis elektrības vai gāzes padeves pārtraukuma gadījumā nespēj sniegt savstarpēju palīdzību. Bija acīmredzams, ka enerģijas tīkli rietumos un austrumos nav savstarpēji saistīti, ka tiem ir atšķirīgi parametri un tie nav savienojami.

Tādēļ ir ļoti labi, ka valstis un tīklu operatori Eiropas Komisijai sniegs nepieciešamo informāciju par savām energoapgādes jaudām, kas ļaus Eiropas Komisijai novērtēt tīklu un ES energoapgādes drošības politikas trūkumus un informēt atsevišķas dalībvalstis par to enerģētikas sistēmu rezerves jaudu. Raugoties no šādas perspektīvas, es uzskatu, ka mums Eiropas Savienības interesēs ir jāatbalsta Padomes un Komisijas iniciatīva par informācijas vākšanu un sniegšanu enerģētikas jomā.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Es īpaši vēlos uzsvērt savu atbalstu Ukrainai, lai tā īstenotu demokrātiskas vēlēšanas un dotu iedzīvotājiem iespēju izteikt savu brīvo gribu. Labi zinot Ukrainu, es redzu, ka ne vien valdība, bet visa sabiedrība aktīvi virzās uz demokrātiju un demokrātisku iestāžu veidošanu. Tāpat es ceru, ka šīs vēlēšanas vēl vairāk pietuvinās Ukrainu Eiropas Savienībai un varbūt pat padziļinās Eiropas Savienības un Krievijas sadarbību. Es arī priecājos, ka, iespējams, drīz pat bijusī padomju valsts parakstīs vienošanos par bezvīzu režīmu ar Eiropas Savienību.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, rezolūcija par stāvokli Ukrainā ir līdzsvarota un objektīvi atspoguļo reālo situāciju. Atliek vienīgi novēlēt Ukrainai panākumus tās ekonomisko problēmu pārvarēšanā un sabiedrības ļoti dziļās sašķeltības attiecībā uz Ukrainas ģeopolitisko nākotni likvidēšanā.

Es vēlos arī pievērst uzmanību līdzšinējā Ukrainas prezidenta *Yushchenko* lēmumam piešķirt „Ukrainas nacionālā varoņa” nosaukumu *Stefan Bandera* un dekrētam, kurā divas nacionālistu organizācijas, „Ukrainas Nacionālistu organizācija” un „Ukrainas Nemiernieku armija” tiek atzītas par dalībniecēm cīņā par Ukrainas neatkarību. Gan *Stefan Bandera*, gan šīs abas organizācijas bija atbildīgas par etnisko tīrīšanu un zvērībām, kas 1940. gados tika pastrādātas pret poļu tautu šodienas Rietumukrainas teritorijā. Nacionālisti nogalināja 120 000 poļu. Vēlot Ukrainai visu to labāko, es ceru, ka galēja, krimināla nacionālisma slavināšana tiks nosodīta.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es biju Eiropas Parlamenta novērotāja Ukrainas prezidenta vēlēšanu pirmajā kārtā. Man jāsaka, ka Ukrainas iedzīvotāji nokārtoja eksāmenu. Vēlēšanas bija ļoti pārredzamas un demokrātiskas par spīti pēdējā brīža izmaiņām vēlēšanu noteikumos.

Pašreiz Ukrainai nepieciešama politiska, administratīva un ekonomiska stabilitāte. Tādēļ mums jāatbalsta un jāpaātrina pasākumi, kas palīdzēs Ukrainai pārvarēt esošās problēmas, vienlaikus ņemot vērā Ukrainas iedzīvotāju demokrātisko izvēli. Eiropas Savienībai jāraida skaidrs signāls, ka durvis uz Ukrainas pievienošanos Eiropas Savienībai ir atvērtas. Ja Eiropas Savienībai ir patiesa interese par Ukrainu, pirmajam pasākumam ceļā uz pievienošanos jābūt vīzu režīma atcelšanai Ukrainas iedzīvotājiem. Es ceru, ka šodienas rezolūcijas pieņemšana paātrinās šo pasākumu īstenošanu. Tāpēc es balsoju par šīs rezolūcijas pieņemšanu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es biju novērotājs abās Ukrainas prezidenta vēlēšanu kārtās, kā arī biju vēlēšanu novērotājs pirms vairākiem gadiem. Es gribu pateikt, ka mums jāizturas pret Ukrainu kā pret partneri un nav jāiejaucas Ukrainas vēlēšanu izdarītajā izvēlē. Es par absolūti nevajadzīgu uzskatu apgalvojumu, ko vakar Parlamentā izteica viens no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vadītājiem, liberālis, kurš pateica, ka jaunais prezidents būs prokrieviski orientēts. Jaunais Ukrainas prezidents savā pirmajā ārzemju vizītē pēc stāšanās amatā ieradīsies Briselē. Mums jāvērtē Ukrainas politiķi pēc viņu darbiem, nevis pēc tā, kādus paziņojumus viņi varētu būt izteikuši. Ukrainai ir jābūt mūsu politiskajam partnerim, un mums ir jāparāda Ukrainai pievienošanās Eiropas Savienībai perspektīva. Mani iepriecina jaunā prezidenta paziņojums, ka viņš anulēs *Kalinowski* kunga pieminēto dekrētu, proti, skandalozo dekrētu, kas atzīst par Ukrainas nacionālo varoni cilvēku, kura rokas ir aptraipītas ar tūkstošiem poļu asinīm.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu, jo, pirmkārt, uzskatu, ka tas ir mēģinājums iejaukties Ukrainas iekšējās lietās un ka tajā ir ietvertas pretrunīgas atsauces. No šāda viedokļa tas ir nepieņemams.

Otrkārt, es uzskatu, ka Ukrainas iedzīvotājiem tikai kaitēs dalība Eiropas Savienībā. Šis rezolūcijas priekšlikums bruģē ceļu šīm izredzēm, un, protams, šā procesa gaitā notiks arī pārstrukturēšana tāpat kā tik daudzās citās valstīs.

Treškārt, viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ es balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu, ir atsauce uz *Bandera*. Tas ir pilnīgi pareizi, ka viņš ir pieminēts šajā rezolūcijas priekšlikumā. Taču šim Parlamentam un Eiropas Savienībai ir milzīga atbildība, ka pastāv šāda parādība un pastāv ne tikai Ukrainā, bet arī citās valstīs, Baltijas valstīs, kā jūs labi zināt, un Eiropas Savienībai un Eiropas Parlamentam ir patiešām milzīga atbildība par to, ka mēs esam nonākuši līdz kara noziegumu slavināšanai.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ukrainā ir nomainījusies politiskā vadība, bet Ukrainas sabiedrībai kopumā nekas nav mainījies. Tā ir sabiedrība, ko var novest nabadzībā, bet kas dzīvo valstī, kura ir ārkārtīgi bagāta un kurai ir milzīgs potenciāls.

No šīs perspektīvas raugoties, es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāturpina dialogs ar Ukrainu un jāuzstāj uz intensīvāku un efektīvāku dialogu. Ukrainai patiesi ir nepieciešama Eiropas Savienības palīdzība, un palīdzība ir nepieciešama galvenokārt tautai, nevis politiķiem, bet Ukrainas tautai, un Ukrainas un ES sadarbība varētu radīt ļoti stipru partnerību, kā arī ļoti ciešu sadarbīšanos un ļoti spēcīgu atbalstu ekonomikai. Es vēlos, lai mēs izrādītu lielāku iniciatīvu šajā jomā.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, padomju komunisms ir visslepkavīgākā cilvēku sugas radītā ideoloģija. Empīriskā izteiksmē — tas ir nogalinājis vairāk cilvēku nekā jebkura cita politiskā sistēma, un nesamērīgi liela daļa šo slepkavību ir veikta Ukrainā.

Un šī traģēdija turpinās. Ukrainas nosaukums, kā es to saprotu, nozīmē „robeža” vai „mala”, un šajā ziņā tā ir robeža starp diviem lieliem blokiem, valsts sašķelšanās slavofilos un eiropofilos, ko atspoguļo tās kaimiņvalstu valdību pretrunīgie mērķi.

Kā mēs vislietderīgāk varētu palīdzēt šai valstij? Mēs varētu piedāvāt atvērt savus tirgus. Ukraini ir izglītota un strādīga tauta, bet izmaksas šajā valstī ir salīdzinoši zemas, un eksports ir salīdzinoši konkurētspējīgs. Ja mēs vienkārši viņus pilnīgi uzņemtu Eiropas muitas savienībā, mēs būtiski uzlabotu viņu dzīves kvalitāti.

Tā vietā mēs viņiem uztiepjām birokrātijas palielināšanu, kapacitātes stiprināšanu un cenšamies viņus iesaistīt Eiropas Savienības kooperatīvajās struktūrās. Viņi to neprasa! Viņi negrib mūsu pamācības. Viss, ko viņi grib, ir pārdošanas iespējas.

Ziņojums: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, notiekot kaut kam neparedzētam, cilvēka dabā ir censties pielāgot faktus savai esošajai *Weltanschauung* (pārliecībai). Psihiatriem tam ir smalks apzīmējums, pat vēl smalkāks apzīmējums nekā *Weltanschauung*: viņi to sauc par „kognitīvo neatbilstību”. Tā, piemēram, ja referendumā balsojums ir „nē”, šā Parlamenta reakcija ir pateikt, ka cilvēki grib vairāk Eiropas. Viņi nobalsoja pret tādēļ, ka referendums nebija pietiekami vērst uz federālismu.

Un tas pats attiecas uz pašreizējo ekonomisko krīzi. Mēs atrodamies krīzē, jo mums ir beigusies nauda. Mēs esam visu iztērējuši, mēs esam iztukšojuši savas valsts kases, mēs esam izsmēluši savus kredītus, un tagad Parlaments nāk klajā ar paziņojumu, ka mums ir vairāk jātērē. Mums vajag vairāk Eiropas infrastruktūras projektu, mums vajag lielāku budžetu.

Priekšsēdētāja kungs, tā ir vēl viena to medikamentu deva, kas faktiski izraisīja šo slimību. Mēs kopš 20. gadsimta septiņdesmitajiem gadiem esam pieredzējuši šā procesa sekas. Tas izraisa IKP samazināšanos, tas rada bezdarbu, tas izraisa stagnāciju un tā rezultātā šī pasaules daļa aizvien vairāk un vairāk atpaliek no saviem konkurentiem.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju rezolūciju un, būdama viena no šā dokumenta sagatavotājām, vēlos izteikt dažas piezīmes par R. Goldstone ziņojumu, t. i., šajā rezolūcijā risināto jautājumu.

R. Goldstone ziņojums vēlreiz ir parādījis, ka pašu konflikta pušu veiktā izmeklēšana praktiski nekad nav objektīva un taisnīga. Ziņojumā diezgan skaidri ir pateikts, ka neviena puse nav veikusi pienācīgu un efektīvu izmeklēšanu saistībā ar savu militāro spēku iespējami veiktajiem kara likumu pārkāpumiem.

Mums atzinīgi jāvērtē arī tas, ka ziņojums nesen ir pārskatīts, samazinot tā pretrunīgumu un skarbo izteiksmes veidu, tādējādi tas ir pieņemamāks.

Un galvenā mācībā, kas mums no tā būtu jāgūst, ir tā, ka mums vajadzētu censties vairāk iesaistīt Eiropas Savienību šajā procesā ne tikai attiecībā uz iespējamo noziegumu izmeklēšanu, bet arī kā Tuvo Austrumu četrinieka dalībnieci, kas veic aktīvas un preventīvas darbības.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) vārdā un, pats galvenais, sava kolēģa *Elmar Brok* vārdā es gribu pateikt, ka mēs esam šokēti par to, ka Parlaments šodien noraidīja grozījumu, kurā bija ierosināta kristiešu un citu reliģisko minoritāšu

iekļaušana šajā ziņojumā. Manuprāt, ir absolūti necilvēcīgi, ka mēs neuzskatām par vērtu aizsargāt tās iedzīvotāju grupas, kas tiek vajātas savas reliģiskās pārliecības dēļ, lai gan mēs pastāvīgi sniedzam paziņojumus cilvēktiesību jautājumos. Ļoti žēl, ka mēs nevarējam pieņemt grozījumu, kas attiecas uz pasaules nākotnei ļoti svarīgu tematu. Ja mēs nespējam atrast iemeslu, lai aizsargātu minoritātes, mums vairs nav tiesību apgalvot, ka Eiropas Parlaments ir cilvēktiesību, pamattiesību un šīs cīņas visā pasaulē galvenā mītne. Es balsoju pret, jo nedrīkst izslēgt reliģiskās minoritātes.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, kā iepriekš sacīja *Kastler* kungs, mūsu grupa ļoti labprāt būtu gribējusi balsot atsevišķi par šo jautājumu attiecībā uz reliģiskajām minoritātēm, bet Parlamenta vairākums diemžēl tam nepiekrīta.

Mums ir jāsaprot, ka reliģisko minoritāšu tiesību aizsardzība visādā ziņā ir tieši tikpat svarīga kā jebkuru citu minoritāšu grupu tiesību aizsardzība.

ES ir jāiejaucas ANO Cilvēktiesību komisijas darbā, jo pašreiz tas ir absolūti paralizēts un neobjektīvs un tas ir zaudējis vispārēju uzticību.

R. Goldstone ziņojums ir tikai viens piemērs tam, kā ANO Cilvēktiesību tiesa ir ļaunprātīgi piespiesta kalpot dažādu antisemitisku elementu interesēm. Šobrīd 21 no 25 šīs tiesas sagatavotajiem ziņojumiem par atsevišķām valstīm attiecas uz Izraēlu, it kā Izraēla būtu visdespotiskākā pasaules valsts cilvēktiesību jomā. Eiropas Savienībai ir jāiejaucas ANO Cilvēktiesību padomes darbā.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kopš aukstā kara beigām 200 valstīs, kuras ietilpst Apvienoto Nāciju Organizācijā, ir ieviesusies revolucionāri jauna doktrīna. Ir radies uzskats, ka likumi nav jāizstrādā valstu likumdevējiem, kas ir saistīti ar savas valsts iedzīvotājiem, bet drīzāk tas būtu jā dara starptautiskai juristu tehnokrātijai, kas ir atbildīgi tikai savas sirdsapziņas priekšā.

Mēs pagriezām atpakaļ 300 demokrātiskās attīstības gadus. Mēs novēršamies no domas, ka tie, kuri izdod likumus, savā ziņā ar vēlēšanu urnas starpniecību ir atbildīgi pārējo savas valsts iedzīvotāju priekšā, un mēs atgriežamies pie idejas, kas valdīja pirms mūsu laikiem, ka likumdevējiem jābūt atbildīgiem tikai sava radītāja vai pašiem savā priekšā.

Izmantojot šos cilvēktiesību kodeksu instrumentus, šī starptautiskā birokrātija spēj sniegties pāri dalībvalstu robežām un uztipt savas vēlmes pretēji vietējo iedzīvotāju vēlmēm.

Ļaujiet man nobeigumā citēt Amerikas Savienoto Valstu tiesnesi R. Bork, atcelto prezidenta R. Reigan izvirzīto Augstākās tiesas kandidātu, kurš ieviesa izteicienu, sakot: „Tas, ko mēs esam radījuši, ir *coup d'état* (valsts apvērsums): lēns un pieklājīgs, bet tomēr *coup d'état*.”

Rezolūcijas priekšlikums B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dzimumu līdztiesības jautājums pašreiz saskaras ar vēl vienu izaicinājumu. Eiropas Savienības pēdējos gados panāktais progress dzimumu līdztiesības jomā pašreizējās lejupeilīdes rezultātā ir pakļauts palēnināšanās briesmām vai pat regresijai.

Tomēr efektīva dzimumu līdztiesības politika var būt daļa no problēmas risinājuma attiecībā uz to, kā izkļūt no šīs krīzes, atbalstīt atveseļošanos un stiprināt ekonomiku. Tādējādi mums galvenokārt jācenšas ieguldīt līdzekļus tādās politikas jomās, kas veicina līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm, un mums visiem tās ir ļoti stingri jāatbalsta, vēl jo stingrāk šajos sarežģītajos ekonomiskajos apstākļos.

Ziņojums: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Manuprāt, Eiropas Parlamentam būtu mazliet jākaunas par faktiskajiem budžeta grozījumiem, ko tas tikko šajā ziņojumā pieņēma. Galu galā visas Eiropas valstis lielākā vai mazākā mērā pārdzīvo milzīgu finanšu un ekonomikas krīzi un cilvēki masveidā zaudē darbu, un šajā situācijā mēs nespējam ierosināt neko labāku kā vien piešķirt sev ievērojami lielākus līdzekļus uz nodokļu maksātāju rēķina, palielināt personālu un savas izmaksas. Turklāt visi zina, ka šie papildu līdzekļi un personāla locekļi faktiski ir paredzēti galvenokārt tam, lai finansiāli labi aprūpētu dažādos sociālistus, kas pēdējās vēlēšanās zaudēja savas pilnvaras. Arī iepriekš tas ir izraisījis citus būtiskus subsīdiu palielinājumus, tostarp Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem. Ir šokējoši, ka mēs atkal cenšamies atrast labi skanošus argumentus, lai vēl dziļāk iebruuktu nodokļu maksātāju kabatās, palielinot līdzekļus šai iestādei; tā ir nepieņemama prakse šajos krīzes laikos.

Miguel Portas, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Es vēlos pateikt, ka tikko pieņemtais budžeta grozījums EUR 13 400 000 apmērā, kas stāsies spēkā tikai 1. maijā, tādējādi ietverot tikai pusgadu, ir ļoti nesaprātīgs.

To daļu, kas attiecas uz cilvēkresursu palielināšanu parlamentārājās komitejās un grupās līdz EUR 4 miljoniem, var uzskatīt par pamatotu, jo Lisabonas līgums Eiropas Parlamentam izvirza jaunas prasības attiecībā uz tiesību aktu izstrādi. Taču Eiropas Parlaments deputātu līdzekļu palīgu algošanai palielināšana par EUR 8 miljoniem nozīmē, ka nākamgad tie nebūs 8 miljoni, bet gan 16 miljoni, un tas ir acīmredzami pārmērīgi, jo nākamgad deputātiem ir plānots jauns palielinājums par EUR 1 500 mēnesī, kas nozīmē nevis 16, bet EUR 32 miljonus. Laikā, kad visās mūsu valstīs ir vērojams masveida bezdarbs un sociālā krīze, virzīšanās uz līdzekļu palielināšanu deputātiem nav ilgtspējīga, ja vien mēs vienlaikus neizstrādām drosmi samazināt izdevumus un piemaksas, kuras mums kā deputātiem pienākas un no kurām visas nekādā ziņā nav pilnīgi pamatotas.

Es nesaprotu, kā par ceļojuma dienu deputāts var saņemt EUR 300 piemaksās, plus piemaksu par nobraukto attālumu un piemaksu par patērēto laiku — ar nodokļiem pilnīgi neapliekamus līdzekļus. Mēs varam samazināt nepamatotos izdevumus un pēc tam apspriest, kā mēs varam palielināt savus tiesību aktu izstrādei nepieciešamos līdzekļus. Ja mēs to nedarīsim, tā vienkārši būs necieņas izstrādāšana grūtībām, ko piedzīvo mūsu vēlētajī. Mūsu pienākums ir rādīt labu piemēru, bet šodien mēs rādām sliktu piemēru.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka šajā jautājumā varu piekrist *Portas* kungam un komunistu grupai. Visā Eiropā, no Īrijas līdz Latvijai, valdības cīnās, lai reaģētu uz šo finanšu krīzi, šo kredītu krīzi, samazinot savus izdevumus, bet vienīgi mēs šajā Parlamentā masveidā gan relatīvā, gan absolūtā izteiksmē palielinām savus izdevumus. Mēs palielinām piemaksas un budžetus, kas pieejami deputātiem un Parlamenta personālam.

Šajā ziņojumā sniegtais attaisnojums ir ļoti interesants, jo mums minētais iemesls, kāpēc ir nepieciešami papildu izdevumi, ir Lisabonas līgumā noteiktā papildu atbildība. Savā ziņā tā ir taisnība, bet, manuprāt, ne tādā veidā, kā to bija domājuši ziņojuma autori. Mēs redzam, ka birokrātija izplešas, lai kalpotu birokrātijas vajadzībām. Lisabonas līguma galvenais uzdevums ir nodrošināt papildu darbu un papildu ienākumus tiem desmitiem tūkstošu, kuru iztikas līdzekļi patlaban tieši vai netieši ir atkarīgi no Eiropas Savienības. Tie daudzie cilvēki, ar kuriem mēs neesam par to apspriedušies, ir mūsu vēlētajī, un es patiešām gribu, lai šādi jautājumi vispirms tiek apspriesti ar vēlētajiem, lai mēs redzētu, vai viņi piekrīt tam, ka mēs nobalsojam par papildu resursiem sev šajā laikā, kad viņi visi savēl ciešāk jostas.

Ziņojums: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Es ļoti atzinīgi vērtēju pieņemto lēmumu par jauniem noteikumiem zivsaimniecības nozarē. Zivis tāpat kā citus dzīvniekus nevar ierobežot tikai noteiktās teritorijās, tādēļ novērtēšana, vai kādai valstij tas rūp vairāk nekā citai, izraisītu nebeidzamus argumentus.

Ņemot vērā jaunākos zinātniskos pētījumus, kas apliecina, ka šodien daudzas zivju sugas ir uz izzušanas robežas, kopēja lēmuma nepieciešamība kļūst vēl acīmredzamāka ne tikai ES, bet visas pasaules mērogā. Tāpēc šis Eiropas Savienības solis ir apsveicams kā labs piemērs citām trešām valstīm.

Es ceru, ka šis lēmums, kurš nosaka arī kopīgas analīzes veikšanu, palīdzēs gan uzņēmumiem, kas darbojas zivsaimniecības nozarē, gan arī valstīm neatkarīgi no to lieluma. Es ceru arī, ka šis lēmums palīdzēs izglābt izzūdošās zivju sugas. Es gribu izteikt savu pilnīgo atbalstu.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, man šodien nebija patīkami balsot pret ziņojumu, kurā ietverti daudzi potenciāli pozitīvi aspekti attiecībā uz mūsu zivsaimniecības nākotni.

Tomēr nav noliedzams, ka kopējā zivsaimniecības politika turpina nodarīt postījumus manas valsts zivsaimniecības nozarei.

Hāgas programmā noteiktais izvēles režīms ik gadu diskriminē Ziemeļīrijas zvejniekus, samazinot viņiem piešķirtās kvotas. Vienpadsmit gadus zvejas sezonas pagaidu slēgšana Īrijas jūrā ir samazinājusi mūsu sīgu zvejas floti no 40 traleriem uz sešiem, taču mēs joprojām runājam par jaudas pārpalikumu.

Turklāt vēl pastāv jautājums par zvejniecībai Ziemeļjūrā izstrādāto noteikumu piemērošanu Īrijas jūrai: saskaņota vai kopēja pieeja, kam nav nekāda sakara ar reālo situāciju. Padomājiet tikai par tīklu mēriem, par kuriem apbrīnas vērtu iemeslu dēļ tika panākta vienošanās, bet kurus Eiropa piemēroja zivsaimniecības nozarei, nesniedzot absolūti nekādu informāciju par sekām, ko radīs šīs izmaiņas jaunajā metodē.

Tāpēc es, vienlaikus pilnīgi atbalstot dažus šā ziņojuma aspektus, balsoju pret to.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Es atbalstīju rezolūciju par Zaļo grāmatu par pamatnostādnēm kopējās zivsaimniecības politikas reformai. Es ceru, ka ar šodienas balsojumu Eiropas Parlaments ir devis vismaz nelielu ieguldījumu zivju krājumu un veselīgas jūras vides saglabāšanā, kā arī kopējās zivsaimniecības politikas reformā.

Kā mēs Eiropas Parlamentā zinām, 27 % zivju sugu ir uz izzušanas robežas un, ja zvejošana netiks ierobežota, šīs sugas izzudīs. Mēs zinām arī to, ka būtu iespējams palielināt zivju krājumus par 86 %, ja zivju ķeršana nenotiktu tik drastiski. Mēs arī zinām, ka 18 % zivju sugu stāvoklis ir ļoti slikts un zinātnieki iesaka, lai mēs nekavējoties pārtrauktu tās zvejojot.

Es ceru, ka Eiropas Savienības politiskā griba būs pietiekama, lai šo reformu ne tikai izstrādātu, bet arī īstenotu, un es lūdzu par to Dievu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikt, ka es balsoju par Zaļo grāmatu par kopējās zivsaimniecības politikas reformu, kā mūsu grupai ieteica darīt mūsu „ēnu” referents *Carl Haglund*.

Taču es vēlos teikt, ka ir ļoti svarīgi pievērst lielāku uzmanību zvejai Eiropas Savienībā un ūdeņu stāvoklim. Pašreiz tā ir milzīga problēma. Mani īpaši satrauc tas, ka Eiropas Savienībā ārpus kontroles ir izgājusi situācija saistībā ar pārmērīgu nozveju — kas faktiski ir līdzvērtīga zagšanai — un ka kvantitāte gūst pārsvaru pār kvalitāti.

Mums tagad ir jāsāk nopietnāk domāt, kā mēs varētu ilgtspējīgi izveidot zivju krājumus un nodrošināt, lai mēs arī nākotnē varētu zvejot. Šajā jomā vislielākā uzmanība jāpievērš savvaļas lašiem un savvaļas zivju krājumiem. Mums jāizstrādā īpaša programma savvaļas lašu krājumu atjaunošanai.

Es nāku no Ziemeļsomijas. Mums vajag, lai laši atgrieztos mūsu upēs, savās nārstošanas vietās, un mums vajag programmu, kas nodrošinātu, ka savvaļas lašu krājumus var saglabāt un ka nākotnē tos varēs arī ilgtspējīgi zvejot.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, jau 11 gadus es Parlamentā esmu protestējis pret kopējās zivsaimniecības politikas negatīvo ietekmi uz manu valsti: saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem kopējā zivsaimniecības politika ietvēra 65 % Apvienotās Karalistes zivju krājumu Ziemeļjūrā, bet saskaņā ar kvotu sistēmu mums tika piešķirti 25 % daudzuma ziņā vai 15 % vērtības ziņā.

Šis arguments kļūst teorētisks, jo zivis ir reāli pazudušas. Pat tolaik, kad es strādāju šajā Parlamentā, postošu samazinājumu ir piedzīvojis tas, kam vajadzētu būt neizsīkstošam resursam. Citām valstīm, kuras atrada veidu, kā stimulēt īpašumtiesības, lai zvejniekiem būtu iemesls attiekties pret jūrām kā pret atjaunojamu zvejas vietu, izdevās saglabāt savu zivju krājumu līmeni: Īslandei, Norvēģijai, Jaunzēlandei, Folklanda salām. Bet mums Eiropā bija „kopīguma” traģēdija; mēs pateicām, ka jūras ir kopējs resurss un visiem kuģiem ir vienāda piekļuve šim resursam.

Nav iespējams pierunāt kapteini pietautot savu kuģi, ja viņš labi zina, ka kāds cits šajā laikā izlaupa ūdeņus. Kā es jau teicu, tagad šis arguments ir tīri teorētisks. Tas ir pagājis. Mūsu kuģi ir uzskrējuši uz sēkļa. Mūsu zvejas ostas ir neauglīgas. Mūsu okeāni ir tukši.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas paredz dažus pašreizējās sistēmas uzlabojumus, kas atbalstīs labāku informācijas nodrošināšanu par ES enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem. Nepieciešamību uzlabot paziņošanas sistēmu rada pārmaiņas enerģētikas situācijā laikā, kad ir palielinājusies dalībvalstu savstarpējā atkarība enerģētikas jomā un kad mums ir savs iekšējais tirgus. Tāpēc ir nepieciešams, lai mūsu rīcībā būtu arī ES līmeņa instrumenti, kas palīdzētu mums pieņemt lēmumus par enerģētikas nozari.

Es atbalstu Komisijas ierosinātās izmaiņas juridiskajā pamatā, lai šo regulu varētu pamatot ar Lisabonas līguma 194. pantu. Mērķis ir stiprināt ES iestāžu nozīmi enerģētikas politikā, jo īpaši enerģijas tirgus darbībā un resursu drošības jomā, veicināt energoefektivitāti un jaunu atjaunojamu energoresursu veidu attīstību, kā arī veicināt enerģijas tīklu savstarpēju savienojamību.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsoju par ziņojumu par investīcijām enerģētikas infrastruktūrā, kas ir vērstas uz to, lai nodrošinātu energoapgādi un konkurētspējas potenciālu, kā arī veicinātu cīņu pret klimata pārmaiņām. Šajā ziņojumā paredzēta prasība Eiropas Savienības dalībvalstu valdībām sniegt Komisijai informāciju par veiktajām investīcijām enerģētikas infrastruktūrā, tās modernizēšanā vai energoefektīvā ražošanā, kas Eiropas Savienībā veicinās efektivitāti, sadarbību un enerģētikas plānošanu. Klimata pārmaiņu apkarošana, energoapgādes nodrošināšana un atjaunojamo energoresursu izmantošana: šie ir Eiropas Savienībai ļoti būtiski jautājumi, un ir jāpieliek vairāk pūļu, lai veicinātu un nodrošinātu efektīvas, koncentrētas investīcijas, kā arī jānodrošina, lai šie jautājumi arī turpmāk atrastos Eiropas Savienības enerģētikas politikas centrā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šo ziņojumu. Pateicoties Lisabonas līgumam, Eiropas Savienība ir ieguvusi jaunas pilnvaras, un ir jānodrošina, lai šīs pilnvaras tiek pilnīgi un efektīvi izmantotas. Ir stiprināta ES kompetence enerģētikas politikas jomā, un Eiropas Komisijas galvenais uzdevums pašlaik ir kopēja enerģētikas tirgus izveide. Taču nevar efektīvi veicināt Eiropas enerģētikas politiku, ja nav atbilstīgas un skaidras informācijas par Eiropas Savienībā esošajām un plānotajām enerģētikas infrastruktūrām un projektiem.

Šī jaunā regula ir ļoti svarīgs tiesību akts ES enerģētikas politikas jomā, un es ļoti ceru, ka tā reāli darbosies arī praksē. Eiropas enerģētikas politiku nevar efektīvi veicināt, ja nav atbilstīgas un skaidras informācijas par Eiropas Savienībā esošajām un plānotajām enerģētikas infrastruktūrām un projektiem.

Kā mēs zinām, daudzas dalībvalstis nepildīja paziņošanas pienākumu saskaņā ar iepriekšējo regulu, taču attiecībā uz jauno regulu tas nedrīkst atkārtoties. Eiropas Komisijai kā ES līguma sargam ir jānodrošina, lai visas dalībvalstis ievērotu regulas nosacījumus un laikus sniegtu visu nepieciešamo informāciju par plānotajām darbībām enerģētikas infrastruktūrā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Saskaņotai ES enerģētikas politikai nav pilnīgi nekādas jēgas, ja visas 27 dalībvalstis nesniedz precīzus, visaptverošus ziņojumus par investīcijām enerģētikā, kas veiktas atsevišķi katrā no šīm valstīm. Taču ir svarīgi, lai Eiropas Savienības izpildvara paturētu prātā vajadzību aizsargāt valstu aģentūru sniegtās informācijas konfidencialitāti, jo mums ir darīšana ar ļoti jutīgu informāciju saistībā ar ļoti svarīgu tirgu.

Eiropas energoapgādes drošība ir svarīgs jautājums, taču Komisijai ir jāapzinās, ka nedrīkst atklāt katras valsts atsevišķi sniegto informāciju, jo īpaši tad, ja tā ir pilnīgi komerciālas dabas informācija. Reizi divos gados sniegtie paziņojumi par investīciju projektiem enerģētikas jomā ļaus Eiropas Komisijai regulāri sagatavot analīzi, kas noteiks Eiropas Savienības enerģētikas sistēmas turpmāko attīstību. Tādējādi būs iespējama ieviešana jebkādu pārtraukumu vai problēmu rašanās gadījumā.

Ir jāatrod mehānisms, kā izpildīt Eiropas Komisijas pieprasītos ziņošanas nosacījumus apstākļos, kad visas dalībvalstis nav ievērojušas iepriekšējās regulas nosacījumu par ziņošanu Komisijai saistībā ar enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas kopienā.

Antonio Cancian (PPE), rakstiski. – (IT) Šodien mēs balsojam par šo regulu, pamatojoties uz palielinātajām pilnvarām, ko Lisabonas līgums piešķir Parlamentam enerģētikas politikas noteikšanas jomā. Noteikti ir lietderīgi stimulēt iestāžu sadarbību, lai sistemātiski, racionāli un tālredzīgi plānotu ES ieguldījumu enerģētikas infrastruktūras projektu izstrādē un īstenošanā: es domāju par iespējamām priekšrocībām, plānojot TEN-E un sākot CO₂ uzglabāšanas izmēģinājuma projektus, kas faktiski ir enerģētikas nozares nākotne. Taču šīs regulas noteiktās saistības sniegt paziņojumus varētu izraisīt to, ka politika pārāk daudz iejaucas ekonomikā un ka ziņu izplatīšana par projektiem apdraud konkurenci. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, lai apkopotie un pārvaldītie dati aizsargātu uzņēmumu konfidencialitāti un darbības. Šo datu analīze neapšaubāmi palīdzēs nodrošināt investīciju izmantošanu vislietderīgākajā veidā. Tomēr paralēli analīzei ir jāveic konkrēti finanšu pasākumi, lai atbalstītu šos darbus un stimulētu privātos ieguldījumus šajā nozarē. Ir jāstiprina enerģētikai, klimata pārmaiņām un infrastruktūrai paredzētais fonds „Marguerite”. Iniciatīva ir derīga un nepieciešama, bet šis fonds ir jāpapildina ar ES resursiem, kas pašreiz jau ir pieejami budžetā, un tam ir jāpiemēro citi finansēšanas veidi, ko garantē Eiropas Investīciju banka un/vai citas finanšu iestādes, lai šim fondam būtu atbilstīga daļa individuālās valsts un privātās partnerattiecībās ieguldītajā kapitālā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums Eiropas Savienībai ir piešķīris lielākas pilnvaras enerģētikas politikas jomā.

Ir būtiski, ka dalībvalstis sadarbojas, lai saviem iedzīvotājiem garantētu efektīvāku, drošāku un lētāku enerģētikas politiku. Izšķiroši svarīgi ir panākt stabilitāti, kas nepieciešama, lai samazinātu vēl vienas ar gāzi

saistītas krīzes risku starp Ukrainu un Krieviju. Šī stabilitāte garantētu piegādes drošību, ko gaida ES dalībvalstis un tās patērētāji.

Viena no galvenajām ES prioritātēm ir enerģētikas jomas izveide. Klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma mērķis ir palielināt ES rūpniecības nozares konkurētspēju pasaulē, kurā pastāv vēl lielāki oglekļa emisiju ierobežojumi.

Šī regula par investīciju projektiem saistībā ar enerģētikas infrastruktūru Eiropas Savienībā palīdzēs padarīt tirgu pārredzamāku un prognozējamāku, tādējādi atbalstot mūsu uzņēmumus un radot pozitīvus konkurences apstākļus.

David Casa (PPE), rakstiski. – Lai Eiropas Komisija varētu efektīvi pildīt savus uzdevumus Eiropas enerģētikas politikas jomā, tai jābūt labi informētai par visiem notikumiem attiecīgajā nozarē. Tas ir viens no iemesliem, kādēļ es nolēmu balsot par šo ziņojumu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par priekšlikumu Padomes regulai par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un par Regulas (EK) Nr. 736/96 atcelšanu, jo tas Komisijai ļaus uzraudzīt šo infrastruktūru un paredzēt iespējamās problēmas, jo īpaši ar vidi saistītās problēmas. Tādēļ ir vērts uzsvērt to, cik svarīgs ir enerģētikas infrastruktūras projektu ietekmes uz vidi novērtējums, lai to būvniecību un ekspluatācijas pārtraukšanu varētu veikt ilgtspējīgā veidā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā integrētas enerģētikas politikas nozīmīgumu ne vien klimata pārmaiņu apkarošanā un CO₂ emisiju samazināšanā, bet arī efektivitātes un Eiropas mazākas enerģētiskās atkarības nodrošināšanā, izšķiroši svarīga ir komunikācija un informācijas par investīcijām un enerģētikas infrastruktūru nodošana.

Kas attiecas uz Eiropas enerģētikas politiku, ir būtiski, lai Komisijas rīcībā vienmēr būtu precīza informācija par tendencēm dalībvalstu investīcijās enerģētikas jomā, jo tas ļauj tai izstrādāt integrētu politiku energoefektivitātes un investīciju tīrās tehnoloģijās veicināšanai, tādējādi nodrošinot aizvien lielāku enerģētisku neatkarību no ārējiem piegādātājiem un fosilajiem kurināmiem.

Ņemot to vērā, es atbalstu priekšlikumu regulai, jo īpaši attiecībā uz tās nepieciešamo īstenošanu, kas nenotika ar iepriekšējo regulu, kuru aizstās šī regula.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šīs regulas priekšlikums veicina tādas Eiropas enerģētikas politikas izveidi, kuras mērķis ir nodrošināt efektivitāti, uzticamību un drošību. Energoefektivitāte ir prioritārs Eiropas Savienības politikas virziens, ņemot vērā vajadzību saglabāt un optimizēt resursus, kā arī izpildīt tās saistības klimata pārmaiņu apkarošanas jomā, ko ES ir uzņēmusies.

Pirms mēs pārejam pie jauniem projektiem, es vēlos atgādināt, ka jāņem vērā ES mērķis līdz 2020. gadam par 20 % samazināt primārās enerģijas patēriņu. Tas nozīmē, ka enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem jābūt saderīgiem ar mērķi līdz 2020. gadam vismaz 20 % enerģijas iegūt no ilgtspējīgiem, atjaunojamiem avotiem. Enerģētikas politikai, kas tiek atbalstīta, jānodrošina zemas oglekļa emisijas, un tās pamatā jābūt solidaritātei un ilgtspējai. Svarīga ir sistēmas uzticamība, jo tās darbībai jābūt nepārtrauktai. Tai ir jāņem vērā gan ES, gan arī ārpus tās vērojamā piegādes pasliktināšanās enerģētikas nozarē. Tāpat ir vērts pievērst uzmanību izšķirošām investīcijām infrastruktūrā, kas ļauj novērst drošības problēmas energopiegādes ziņā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Referente uzskata, ka šī regula ir patiešām svarīgs gabaliņš ES enerģētikas politikas mozaikā, pamatoti norādot, ka mēs nevaram efektīvi veicināt Eiropas enerģētikas politiku ES līmenī, ja nav atbilstīgas informācijas par mūsu enerģētikas infrastruktūru. Tomēr papildus mūsu lielajām domstarpībām par Eiropas enerģētikas politiku šo ziņojumu var skatīt arī juridiskā kontekstā vai saistībā ar iekšējo tirgu.

Taču arī šajā ziņā tajā ir ņemti vērā daži pozitīvi aspekti, jo īpaši norādot, ka ir būtiski nodrošināt informācijas konfidencialitāti, kā arī to, ka jebkuriem attiecīgajiem priekšlikumiem jābūt neitrāliem un tādā apjomā, lai tie neveicinātu politisku iejaukšanos tirgus darbībā. Turklāt paziņošanas prasībām vajadzētu būt viegli izpildāmām, lai novērstu nevajadzīgu administratīvo slogu uzņēmumiem, dalībvalstu pārvaldes iestādēm un Komisijai.

Tādēļ mūsu galīgais lēmums ir atturēties.

Françoise Grossetête (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Vālean kundzes ziņojumu par priekšlikumu Padomes regulai par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā.

Patiešām ir nepieciešams pietiekami sīki izstrādāts pārskats, lai panāktu labāku līdzsvaru starp enerģijas pieprasījumu un piegādi Eiropas līmenī un pieņemtu lēmumus par infrastruktūrai atbilstošākām investīcijām. Tas arī ļaus palielināt tirgus pārredzamību (vienlaikus aizsargājot uzņēmumu datus) un novērt enerģētikas atkarību attiecībā uz vienu noteiktu piegādes avotu vai vietu.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Lai gan Kopenhāģenas konference radīja vilšanos, ES nevar pieļaut, ka starptautiskās vienprātības trūkums bremsē mūsu centienus īstenot ilgtspējīgu enerģētikas politiku. Skotijas valdība joprojām ir pionieris atjaunojamu energoresursu jomā, un arī ES ir būtiska nozīme šīs darba kārtības īstenošanā. Efektīvai mūsu enerģētikas veicināšanai ir nepieciešama atbilstīga informācija par infrastruktūru, un es šodien balsoju saskaņā ar šo apsvērumu.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Nepieciešamība apkopot datus par ES enerģētikas infrastruktūru ir acīmredzama — būs nepieciešams pārskats par galvenajām tendencēm nozarē, lai nodrošinātu atbilstīgu turpmāko plānošanu un konstatētu jebkādus iespējamus sarežģījumus. Enerģētikas infrastruktūra būs pamats mūsu turpmākajai ekonomikas izaugsmei. Tādēļ ir jāatbalsta jebkura Eiropas kopīgā rīcība šajā jomā.

Erminia Mazzoni (PPE), rakstiski. – (IT) Šajā priekšlikumā ir atspoguļotas sekas, ko radīja ārkārtas situācija gāzes piegādē 2009. janvārī, kad Komisija konstatēja, ka Eiropas Savienības enerģētikas infrastruktūra neveic savu uzdevumu. Eiropas Komisijas mērķis, ko Parlaments pilnīgi atbalstīja, bija pastāvīgi atjaunināt kopainu par enerģētikas infrastruktūras sistēmu. Šodien ir liela neskaidrība par to, vai investīciju projekti tiks īstenoti, un ekonomikas un finanšu krīze vēl vairāk pasliktina šo situāciju. Es uzskatu, ka ieviešanā ir nepieciešama un ka ir jālabo saskaņotu datu un informācijas par investīciju projektiem trūkums. Bez šiem datiem nav iespējams analizēt gaidāmo Eiropas Savienības infrastruktūras attīstību un ieviest no starpnozaru pieejas viedokļa apmierinošu uzraudzību. Turklāt Regula (EK) Nr. 736/96, kuru šīs regulas priekšlikums atceļ, vairs netiek konsekvēnti piemērota un tā neatspoguļo jaunākās svarīgās izmaiņas enerģētikas jomā. Tāpēc ar šo priekšlikumu mēs esam stiprinājuši esošo sistēmu, būtiski uzlabojot informācijas salīdzināmību, vienlaikus samazinot ar tās sniegšanu saistīto administratīvo slogu. Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka es balsoju pret 81. grozījumu (kas paredzēja visas kodolenerģētikas ķēdes iekļaušanu infrastruktūrā, kam tiek piemērota šī regula), jo *Euratom* līgumā jau ir nosacījumi, kas reglamentē šos jautājumus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES enerģētikas politika ir ļoti būtiska, lai mēs tuvākajā laikā varētu izmantot pārsvarā atjaunojamus energoresursus. Līdz ar Lisabonas līguma spēkā stāšanos lēmumi par jautājumiem saistībā ar enerģētikas politiku ir jāpieņem saskaņā ar koplēmuma procedūru, tāpēc ir jāpielāgo noteikumi, pamatojoties uz jauno juridisko struktūru Eiropas Savienībā. Šā iemesla dēļ un arī tādēļ, lai visas dalībvalstis spētu sniegt apmierinošus un lietderīgus paziņojumus par plānoto enerģētikas infrastruktūras attīstību, ir jāievieš jauna regula, kas atvieglotu un paātrinātu šīs informācijas sniegšanu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Iespējams, ka visa plāna pamatā ir ļoti laba ideja — proti, spēja reaģēt uz piegādes traucējumiem —, bet dalībvalstis jau nepildīja paziņošanas pienākumu saskaņā ar iepriekšējo regulu. Mums nešķiet, ka šis priekšlikums spētu panākt lielas pārmaiņas šajā saistībā. Taču savā pašreizējā veidā priekšlikums neizslēdz ieviešanos tirgū, ne arī uzņēmumu administratīvo izmaksu palielināšanu. Minēto iemeslu dēļ, kā arī tādēļ, lai neveicinātu birokrātiju, es balsoju pret šo ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Šā rezolūcijas priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, ka dalībvalstis sniedz precīzu informāciju par saviem projektiem enerģētikas infrastruktūras jomā. Tikko enerģētikas nozarē tiek sākts vai pārtraukts projekts, par to ir jāziņo Komisijai, lai Komisija spētu sagatavot jaunus vai grozītus projektu priekšlikumus, tādējādi iegūstot būtisku ietekmi uz atsevišķu dalībvalstu enerģijas daudzveidību. Tas ir nākamais solis centralizācijas virzienā. Tādēļ es balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Šī regulas priekšlikuma nolūks ir nodrošināt, ka Komisiju precīzi un regulāri informē par investīciju projektiem ES enerģētikas infrastruktūrā, lai Komisija spētu labāk pildīt savus uzdevumus, jo īpaši saistībā ar Eiropas enerģētikas politiku.

Atceltā regula ir uzskatāma par novecojušu, jo tā neatspoguļo svarīgas pārmaiņas enerģētikas jomā, kas notikušas kopš 1996. gada (ES paplašināšanos un energoapgādes drošības jautājumus, atjaunojamus energoresursus, klimata pārmaiņu mazināšanas politiku, ES jauno pienākumu enerģētikas jomā saskaņā ar Lisabonas līgumu). Es balsoju par šo ziņojumu, jo ir jāuzlabo Eiropas tiesību akti visās jomās, jo īpaši enerģētikas nozarē.

Teresa Riera Madurell (S&D), rakstiski. – (ES) Šī regula ir ļoti svarīga, jo tās nolūks ir nodrošināt, lai Komisiju precīzi un regulāri informētu par investīciju projektiem enerģētikas infrastruktūrā gan valstu, gan pārrobežu līmenī, lai Eiropas Savienība varētu nodrošināt iekšējā tirgus pareizu darbību un energoapgādes drošību visām dalībvalstīm. Tā ir paredzēta, lai atjauninātu 1996. gadā pieņemto regulu atbilstoši Eiropas Savienības saistībām piegādes drošības, klimata pārmaiņu mazināšanas un atjaunojamo energoresursu jomā saskaņā ar Lisabonas līgumu. Šis ziņojums ir īpaši nozīmīgs, jo tas pastiprina regulas kā agrīnās brīdināšanas instrumenta nozīmi infrastruktūras trūkumu gadījumā. Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja vienmēr ir uzsvērusi nepieciešamību panākt 10 % starpsavienojuma līmeni starp dalībvalstīm, kā noteikusi Eiropadome, un visi nosacījumi, kas uzsver nepilnības šajā saistībā, ir ļoti pozitīvi. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par galīgo rezolūciju galvenokārt tāpēc, ka balsojuma laikā mums izdevās vienoties par koplēmumu: šī ir milzīga uzvara, jo mums tagad pirmo reizi ir Līgums par Eiropas Savienības darbību (Lisabonas līgums) — juridiskais pamats enerģētikas politikai, lai pretēji Komisijas gribai iegūtu pilnvaras koplēmuma procedūrā. Vēl vēsturiskāk ir tas, ka pirmo reizi, kopš es strādāju šajā Parlamentā, mums izdevās atbrīvoties no *Euratom* līguma kā juridiskā pamata, lai gan šī regula arī ietver investīciju pārredzamību kodolenerģētikas nozarē. To apliecināja pozitīvais balsojums par 30. grozījumu, kurā saskaņā ar šīs regulas darbības jomu kodoldegviela ir uzskaitīta kā galvenais energoresurss. Protams, tagad mums būs jācīnās, lai saglabātu šo uzvaru gaidāmajās trīspusējās sarunās ar Padomi un Komisiju; dalībvalstīm vismaz piecus gadus būvniecības sākšanas ir jānodrošina investīciju apmērs un veidi enerģētikas projektos. Tas patiešām ir tālredzīgs gājiens ceļā uz labāku nākotnes enerģētikas scenāriju, jo Komisija iegūs labāku priekšstatu par enerģētikas tirgus attīstību; pilnīgi būs jāizskata iespējas izmantot atjaunojamus energoresursus, tostarp decentralizētos resursus; ir svītrotas pilnīgi visas atsauces uz „zemām oglekļa emisijām”, kodolenerģētikas Trojas zirgu.

(Balsojuma paskaidrojums saīsināts saskaņā ar Reglamenta 170. pantu)

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret *Vālean* kundzes ziņojumu, jo tajā ir izvirzīta prasība liberalizēt enerģētikas nozari un izstrādāt liberālu Eiropas enerģētikas politiku, un mēs visi zinām, cik traģiskas sekas tas var atstāt uz šajā nozarē nodarbinātajiem un daudziem jo daudziem mūsu iedzīvotājiem, kuri varētu piedzīvot pat regulārus elektrības padeves pārtraukumus.

Šis ziņojums nostiprina tirgus pārkāpumu un valsts iejaukšanās neitralitāti, kā arī izvirza „ekonomikas dalībniekus” par prioritāti. Nav nekādu šaubu par to, kā interesēm tas kalpo. Mums ir pamats baidīties par esošās infrastruktūras saglabāšanu, ja grozījumā ir izvirzīta prasība nodrošināt, lai prioritārās investīcijas tiek veiktas tikai enerģētikas tirgus interesēs.

Nepietiek ar to, ka grozījumu vienkārši papildina ar vārdu „solidaritāte”, lai šo Eiropas enerģētikas politiku padarītu pieņemamu, ja turklāt vēl šis pats grozījums aizliedz ES iejaukties tirgus darbībā. Tas piešķir pilnīgi jaunu nozīmi vārdu salikumam „godīga konkurence”.

Vispārīgi runājot, regulā nevajadzētu galveno uzmanību pievērst centieniem apmierināt aizvien pieaugošo enerģijas pieprasījumu. Drīzāk būtu jāizmanto papildu finansējums jaunām investīcijām infrastruktūrā, lai uzlabotu energoefektivitāti.

Par spīti pašreizējai ekonomikas krīzei neolibērālās dogmas turpina sekmēt daudzas ES politikas jomas.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstu šo rezolūciju un pilnīgi piekrītu tajā izklāstītajiem novērojumiem. Es priecājos, ka notikušās prezidenta vēlēšanas ir liecinājušas par būtisku progresu, ko panākusi Ukraina, un ir norisinājušās labāk nekā iepriekšējās vēlēšanas, jo īpaši raugoties no politisko un cilvēktiesību, tostarp tiesību uz apvienošanās, pulcēšanos un vārda brīvības tiesību, ievērošanas viedokļa. Atbilstība starptautiskajiem vēlēšanu standartiem apliecina, ka Ukraina virzās uz nobriedušu demokrātiju un ciešāku sadarbību ar ES, kuras pamatā ir savstarpēja Eiropas Savienības pamatvērtību ievērošana. Mums ir jāmudina Ukraina aktīvi piedalīties Austrumu partnerībā un jāatbalsta tās centieni nodrošināt lielāku demokrātiju un tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, kā arī tās apņemšanās aizsargāt tirgus ekonomiku, ilgtspējīgu attīstību un labu pārvaldību.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Esmu viena no tiem, kas sagatavoja šo rezolūciju, un tādēļ balsoju par tajā izvirzītajiem mērķiem. Pēc prezidenta vēlēšanām Ukrainai ir jātuvinās Eiropas Savienībai. Es priecājos,

ka Ukraina apņēma virzās pret demokrātiju un ka tā saprot, ka tai ir likumīga vieta Eiropas demokrātisko valstu kopienā. Ukrainai ir jābūt atvērtām durvīm uz Eiropu.

Paredzamas vēlēšanas ir būtisks solis, lai stiprinātu demokrātiskas valsts principus. Kaut arī novērotāji ziņoja, ka Ukrainas prezidenta vēlēšanās ir ievērotas augstas kvalitātes prasības un demokrātijas principi, Ukrainas valdības iestādēm tik un tā ir jāpieņem skaidri vēlēšanu noteikumi. Vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu plurālisms Ukrainā ir jānodrošina visiem iedzīvotājiem un vēlēšanu kandidātiem.

Ir ļoti svarīgi, lai Ukraina piedalītos Austrumu partnerībā un ES un austrumu kaimiņvalstu parlamentārā asamblejā (EURONEST), kas sadarbojas ar Eiropas Parlamentu. Šodien Ukraina ir Eiropas valsts, kurai ir tiesības pieņemt lēmumus attiecībā uz Eiropu. Eiropas Savienībai ir intensīvi jāsadarbojas ar Ukrainu, lai stiprinātu tās demokrātiskos procesus un integrāciju Eiropas Savienībā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Nesen ievēlētais Ukrainas prezidents raida svarīgu signālu, par pirmās ārvalstu vizītes vietu izvēloties Briseli. Ukraina ir valsts, kas paredzējusi iekļauties Eiropā, un tas, ka prezidents *Yanukovich* ieradīsies ES galvaspilsētā uz tikšanos ar Komisijas galvenajiem locekļiem, acīmredzami liecina par Kijevas raudzīšanos Rietumu virzienā.

Jaunais Ukrainas prezidents sastopas ar nozīmīgiem izaicinājumiem laikā, kad Starptautiskais Valūtas fonds neizpildītu vai pārkāptu saistību dēļ ir atlicis ar Kijevu parakstīto rezerves vienošanos. Ir svarīgi, lai prezidents *Viktor Yanukovich* neaizmirstu savus solījumus, ko viņš izteica, stājoties jaunajā amatā. Kā jaunais līderis Kijevā norādīja, Ukrainai ir nepieciešama iekšējā stabilitāte, kā arī korupcijas apkarošana un ekonomikas konsolidācija uz stipriem pamatiem. Ukrainai jāatgūst uzņēmējdarbības nozares un starptautiskās kopienas uzticība, lai veiksmīgi pārvarētu ekonomikas lejupslīdi, ko papildus saasinājis nestabilais politiskais klimats.

Tam, ka vēlēšanu kampaņa ir noslēgusies un prezidents *Yanukovich* ir uzņēmies valsts vadītāja pilnvaras, būtu jāraida signāls, ka populisma prakse, piemēram, mākslīga iedzīvotāju ienākumu palielināšana ar neilgtspējīgas ekonomikas palīdzību, ir beigusies. Prezidenta *Yanukovich* inaugurācijas runa starptautiskajai kopienai sniedz cerību, ka stāvoklis Ukrainā var normalizēties. Taču tā uzskata, ka šie vārdi ir jāapstiprina arī ar darbiem.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es atturējos, jo uzskatu, ka Eiropas Savienības un citu valstu attiecībām jābūt raksturīgām ar to, ka pastāv līdztiesība, savstarpēji izdevīga tirdzniecība un ekonomiskas attiecības, neiejaukšanās valsts iekšējā attīstības politikā un demokrātijas procesos un, protams, tiek ievērota katras valsts iedzīvotāju griba. Miermīlīgas Eiropas radīšanas priekšnoteikums neatkarīgi no visa pārējā ir katras valsts iespēja noteikt savas starptautiskās attiecības bez citu gribas piemērošanas un spiediena. Tā kā enerģētikas drošība ir būtisks apstāklis Eiropas Savienības dalībvalstīm, Ukrainas loma ir svarīga, un tieši tādēļ būtu jāveicina tās enerģētikas problēmu risināšana, ar divpusēju nolīgumu palīdzību uzlabojot attiecības ar Krieviju. Tas būtu izdevīgi abām pusēm un nodrošinātu nepārtrauktu dabasgāzes plūsmu uz Eiropu.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Es atzinīgi vērtēju kompromisa rezolūciju, kura sagatavota par Ukrainu un kurā ne tikai aplūkots jautājums par pēdējo vēlēšanu demokrātiskumu, bet arī piedāvāts risinājums naftas un dabasgāzes tranzīta piegādes problēmai, un Ukraina ir mudināta pieņemt Enerģētikas kopienas līgumu un enerģētikas tiesību aktus saskaņā ar Direktīvu 2003/55/EK. Es piekrītu, ka Ukrainas aktīva un pozitīva pieeja Eiropas Savienībai nav vienīgais novērtējuma kritērijs. Pirmkārt, Ukrainai ir jāuztur labas attiecības arī ar kaimiņvalstīm, Austrumu partnerības un EURONEST valstīm. Es atbalstu priekšlikumus un arī citus nosacījumus šajā kompromisa rezolūcijā kopumā un balsošu par to pieņemšanu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu, kurā uzsvēta nepieciešamība stiprināt sadarbību starp ES un Ukrainu. Šis valsts politiskā un ekonomiskā stabilizācija, kā arī sadarbības stiprināšana starp Ukrainu un ES enerģētikas jomā ir priekšnoteikumi, lai atzītu Ukrainas nodomu iekļauties Eiropā. ES stabilitāte ir atkarīga arī no tās kaimiņvalstu stabilitātes.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es atceros to cerību sajūtu, ko izraisīja „oranžā revolūcija”, un šīs revolūcijas radīto iespēju Ukrainas iedzīvotājiem saraut saiknes ar padomju režīma kundzību. Es atceros panākumu, progresa, demokrātijas un sadarbības solījumus, kas ukraiņiem toreiz tika izteikti gan viņu valstī, gan ārvalstīs. Tolaik cilvēkiem, kas nepārprotami bija rietumnieciski noskaņoti, Eiropas Savienība šķita iespējama galamērķis.

Tagad, kad eiforija ir pārgājusi, šķiet skaidrs, ka oranžās revolūcijas virzītāji nebija gatavi šim izaicinājumam. Tāpat skaidri ir redzama cilvēku vilšanās par to, kā tiek vadīta valsts.

Tā kandidāta ievēlēšana, kuru *Yushchenko* kungs uzvarēja 2004. gada decembra vēlēšanās, parāda vai nu būtisku šķelšanos šajā valstī, vai arī pārmaiņas iedzīvotāju noskaņojumā, labvēlīgāk izturoties pret Krievijas ietekmi.

Manuprāt, ir svarīgi, lai Eiropas Savienība saglabātu savu spēju Ukrainas acīs izskatīties tikpat pievilcīga, un, lai to panāktu, tai ir jāizmanto dažādie instrumenti, kas ir tās rīcībā. Es ceru, ka Ukraina neatkāpsies un neatļaidīgi turpinās iekšējo demokratizāciju un ka tā, ņemot vērā tās pagātni un vēsturi, virzīsies uz konvergenci ar ES — procesu, kas noslēgsies ar tās iestāšanos ES, kļūstot par pilntiesīgu locekli.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Pēc austrumu bloka un Padomju Republiku Savienības sabrukuma Ukrainas tauta un iestādes ir stingri atbalstījušas valsts demokratizāciju un modernas sabiedrības radīšanu, izveidojot tādu sociālo, ekonomisko un politisko sistēmu, kas spēj konsolidēt tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu par spīti grūtībām, kuras parasti ir neizbēgamas valstī, kur noris organizatoriskās struktūras un politiskās identitātes atjaunošanas process.

Kā atsaucies vietai, kas veicina mieru un savu iedzīvotāju ekonomisko, sociālo un kultūras attīstību, Eiropas Savienības pienākums ir izšķiroši rīkoties demokrātiskas sistēmas izveidē Ukrainā, tostarp Eiropas integrācijas mehānismu stiprināšanā. Tas arī palīdzēs mazināt reģionālos konfliktus valstī, kas Eiropas Savienībai ir ļoti svarīga no ģeogrāfiski stratēģiskā viedokļa, ņemot vērā attiecības ar Krieviju un Vidusāziju, jo īpaši enerģētikas jomā. Saistībā ar šo procesu es vēlos uzsvērt arī ieguldījumu, ko šīs rezolūcijas priekšlikums ir devis, lai daudzi ukraiņu imigranti varētu integrēties ES, vienlaikus veicinot jauniešu un izglītības lomu saistībā ar Ukrainas sociālo, ekonomisko un kultūras progresu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Ar šodienas balsojumu par rezolūciju par stāvokli Ukrainā mēs atzinīgi novērtējam ne tikai to, ka prezidenta vēlēšanas ir noritējušas saskaņā ar demokrātijas principiem, bet arī jaunā prezidenta inaugurāciju, kurš, kā mēs ceram, īsteno atvērtības un sadarbības politiku attiecībā uz ES. Mēs uzsvērām to, cik svarīgi ir parakstīt papildu nolīgumus enerģētikas nozarē, tādējādi garantējot energoapgādes drošību. Ar šo balsojumu mēs atzinīgi novērtējam arī nepieciešamību turpināt diskusijas, lai izveidotu labvēlīgu sistēmu vīzu piešķiršanai. Šodien Ukrainai ir raidīts signāls, ka mēs to aicinām sadarboties, lai tās apņēmība virzīties uz priekšu pa demokrātijas ceļu kļūtu galīga. Ar šodienas balsojumu mēs vēlreiz esam apstiprinājuši to, ko mēs esam teikuši arī iepriekš, proti, ka mums ar dialogiem un stingrām saistībām ir jādemonstrē atvērta pieeja, lai dotu Ukrainai vajadzīgo pamudinājumu atbalstīt pro-eiropisku attīstību. Taču Ukrainai ir jāparāda, ka tā mums ir uzticams partneris.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Es atbalstīju Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas (ECR) vārdā iesniegto 2. grozījumu kopīgām rezolūcijas priekšlikumam par stāvokli Ukrainā, kurā paustas bažas, ka „*Nord Stream*” cauruļvada projekts iedragā solidaritātes principu ES enerģētikas drošībā un ka tas tiks būvēts, lai apietu Ukrainu. Pat tad, ja tas tieši neattiecas uz pašreizējo stāvokli Ukrainā, es pilnīgi piekrītu viedoklim, ka „*Nord Stream*” projektu galvenokārt kā politisku projektu ir izstrādājusi Krievijas valdība, lai sadalītu Eiropu un izolētu ne vien Ukrainu, bet arī dažas jaunās dalībvalstis. Šis grozījums ir atgādinājums, ka debates par „*Nord Stream*” nav beigušās, bet ir jāturpina. Eiropas Savienība, kas virzās uz kopīgu enerģētikas tirgu, kurā tiek īstenots enerģētikas solidaritātes princips, nevar paļauties uz ilgtermiņa attiecībām ar politiski orientētu, valstij piederošu monopolu, kurš ekonomiski jau ir cietis neveiksmi un kurš ignorē ES atklātas konkurences, pārredzamības un ražošanas, transportēšanas un sadales nodalīšanas pamatprincipus.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) iesniegto rezolūcijas projektu, jo uzskatu, ka ES ir jāpalīdz Ukrainai īstenot demokrātiskas reformas un ieviest Eiropas vērtības, kā arī garantēt cilvēktiesību un nacionālajām minoritātēm piederošo personu tiesību ievērošanu.

Jaunais Ukrainas prezidents uzvarēja vēlēšanās ar programmu, kas garantē minoritāšu tiesības, un ES ir jāatbalsta šīs programmas efektīva ilgtermiņa īstenošana. Ņemot vērā iepriekš teikto, ir jāpieņem un jāievieš tiesību akti, kas paredz Eiropas Reģionālo un mazākumtautību valodu hartas īstenošanu. Ir jāatceļ līdzšinējie pasākumi, kas krasi ierobežoja skolu iespējas mācīt minoritāšu dzimtajā valodā. Ir jāuzlabo minoritāšu pārstāvība Ukrainas vietējās, apgabalu, reģionālajās un centrālajās iestādēs. Atbilstoši Eiropas standartiem ir jāgarantē visu minoritāšu, tostarp krievu, poļu, tatāru, bulgāru, grieķu, rumāņu, ungāru, ebreju un romu, tiesību ievērošana. Nevienai minoritātei nedrīkst diskriminēt.

Es vēlos pievērst uzmanību vajadzībai saglabāt un atjaunot Čerņivcu apgabala kultūras un vēstures mantojumu, kas ir daļa no ebreju, vāciešu un austriešu, poļu, rumāņu, krievu un ukraiņu kultūras mantojuma. Es uzskatu, ka šī vērtīgā Eiropas daudz kultūru un daudzkonfesionālā mantojuma, tostarp Ziemeļbukovinas kapsētu, pieminekļu, ēku un baznīcu, saglabāšanai ir jābūt prioritāram mērķim ES un Ukrainas sadarbībā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā EDSO/DICB vēlēšanu novērošanas misijas paziņojumus, kuros apliecināts, ka ir ievērota lielākā daļa starptautisko standartu, nesen notikušās vēlēšanas Ukrainā ir signāls, ka šī valsts turpina pozitīvi attīstīties, virzoties uz nākotnē paredzamo integrāciju Eiropas Savienībā. Taču ir izšķiroši svarīgi, lai Ukrainas politiķi un varas iestādes apņemtos tuvākajā laikā radīt politisku un ekonomisku stabilizāciju. Lai to panāktu, ir jāīsteno nepieciešamās konstitucionālās reformas, kas prasa tiesiskuma konsolidāciju, sociālas tirgus ekonomikas izveidi un jaunus centienus apkarot korupciju, kā arī uzņēmējdarbības un ieguldījumu klimata uzlabošanu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Rezolūcijas priekšlikumā par stāvokli Ukrainā ir pievērsta ārkārtīgi liela uzmanība pašreizējiem apstākļiem šajā valstī un situācijai saistībā ar Ukrainas prezidenta vēlēšanām. Tajā ietverts atgādinājums Ukrainas politiķiem un valdības struktūrām par nepieciešamību pēc politiskas un ekonomiskas stabilizācijas, ko galvenokārt var panākt, īstenojot konstitucionālu reformu, konsolidējot tiesiskumu, izveidojot sociālu tirgus ekonomiku, no jauna īstenojot centienus apkarot korupciju un uzlabojot ekonomisko un ieguldījumu klimatu. Tomēr, manuprāt, apsvērumi attiecībā uz Ukrainas ātru iekļaušanu brīvajā tirdzniecības zonā, citiem vārdiem sakot — ES kopējā iekšējā tirgū, ir pārāk pārsteidzīgi. Ukrainai ir neatlaidīgi jāveido un jāstiprina sava ekonomika un jāpanāk vienošanās pašai par savām vajadzībām. Lai gan Ukraina ir eiropeiski orientēta, mēs nedrīkstam aizmirst vai ignorēt šīs valsts dziļās saknes Krievijas ietekmes sfērā, un mums tas ir jāņem vērā. Minēto iemeslu dēļ es atturējos no balsošanas par šo rezolūcijas priekšlikumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Tekstā ir ietverti daži labi paziņojumi, piemēram, komunistu režīma nosodījums. No otras puses, es uzskatu, ka tālejoša vīzu režīma atvieglošana un strauja Ukrainas iekļaušana kopējā tirgū nav saprātīga. Tādēļ es atturējos no balsošanas.

Kristiina Ojula (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju Eiropas Parlamenta rezolūciju par stāvokli Ukrainā. Cita starpā es uzskatu, ka mums būtu ļoti nopietni jāuztver ievēlētā prezidenta *Yanukovich* lēmums savā pirmajā ārzemju vizītē ierasties Briselē. Tas ir skaidrs signāls, ka Ukraina turpina savu integrāciju Eiropas Savienībā. Manuprāt, ir svarīgi, lai Eiropas Savienība pašreizējā situācijā izrādītu Ukrainai atbalstu, noslēdzot asociācijas nolīgumu un garantējot arī bezvīzu režīmu ar nosacījumu, ka Ukraina izpilda savus mērķus. Eiropas Savienības durvīm jāpaliek atvērtām Ukrainai.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es atzinīgi vērtēju to, ka Ukrainas prezidenta vēlēšanas noritēja saskaņā ar demokrātiskiem standartiem. 2010. gada sākumā Ukrainas demokrātija ir parādījusi, ka tā ir dzīva. Īpašas atzīmēšanas vērta ir lielā atsaucība šajās vēlēšanās. Šodien Ukrainas vēlēšanu iznākums pats par sevi nav iemesls iebildumiem, kas varētu izraisīt tā apstrīdēšanu tiesā.

Taču Eiropas Savienība nedrīkst aprobežoties ar apstiprinājuma izteikšanu attiecībā uz šo vēlēšanu norises gaitu. Ir būtiski piedāvāt Ukrainai Eiropas perspektīvu, kas sasniedzama vairākos soļos. Pirmajam solim vajadzētu būt līdzdalībai Austrumu partnerībā, un pēdējam vajadzētu būt dalībai Eiropas Savienībā. Eiropas Savienībai ir jāsiglabā atvērta durvju politika attiecībā uz Ukrainu. Ukrainai pašai jāņem par integrācijas pakāpi ar dažādām kopienām — tās pamatā jābūt Ukrainas sabiedrības suverēnam lēmumam.

Eiropas Savienība ir vitāli ieinteresēta Ukrainas un Krievijas attiecību uzlabošanā. Šo abu valstu divpusējo attiecību sekas skar arī ES dalībvalstis. Es priecājos par paziņojumu, ka šīs attiecības ir uzlabojušās.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Ukrainas prezidenta vēlēšanas noritēja saskaņā ar starptautiskiem vēlēšanu standartiem. Šī valsts ir spērusi soli uz priekšu ceļā uz Eiropas demokrātiju. Tas ir pierādījums, ka Ukraina aizvien vairāk sevi uzskata par daļu no Eiropas demokrātisko valstu kopienas.

Cerēsim, ka jaunais Ukrainas prezidents būs uzticams partneris, ar kuru mēs varēsim sadarboties, lai kopīgi ar citām kaimiņvalstīm stiprinātu stabilitāti un ekonomisko attīstību Austrumeiropā. Viens no vissvarīgākajiem praktiskajiem pasākumiem ES un Ukrainas attiecībās ir vīzu režīma vienkāršošana, kuras gala mērķis ir Ukrainas iedzīvotāju atbrīvošana no vīzu prasībām iecerēšanai ES.

Es balsoju par šo rezolūciju, jo tajā ir ņemtas vērā pozitīvās pārmaiņas šajā tik svarīgajā ES kaimiņvalstī, lai gan joprojām ir saglabājušies sarežģījumi un spriedze starp dažādām valdības institūcijām šajā valstī.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) Šīs plenārsēdes laikā mēs balsojām par Eiropas Parlamenta rezolūciju par stāvokli Ukrainā. Es atbalstīju šo rezolūciju, jo tā ir ļoti svarīga mūsu iestādes deklarācija, kura apliecina, ka mēs rūpīgi vērojam demokrātijas attīstību Ukrainā. Rezolūcijā ir sniegts kopumā labs prezidenta vēlēšanu norises vērtējums un izteikts aicinājums pielikt pūles, lai nodrošinātu Ukrainas politisko un ekonomisko stabilitāti. Galvenais punkts ir tas, ka ir ļoti būtiski stiprināt sadarbību starp Ukrainu un ES, jo

īpaši enerģētikas jomā. Manuprāt, bija divi pretrunīgi grozījumi. Pirmais attiecās uz minoritāšu valodām. Es balsoju pret šo grozījumu, jo tas palielinātu iespēju ukraiņu valodas vietā lietot krievu valodu. Otrs grozījums bija saistīts ar „Nord Stream” cauruļvadu. Es balsoju par šo grozījumu, jo gribēju apliecināt, ka iebilstu pret minētā cauruļvada būvniecību.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība piedalījās kampaņā, lai tiktu izveidota ANO Cilvēktiesību padome (UNHRC), un kopīgi ar dalībvalstīm ir uzņemusies veikt aktīvas augsta līmeņa darbības, lai atbalstītu šo struktūru, kas risina jautājumus saistībā ar pašreizējām problēmām cilvēktiesību jomā. Jaunā institucionālā struktūra, kas tika izveidota pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, sniedz iespēju ES kā UNHRC daļai uzlabot savu darbību konsekvenci, redzamību un uzticamību. Tāpēc ir svarīgi, lai UNHRC 13. sesijas laikā ES pieņemtu kopēju, konsolidētu nostāju attiecībā uz visiem apspriežamiem jautājumiem. ES kā daļai no ANO paplašinātās sistēmas jābūt efektīvai ietekmei, un tai ir jāsiglabā apņēmība panākt kopēju nostāju, kā arī palielināt elastīgumu mazāk svarīgos jautājumos, lai ļautu tai ātrāk un efektīvāk reaģēt sarunās par galvenajiem jautājumiem. Pats galvenais — ES ir aktīvi jāuzņemas saistības radīt īpašus UNHRC mehānismus, lai ātri un efektīvi reaģētu uz cilvēktiesību krīzi Irānā, Afganistānā, Irākā un Jemenā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Daudzās valstīs joprojām tiek pārkāptas cilvēktiesības, un nožēlu izraisa tas, ka starptautiskā kopiena reizēm laikus un pienācīgi nerisina smagus pārkāpumus. Mums trūkst starptautiska mēroga saskaņotas pieejas. Pēdējās desmitgadēs ir palielinājusies ES kā globālas dalībnieces nozīme, un saskaņā ar Lisabonas līgumu jaunizveidotais Eiropas Ārējās darbības dienests varētu būt ļoti noderīgs, lai palīdzētu Eiropas Savienībai efektīvāk rīkoties, reaģējot uz globāliem izaicinājumiem un konsekvētāk, saskaņotāk un iedarbīgāk risinot cilvēktiesību pārkāpumus. Tagad ES ir liela iespēja stiprināt savu nozīmi ANO Cilvēktiesību padomē un tai ir pilnīgi jāizmanto šī iespēja, lai padarītu ES darbības cilvēktiesību jomā pamanāmākas un uzticamākas.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Diemžēl Parlamenta balsošanai izvirzītajā kompromisa rezolūcijā ir iekļautas dažas rindkopas, kuru dēļ es nevarēju balsot par to. Kā atzīts šīs rezolūcijas tekstā, UNHRC ir politiska struktūra, kuru apdraud „pārlika politizēšana”. Taču es uzskatu, ka mēs būtu varējuši pateikt daudz vairāk, jo īpaši tādēļ, ka runa ir par daudziem no mums ļoti jutīgu un svarīgu tematu, proti, cilvēktiesībām. Lasot šo tekstu, es pamanīju kādu nožēlu raisošu nepilnību — iespējams, tā nav saistīta ar diplomātijas politiku, bet noteikti ir saistīta ar vērtībām — un tas ir apņēmības trūkums, kritizējot labi zināmos aspektus, kuru dēļ UNHRC ir ļoti pretrunīga struktūra. Faktiski mēs būtu varējuši rīkoties daudz noteiktāk, paužot daudz stingrākus iebildumus pret Irānas kandidēšanu nākamajās padomes vēlēšanās. Nav nekādas noteiktas atsaucis uz nepamatoto padomes sastāvu, kurā ir pārāk daudz locekļu, kas diez vai vispār ir kompetenti runāt par cilvēktiesībām un kam acīmredzami ir pat vēl mazākas tiesības kādu tiesāt. Tāpēc mans balsojums ir atturēšanās un skeptiska attieksme pret šo tekstu: es atturos cerībā, ka Parlaments pārtrauks savu diplomātisko manevrēšanu — Parlamenta pienākums nav būt diplomātiskam — un daudz drosmīgāk iesaistīsies cīņā par vērtībām un cilvēktiesībām.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es atturējos par spīti pozitīvajiem šīs rezolūcijas priekšlikuma aspektiem, jo tika noraidīti svarīgi Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas iesniegtie grozījumi, kā rezultātā šā rezolūcijas priekšlikuma teksts nav pietiekami atbilstošs. Eiropas Savienībai ir jāatbalsta ANO centieni nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu visā pasaulē. Tai ir jāņem centrālā pozīcija šajā iniciatīvā, vēl jo vairāk mūsdienās, kad autokrātiskajos režīmos, kas iesaistās „kapitālisma vardarbībā”, lai uzspiestu savu antisociālo politiku, cilvēktiesību pārkāpumiem ir tendence kļūt par likumu. Eiropas Savienībai ir jāpārskata savas attiecības ar Izraēlu, nopietni ņemot vērā Izraēlas militārās darbības Palestīnas teritorijā un uzbrukumus palestīniešu tiesībām, tostarp viņu tiesībām beidzot iegūt savas mājas. Eiropas Savienībai ir jāatturas piedalīties ASV „demokrātijas eksporta” kampaņās un jāizveido pamats starptautiskām attiecībām, kurās tiek ievēroti starptautisko tiesību aktu noteikumi un ANO paplašinātie pienākumi.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE), rakstiski. – (SV) Šodien, 2010. gada 25. februārī, Zviedrijas Konservatīvā partija atbalstīja kopīgo rezolūciju B7-0123/2010 par ANO Cilvēktiesību padomes 13. sesiju. Taču mēs gribētu norādīt, ka, mūsdiā, vispārēji ir jānodrošina ES dalībvalstis atmaskot cilvēktiesību pārkāpumus un ka ir nožēlojami tas, ka ANO Cilvēktiesību padome nav spējusi pietiekami ātri atrisināt nopietnas situācijas cilvēktiesību jomā citās, šajā rezolūcijā neminētās valstīs, piemēram, Kubā, kā arī citur.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Man jāuzsver, ka būtisks priekšnoteikums taisnīga un ilgstoša miera panākšanai visā pasaulē ir tas, ka visām pusēm jebkuros apstākļos ir jāievēro starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā un humanitārās tiesības.

Es uzskatu, ka ES Augstajam pārstāvim kopējās ārējās un drošības politikas jomā un dalībvalstīm, kuras prasa stingru kopēju nostāju, ir saskaņoti jārikojas Eiropas līmenī, lai garantētu to, ka tiek sauktas pie atbildības personas, kas pārkāpušas starptautiskos tiesību aktus cilvēktiesību jomā un starptautiskās humanitārās tiesības.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es balsoju par rezolūciju par ANO rīcības platformu dzimumu līdztiesības jomā, kurā ir noteikti galvenie pasākumi, kas jāveic Eiropas Savienībai, lai izpildītu stratēģiskos mērķus attiecībā uz sieviešu un vīriešu līdztiesību. Ir acīmredzami nepieciešams, lai Komisija palielinātu centienus apkopot salīdzināmus datus par kritiskiem rādītājiem, kas vajadzīgi turpmākajām darbībām saskaņā ar rīcības platformu, un, pamatojoties uz tiem, regulāri sniegtu pārskatus par dzimumu līdztiesības iniciatīvām dažādās politikas jomās. Jo īpaši svarīgi ir uzraudzīt nabadzības dzimuma aspektu, vardarbību un mazgadīgu meiteņu vajadzības un rīkoties šajās jomās. Turpmākajos pasākumos saistībā ar Komisijas Ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.–2010. gadam ir jāņem vērā ekonomiskās krīzes ilgstošās sekas, kā arī situācijas pārmaiņas sabiedrībā, kura noveco un kļūst etniski daudzveidīgāka. Gan Eiropas, gan globālā līmenī ir jāatzīst un jāveicina seksuālā un reproduktīvā veselība un tiesības. Tagad Eiropas Savienībai būtu jāpievienojas Konvencijai par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu, jo Lisabonas līguma stāšanās spēkā to padara juridiski iespējamu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par ANO Cilvēktiesību padomes 13. sesiju. Šī jaunā ES institucionālā struktūra sniedz unikālu iespēju palielināt ES konsekvenci, redzamību un uzticamību ANO Cilvēktiesību padomē. Arī Augstā pārstāvja kopējās ārējās un drošības politikas jomā darbības palīdzēs palielināt ES spēju sadarboties ar citu reģionālo bloku valstīm, lai pārtrauktu cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp vardarbību, kas vērsta īpaši pret sievietēm un bērniem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Cilvēktiesību padomes politizēšana un nepārtrauktā to valstu bloķēšana, kuras ir ieņēmušas stingrāku nostāju attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumu nosodīšanu dažādās pasaules daļās, ir pamats izmaiņām padomes struktūrā un darbības veidā. Paziņojums par Irānas kandidatūru ir tikai vēl viens apliecinājums tam, ka šīs struktūras īstenotajam virzienam, visticamāk, trūkst uzticamības un drošības un ka valstis, kuru vēsturē ir vairākkārtēji cilvēktiesību pārkāpumi, var izmantot dalību padomē, lai censtos attaisnot pašas savus pārkāpumus.

Eiropas Savienībai ir aktīvi jāpiedalās padomes darbā, vienlaikus ņemot vērā tās ierobežojumus un problēmas, un jācenšas sniegt līdzsvarotu, taču stingru un noteiktu viedokli par to, kādai jābūt cilvēktiesību ievērošanai. Šādi rīkojoties, tā varēs izpildīt savus pienākumus šajā jautājumā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Cilvēktiesību padome (UNHRC) ir platforma, kas specializējusies vispārējās cilvēktiesībās, un īpašs forums, kas ANO sistēmā risina cilvēktiesību jautājumus. Cilvēktiesību universāluma veicināšana un aizsargāšana ir daļa no ES juridiskā, ētiskā un kultūras *acquis* un viens no tās vienotības un integritātes stūrakmeņiem.

Es esmu pārliecināts, ka ES dalībvalstis ir pret jebkādiem mēģinājumiem apdraudēt cilvēktiesību universalitātes, nedalāmības un savstarpējās atkarības koncepcijas. Es gaidu dalībvalstu aktīvu piedalīšanos ikgadējās interaktīvajās debatēs par personu ar invaliditāti tiesībām un ikgadējā sanāksmē par bērnu tiesībām. Es vēlos īpaši uzsvērt, ka UNHRC 13. sesijai, kuru apmeklēs ministri un citi augsta līmeņa pārstāvji, ir liela nozīme. Tās darba kārtībā ir ekonomikas un finanšu krīze un ANO Deklarācija par cilvēktiesībām izglītības un apmācības jomā. Visbeidzot es atzinīgi vērtēju Amerikas Savienoto Valstu intereses palielināšanos par ANO struktūrām un tās likumsakarīgo ievēlēšanu par UNHRC locekli, kā arī ASV konstruktīvo darbu vārda brīvības jomā ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs ļoti lielā mērā piekrītam šajā ziņojumā minētajai koncepcijai attiecībā uz cilvēktiesību universalitāti, nedalāmību un savstarpējo atkarību. Taču, pamatojoties uz šiem pašiem pieņēmumiem, ir jāuzsver nesavienojamā pretruna starp šo viedokli un nopietno uzbrukumu darba ņēmēju un vienkāršo iedzīvotāju tiesībām, ko radījusi kapitālisma sistēmas krīze, tostarp augstais bezdarba līmenis, pieaugošā nabadzība un aizvien sarežģītākā piekļuve kvalitatīviem sabiedriskajiem pakalpojumiem par pieejamām cenām. Diemžēl vairākums Parlamenta deputātu nav pienācīgi ņēmuši vērā šo pretrunu.

Mēs nožēlojam to, ka tika noraidīti mūsu grupas iesniegtie priekšlikumi, jo īpaši šie:

- norāda, ka ANO dalībvalstīm jāveicina pārtikas apgādes suverenitāte un nodrošinātība ar pārtiku, abus šos faktorus uzskatot par līdzekli nabadzības un bezdarba samazināšanai;

- atzinīgi vērtē to, ka 13. sesijas darba kārtībā ir iekļauts ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos sagatavots ziņojums par cilvēktiesību pārkāpumiem Hondurasā kopš valsts apvērsuma; aicina ES dalībvalstis censties panākt un atbalstīt šā valsts apvērsuma nosodījumu, kā arī censties šajā valstī atjaunot demokrātiju un tiesiskumu;

- pauz bažas par stāvokli Kolumbijā, jo īpaši par tūkstošiem neidentificētu nāves gadījumu atklāšanu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes 13. sesiju, pirmkārt, tādēļ, lai paustu ļoti lielu atzinību ierosinājumam, ka UNHCR par savas darba kārtības prioritāti ir jāizvirza globālās ekonomikas un finanšu krīzes ietekme uz jebkuru cilvēktiesību ievērošanu. Es arī uzskatu, ka ir ļoti svarīgi uzsvērt vajadzību pēc stingras ES kopējās nostājas attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem saistībā ar faktu vākšanas misiju par Gazas un Dienvidizraēlas konfliktu; šajā saistībā ir absolūti nepieciešams īstenot R. Goldstone ziņojumā ietvertos ieteikumus. Visbeidzot īpašas bažas rada Irānas kandidatūras izvirzīšana UNHRC vēlēšanām, kas notiks 2010. gada maijā, un atbildei uz to ir jābūt stingrai ES rīcībai, lai novērstu iespēju, ka tiek ievēlētas valstis ar apšaubāmu situāciju cilvēktiesību jomā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā Cilvēktiesību padome ir starpvaldību struktūra, kuras galvenais mērķis ir risināt jautājumus cilvēktiesību pārkāpumu jomā, un ņemot vērā, ka viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem ir cilvēktiesību universāluma ievērošana un aizsargāšana, es vēlos izteikt savu atbalstu UNHRC, cerot, ka tā turpinās apkarot jebkuru diskrimināciju.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Mūsu rezolūcija ir adresēta ANO Cilvēktiesību padomei, institūcijai, kurai, kā varētu cerēt, būtu jāpaplašina tiesību, vērtību un pamatbrīvību ievērotāju loks pasaulē. Es lietoju nosacījuma izteiksmi, jo UNHRC legimitāte šīs struktūras objektivitātes trūkuma dēļ ir vairāk nekā apdraudēta.

Tagad pēkšņi papildus vēl ir Irānas kandidatūras jautājums. Tā ir provokācija. Šī valsts, šī valdība, šis prezidents noniecina vīriešu un sieviešu tiesības. 2008. gadā ne mazāk kā 346 šīs valsts iedzīvotāji, tostarp nepilngadīgie, ir pakārti vai līdz nāvei nomētāti ar akmeņiem. Vainīgo tiesāšana šajos gadījumos ir bijusi farss. Tiek izmantota spīdzināšana. Valstī valda pilnīgs vārda brīvības, apvienošanās brīvības un preses brīvības trūkums. Tiek vajātas minoritātes, jo īpaši Bahai kopienas locekļi. Kopš prezidenta vēlēšanām 2009. gada jūnijā asiņaini un sistemātiski ir apspiestas jebkuras demonstrācijas. Es varētu turpināt.

Pasaulei ir nepieciešama pārvaldība, kuras pamatā ir vispārējās vērtības. Ja ANO vēlas būt šā dialoga forums, tai ir jānodrošina, ka tās struktūras ir objektīvas. Irānas kandidatūra ir daudz vairāk nekā ANO uzticamības pārbaude; tā ir ANO dzīvotspējas pārbaude.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šīs rezolūcijas galīgo tekstu citu iemeslu starpā tādēļ, ka tajā ir saglabāti punkti, kas attiecas uz kopīgo pētījumu saistībā ar slepeno aizturēšanas centru pastāvēšanu, nepieciešamību īstenot R. Goldstone ziņojumā ietvertos un ICC ieteikumus, un arī tādēļ, ka papildus minētajam rezolūcijā ir iekļauts GUE grupas iesniegtais grozījums par Rietumsahāru. Es arī priecājos, ka tika noraidīta Brok kunga izteiktā prasība pēc atsevišķa balsojuma par punktu, kas attiecas uz reliģijas aizskārums, un ka šis punkts ir formulēts šādi:

Atkārtoti pauz savu nostāju attiecībā uz „religisko jūtu aizskārums” koncepciju un, vienlaikus atzīstot nepieciešamību pilnīgi atrisināt reliģisko minoritāšu diskriminācijas problēmu, uzskata, ka šīs koncepcijas iekļaušana Protokolā par papildu standartiem attiecībā uz rasismu, diskrimināciju rases dēļ, ksenofobiju un jebkuru diskrimināciju ir neatbilstīga; aicina ANO dalībvalstis pilnīgi īstenot esošos standartus vārda brīvības un reliģijas un pārliecības brīvības jomā;

Mēs gribējam, lai šis teikums tiek saglabāts, jo uzskatām, ka mums nav vajadzīgi jauni ANO līmeņa tiesību akti attiecībā uz reliģisko jūtu aizskārums koncepciju, tāpēc ka mums jau ir starptautiski standarti, jo īpaši minētais protokols, kas novērš reliģisko minoritāšu diskrimināciju.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) ES politika cilvēktiesību ievērošanas jomā ir viena no vissvarīgākajām mūsu praktiski ieviestajām vērtībām. Kopienas politika cilvēktiesību ievērošanas jomā ietver civilo, politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību aizsardzību. Tā piešķir būtisku nozīmi sieviešu, bērnu un nacionālo minoritāšu tiesību atbalstam, jo īpaši rasisma, ksenofobijas un citu diskriminācijas veidu apkarošanai. Ir ļoti bīstami, ja tiesību akti, kas diskriminē minoritātes, tiek izmantoti, lai pārkāptu minoritāšu tiesības uz reliģijas brīvību, vai ja tie ierobežo minoritāšu piekļuvi izglītībai un nodarbinātībai, tādējādi

ierobežojot to tiesības uz darbu, kas savukārt ierobežo to tiesības uz atbilstīgu dzīves līmeni. Eiropas Savienības līdzšinējais darbs minētajā jomā dod mums tiesības pieprasīt no citiem augstus standartus demokrātijas un cilvēktiesību jomā.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Kas attiecas uz cilvēktiesību tematu, visos ES līmeņos un visās ES jomās ir jāuzsver, ka mūsu kā Eiropas Parlamenta deputātu pienākums ir ne tikai izteikt kritiku un sagatavot rezolūcijas par trešām valstīm, bet arī cieši uzraudzīt ES dalībvalstis, pievēršot uzmanību pat visnecīgākajām negatīvajām parādībām, kas pārkāpj cilvēktiesības. Ja tiek pārkāptas cilvēktiesības, Eiropas Parlaments sagatavo attiecīgajai valstij adresētu rezolūciju. Pirms mēs kritizējam citus, mums ir jāaptur cilvēktiesību pārkāpumi Eiropas Savienībā, tad arī mēs varēsim kritizēt citus un censties viņiem pēc iespējas vairāk palīdzēt.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Es neatbalstīju šo rezolūciju, jo tajā nav uzsvērts, cik liela nozīme ir kristiešu minoritāšu cilvēktiesībām Tuvajos Austrumos. Manī nožēlu vieš izrādītais drosmes trūkums, runājot par nosodījuma izteikšanu uzbrukumiem kristiešu minoritātēm Tuvajos Austrumos un vēršanos ar šo problēmu Cilvēktiesību padomē. ANO Ģenerālā asambleja pasludināja 2009. gadu par „Starptautisko cilvēktiesību mācīšanās gadu”, un ES ir pasludinājusi 2010. gadu par „Nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadu”. Mums jāatceras, ka ANO galēju nabadzību ir atzinusi par cilvēktiesību pārkāpumu. Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes ēku marmora mēs esam iegravējuši 17. oktobra — Starptautiskās nabadzības izskaušanas dienas — vadmotīvu: „Tur, kur cilvēki ir nolemti dzīvei galējā nabadzībā, tiek pārkāptas cilvēktiesības. Apvienoties cīņai, lai tās tiktu ievērotas, ir svēts pienākums. Tēvs Joseph Wresinski.” Mūsu rezolūcijā nav paustas dziļas bažas par galēju nabadzību kā cilvēktiesību pārkāpumu. Tādēļ es aicinu Eiropas Ceturtās pasaules komitejas locekļus nosūtīt vēstuli par šo jautājumu ANO Ģenerālās asamblejas delegātiem, paužot Parlamenta bažas šajā jomā.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Sieviešu un vīriešu līdztiesība ir Eiropas Savienības pamattiesības un kopēja vērtība. Tā ir arī priekšnosacījums ES ekonomiskās izaugsmes, nodarbinātības un sociālās vienotības mērķu sasniegšanai. Lai gan ir panākts ievērojams progress attiecībā uz 1995. gadā pieņemtās Pekina Rīcības platformas mērķu sasniegšanu, joprojām pastāv nevienlīdzība un dzimumu stereotipi.

Es uzskatu, ka Lisabonas stratēģijas pārskatā vairāk uzmanības jāpievērš dzimumu līdztiesībai, jānosaka jauni mērķi un jāstiprina saites ar Pekinas Rīcības platformu, lai dalībvalstis var sasniegt konkrētus rezultātus, īstenojot noteiktus politikas virzienus. Tāpēc ir vairāk jāveicina pieredzes un labas prakses apmaiņa starp dalībvalstīm visās jomās, kuras minētas Pekinas Rīcības platformā.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par rezolūciju „Pekina +15 — ANO Rīcības platforma dzimumu līdztiesības jomā”. Piecpadsmit gadus pēc Pekinas deklarācijas un Rīcības platformas pieņemšanas Eiropas Parlaments šodien debatē par progresu, kas pasaulē panākts dzimumu līdztiesības ziņā. Vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām. Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā ir uzsvērtas daudzas dalībvalstu kopīgās vērtības: plurālisms, tolerance, taisnīgums, solidaritāte, dzimumu līdztiesība un sabiedrība, kur nav diskriminācijas. Lai gan noteiktās jomās un rūpniecības nozarēs ir panākts būtisks progress, nevienlīdzība joprojām pastāv. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jāturpina centieni atrisināt šos jautājumus. Līdztiesība ir jāveicina visās jomās. Eiropas līmenī, izstrādājot stratēģijas cīņai ar ekonomisko krīzi un klimata pārmaiņu ietekmi, Eiropas Komisijai ir jāņem vērā arī tas, kādas ir šo stratēģiju sekas attiecībā uz sievietēm. Šī rezolūcija veicina to stratēģiju un instrumentu izstrādi, kas nepieciešami, lai dzimumu līdztiesības jomā panāktu situāciju, kādu ieteicis Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūciju par Pekinu +15 — ANO Rīcības platformu Dzimumu vienlīdzībai, jo Pekinas Rīcības platformas stratēģiskie mērķi nav sasniegti un joprojām pastāv nevienlīdzība un dzimumu stereotipi, kā rezultātā sievietes atrodas vīriešu pakļautībā tajās jomās, kurās platformā pievērsta uzmanību.

Mēs paužam nožēlu, ka trūkst laikus savāktu, uzticamu un salīdzināmu datu gan valstu, gan ES līmenī attiecībā uz rādītājiem, kas izstrādāti turpmākajiem pasākumiem saskaņā ar Pekinas Rīcības platformu, tostarp saistībā ar nabadzību, kas skar sievietes, vardarbību pret sievietēm, institucionāliem mehānismiem, sievietēm bruņotos konfliktos un mazgadīgām meitenēm. Komisijai ir jāturpina pilnveidot Pekinas Rīcības platformas īstenošanas ikgadējo pārskatīšanu un efektīvi jāizmanto rādītāji un analītiski ziņojumi kā ieguldījums dažādās politikas jomās un arī kā pamats jaunām iniciatīvām, kuru mērķis ir sasniegt dzimumu līdztiesību. Mēs gribam atkārtoti

uzsvērt, ka sistemātiski jāīsteno un jāuzrauga integrētā pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai likumdošanas, budžeta un citos svarīgos procesos, kā arī stratēģijās, programmās un projektos dažādās politikas jomās.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo mums Eiropas Savienībā ir tālāk jāveido dzimumu līdztiesības perspektīva. Eiropas Komisijai, sagatavojot rīcības stratēģiju dzimumu līdztiesības pamatnostādņiem, ir jāņem vērā ekonomikas un finanšu krīze, ilgtspējīga attīstība, kā arī pašreizējās pamatnostādņu prioritātes — vienlīdzīga ekonomiskā neatkarība sievietēm un vīriešiem, darba, ģimenes un privātās dzīves saskaņošana un sieviešu un vīriešu vienlīdzīga līdzdalība lēmumu pieņemšanā.

Pašreiz skaidri trūkst datu par dzimumu vienlīdzību, vardarbību pret sievietēm un par institucionāliem mehānismiem. Ir ļoti būtiski, lai dalībvalstis iespējami ciešāk sadarbotos ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu, kuram viens no uzdevumiem ir darbs ar salīdzināmiem datiem. Šis institūts apkopos statistiku, tiks veikta pētniecība, kuras mērķis būs sniegt ar dzimumu līdztiesību saistīto jautājumu analīzi, un tiks veikti pētījumi par datu mērījumu statistiku un datu skaidrojumu. Mērķiem, kas izvirzīti šā institūta darba programmā, ir īpaši jāpalīdz sasniegt Pekinā noteiktos rādītājus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Dzimumu līdztiesība mūsdienās ir pamatprincips, bet nevienlīdzība starp dzimumiem joprojām pastāv, un Pekinas Platformas stratēģiskie mērķi joprojām ir tālu no to sasniegšanas.

Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas priekšlikumu, par kuru šodienas plenārsēdē notiks balsošana, jo tas ir stimulē, lai uzlabotu institucionālos mehānismus dzimumu līdztiesības veicināšanai.

Dzimumu līdztiesība attīstības sadarbībā ir būtiska laimīgākas, godīgākas un bagātākas sabiedrības veicināšanai.

Es vēlos uzsvērt to, cik svarīga nozīme zinātnē un tehnoloģijās var būt sievietēm. Sieviešu skaits zinātniskās pētniecības jomās pieaug, bet viņas joprojām nerasina savas karjeras virsotnes un lēmumu pieņemšanas centrus. Šā potenciāla izmantošana ir būtiska, lai veicinātu taisnīgu līdzsvaru un atbalstītu izaugsmi un nodarbinātību.

Ir būtiski, lai dzimumu līdztiesība dažādās politikās tiktu uzskatīta par vienu no laimīgākas, taisnīgākas un bagātākas sabiedrības pilāriem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Būdam nelokāms cilvēktiesību un līdztiesības principa aizstāvis, es nevēlos mazināt to iniciatīvu nozīmi, kuru mērķis ir sieviešu un mazgadīgu meiteņu tiesību aizsardzība. Pasaulē, kurā sievietes joprojām ir galvenie upuri noziegumos pret viņu fizisko labklājību un seksuālo pašnoteikšanos, šīs tiesības bieži tiek pārkāptas.

Taču dzimumu līdztiesību nedrīkst izmantot kā tūlītējas iedarbības masku dabiskajām, sociālajām un kulturālajām atšķirībām starp dzimumiem; vienlīdzīgas tiesības nav tas pats, kas vienlīdzīga attieksme. Pret vīriešiem un sievietēm ir jāizturas taisnīgi, dodot viņiem vienādas tiesības, bet ņemot vērā viņu attiecīgās vajadzības. Sieviešu gadījumā tas īpaši attiecas uz tādām jomām kā maternitātes pabalsts, darba un ģimenes dzīves saskaņošana un īpaša aizsardzība pret noziegumiem, kas galvenokārt tiek paveikti pret sievietēm un bērniem, piemēram, seksuālu izmantošanu, cilvēku tirdzniecību vai ļaunprātīgu izmantošanu.

Nobeigumā es gribu uzsvērt, ka neviena ES iniciatīva šajā jomā nedrīkst mēģināt seksuālās un reproduktīvās veselības vārdā sievietēm piešķirt tiesības izdarīt abortu; lēmumam par šo jautājumu ir jāpaliek katras dalībvalsts kompetencē.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Dzimumu līdztiesība ir Eiropas Savienības pamatprincips, un tas ir iekļauts Līgumā par Eiropas Savienības darbību. Tādējādi Eiropas Savienībai ir īpašs uzdevums veicināt un nodrošināt vīriešu un sieviešu līdztiesību. Nav šaubu, ka gan attīstības gan attīstītajās valstīs — un īpaši Eiropas Savienībā — visos sociālajos, ekonomikas un kultūras līmeņos joprojām pastāv diskriminācija dzimuma dēļ. Lai efektīvi apkarotu šo parādību, ir būtiski nodrošināt, lai būtu pieejami efektīvi mehānismi problēmu noteikšanai un informācijas apkopošanai, kas nav atkarīgi no apstākļiem vai politiskiem ierobežojumiem, tādējādi skaidri un pamatoti konstatējot cēloņus un sekas, lai dotu pilnīgu atbildi. Šī strukturālā problēma ir šķērslis progresam — gan atsevišķu kopienu attīstībai, gan cilvēces attīstībai kopumā.

Es uzskatu, ka vardarbības ģimenē izskaušanai ir jābūt mūsu galvenajai prioritātei. Lai to paveiktu, ļoti svarīgi būs nodrošināt kultūras, sociālo un ekonomisko līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm. Komisijai un dalībvalstīm savās darbībās un tajās politikas jomās, kuru mērķis ir dzimumu līdztiesības veicināšana, ir jāņem vērā ekonomikas un finanšu krīze, klimata pārmaiņu ietekme un sabiedrības novecošanās.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE), rakstiski. – (SV) Zviedrijas Konservatīvā partija šodien, 2010. gada 25. februārī, ir nobalsojusi par rezolūciju par Pekinu +15 — ANO rīcības platformu dzimumu līdztiesībai, B7-0118/2010. Taču mēs vēlamies uzsvērt, ka mēs neuzskatām, ka, pārskatot Lisabonas stratēģiju 2010. gadam, būtu jāiekļauj nodaļa par līdztiesību, jo šis jautājums jau ir iekļauts Romas līgumā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Mēs gribam arī norādīt, ka, mūsaprāt, sievietēm ir pašām jālemj par savu seksualitāti un reprodūktīvajām funkcijām. Mēs ticam cilvēku spējai pieņemt lēmumus, kas attiecas uz viņu dzīvi; ES nebūtu jāiejaucas šajā jomā. Lielāka līdztiesība ir viens no lielajiem ES izaicinājumiem, kurā Zviedrijas progress var iedvesmot pārējās ES dalībvalstis.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju šo rezolūciju, jo 15 gadus pēc Pekinā rīkotās Pasaules sieviešu konferences mums ir jāatzīst, ka ir panākts pārāk mazs progress saistībā ar dzimumu līdztiesību un neskaitāmās jomās, piemēram, nodarbinātībā, izglītībā un politikā, joprojām pastāv seksisma stereotipi. Es atbalstīju arī atsauci uz nepieciešamību uzlabot sieviešu seksuālo un reprodūktīvo veselību gan Eiropā, gan pasaulē un to, ka vīrieši ir jāmudina uzņemties savu daļu ģimenes pienākumu, piemēram, izmantojot paternitātes atvaļinājumu. Visbeidzot, pārskatot Lisabonas stratēģiju, prioritātei ir jābūt dzimumu līdztiesības mērķim, kam būs reāli jāietekmē valstu sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas pasākumi.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Pirms 15 gadiem pieņemtie Pekinas rīcības platformas mērķi līdz šai dienai nav izpildīti, un vairumā jomu, kas saistītas ar līdztiesību starp sievietēm un vīriešiem, ir sasniegta tik tikko manāma progresā pakāpe. Diemžēl gan dalībvalstu, gan Eiropas Savienības līmenī ir pievērsts ļoti maz uzmanības, lai apkarotu galēju nabadzību un daudzējādo diskrimināciju, no kuras cieš sievietes.

Mums ir daudz ciešāk jāsaprot Pekinā saistībā ar ANO pieņemtie mērķi un jaunais ES ceļvedis vīriešu un sieviešu līdztiesībai. Šajā nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadā ir ļoti svarīgi, lai sievietes, kuras tik tikko pārsniedz nabadzības robežu, saņemtu piemērotu aizsardzību, jo pārmaiņus viņu nodarbinātības vai ģimenes stāvoklī — piemēram, darba zaudēšana, šķiršanās, atrašanās un pat bērna piedzimšana — nozīmē, ka ģeometriskā progresijā palielinās viņu iespējas nonākt galējā nabadzībā. Ir iepriecinoši, ka Spānijas, Beļģijas un Ungārijas prezidentūru trio programmā ir pievērsta liela uzmanība, no vienas puses, Pekinas mērķu īstenošanas uzraudzībai un, no otras puses, ir norādīts tās nolūks pieņemt visaptverošu pieeju, lai novērstu un apkarotu nabadzību, kas ietekmē sievietes un bērnus. Cerams, ka šīs perspektīvas ar pienācīgo nopietnību tiks risinātas arī ANO sanāksmē, kas notiks marta sākumā. Lai novērtētu un pārskatītu politikas jomas, kuru mērķis ir panākt vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm, ir nepieciešami uzticami dati, kas sadalīti atbilstoši dzimumiem, un ir vērts apsvērt arī standartizētu, vienotu rādītāju ieviešanu, lai varētu mērit nevienlīdzību starp dzimumiem.

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – Es balsoju par rezolūcijas par Pekinu +15 ANO rīcības platformu dzimumu līdztiesībai 9. punktu, kurā aizstāvēta sieviešu seksuālā un reprodūktīvā veselība un tiesības. Seksuālo un reprodūktīvo tiesību pamatā ir vispārēji atzītas tiesības uz ķermeņa integritāti, nediskriminēšanu un uz visaugstāko pieejamo veselības līmeni. Šīs tiesības ir noteiktas starptautiskos tiesību aktos (tostarp Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām 12. pantā, kurā pakta dalībvalstis atzīst „katra cilvēka tiesības sasniegt visaugstāko fiziskās un psihiskās veselības līmeni”, un Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu 12. pantā, kas paredz pasākumus „diskriminācijas likvidēšanai attiecībā uz sievietēm veselības aizsardzības jomā, lai nodrošinātu, pamatojoties uz vīriešu un sieviešu vienlīdzību, pieejamību medicīniskajai apkalpošanai, arī jautājumos, kas attiecas uz ģimenes lieluma plānošanu”). Arī konsensa dokumentos (piemēram, 1994. gada Kairas rīcības programmā un 1995. gada Pekinas rīcības platformā) ir ilustrēti valdību pienākumi pret (sieviešu) seksuālajām un reprodūktīvajām tiesībām. Manā vēlēšanu apgabalā Rumānijā daudzi piekrīt šai perspektīvai.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Gadu gaitā dažāda līmeņa nevienlīdzība starp sievietēm un vīriešiem profesijas, nozares vai dažādu stereotipu ziņā ir kļuvusi neskaista. Sieviešu un vīriešu līdztiesība ES aizvien vairāk kļūst par realitāti, un, lai gan joprojām ir diskriminācijas gadījumi, mēs sākam novērot ļoti pozitīvus panākumus šajā jomā.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Arī man ir svarīga sieviešu tiesību aizsardzība. Taču es neuzskatu, ka kvotu lietošana, tā sauktā pozitīvā diskriminācija, ir saprātīga. Izšķirošai ir jābūt kvalifikācijai, nevis dzimumam. Tam ir jābūt pamatlikumam gan vīriešiem, gan sievietēm. Tāpēc es atturējos no balsošanas.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo ir jāīsteno dzimumu līdztiesība visās jomās.

Rumānijā šajos piecpadsmit gados progress ir panākts tikai dažās jomās, kas norādītas Pekinas rīcības platformā. Sieviešu līdzdalība Rumānijas politikā lēmumu pieņemšanas līmenī pēc 2009. gada vēlēšanām ir aptuveni 11 % Parlamentā, un valdībā ir iekļauta tikai viena sieviete. Vīriešu vardarbība pret sievietēm, cilvēku tirdzniecība un sieviešu pārstāvība lēmumu pieņemšanas institūcijās ir prioritāri jautājumi, kas mums ir nopietni jārisina.

Mēs varam tos risināt tikai tad, ja lēmumus par sievietēm pieņems sievietes! Sieviešu neiekļaušana visās politiskajās un sociālajās izpildinstitūcijās nozīmē 50 % intelektuālā potenciāla iznīkošanu, kā arī to, ka nav patiesi pārstāvētas visu iedzīvotāju intereses.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šīs rezolūcijas galīgo tekstu, jo tajā ir iekļauts mūsu lūgums Komisijai tās ceļvedī 2010.–2014. gadam ņemt vērā ne tikai ekonomikas un finanšu krīzes, bet arī klimata pārmaiņu ietekmi uz sievietēm, kā arī to, ka ES vēl joprojām pastāv nevienlīdzība un dzimumu stereotipi un sievietes atrodas vīriešu pakļautībā tajās jomās, kurām Pekinas platformā pievērsta uzmanība; un tāpēc, ka šī rezolūcija veicina dzimumu līdztiesību, jo īpaši attiecībā uz paternitātes atvaļinājumu.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūciju, jo tajā ir uzsvērts, ka tām 189 valstīm, kas parakstījušas Pekinas Rīcības platformu, joprojām ir jāpanāk progress, lai sasniegtu reālu līdztiesību starp sievietēm un vīriešiem. Es īpaši atbalstu punktu, kurš uzsver, ka „seksuālā un reproduktīvā veselība un tiesības ir sieviešu tiesību neatņemama sastāvdaļa”. Šajā saistībā es vēlos norādīt, ka 2009. gadā, kad tika pieņemts mans ziņojums par sieviešu un vīriešu līdztiesību, vairākums deputātu atbalstīja viedokli, ka sievietēm ir nepieciešama viegla piekļuve kontracepcijai un abortiem.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es kopā ar saviem Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas kolēģiem balsoju par Svensson kundzes ziņojumu „Pekina +15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesības jomā”. Viņas novērtējums sniedz jauktu kopskatu.

Taisnība, progress ir panākts, bet kā mēs varam justies apmierināti, ja joprojām pastāv 14 % un 17,5 % atšķirība sieviešu un vīriešu atalgojuma ziņā?

Turklāt ir nepieņemami, ka vairākums Eiropas Parlamenta deputātu ir pieņēmuši Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas iesniegto ārkārtīgi neviennozīmīgo grozījumu⁽¹⁾, kurā noteikts, ka to sieviešu lēmums, kuras izšķirušās par abortu, nav apzināts un atbildīgs. Tas ir netiešs uzbrukums tiesībām uz abortu.

Marina Yannakoudakis (ECR), rakstiski. – ECHR dalībvalstis ir parakstījušas ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un Pekinas ANO rīcības platformu. Tādēļ mēs uzskatām, ka ES kopumā nav vajadzīgs „klūt par Konvencijas pusi” un esam pret to, ka ES rīkojas tā, it kā tā būtu viena valsts. Lai gan Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa piešķir ļoti lielu nozīmi visu cilvēku līdztiesībai, mēs iebilstam pret papildu ES līmeņa tiesību aktiem; mēs uzskatām, ka dzimumu līdztiesības jautājumu vislabāk var risināt valsts līmenī, iesaistot vietējo kopienu pilsonisko sabiedrību. Minēto iemeslu dēļ mēs balsojam pret šo rezolūciju.

Ziņojums: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers un Alexandra Thein (ALDE), rakstiski. – (DE) Saskaņā ar 2009. gada 17. decembrī pieņemto Eiropas Parlamenta rezolūciju par 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ņemot vērā Parlamenta administrācijas pārskatītos aprēķinus, šodien notika balsojums par Eiropas Parlamenta budžeta grozījumu. Brīvo demokrātu partijas (FDP) frakcija Eiropas Parlamentā atturējās, jo grozījumu kopumā ir iekļauts punkts, kuru mēs savas pārliecības dēļ nevarām pieņemt. Diskusijās komitejā FDP jau ir izteikusi savus iebildumus pret sekretariāta atalgojuma palielināšanu līdz EUR 1 500. EP deputātu palīgiem tiek maksāts no sekretariāta atalgojuma. FDP uzskata, ka arguments, ka vairāk līdzekļu ir nepieciešams tā papildu darba dēļ, kas Eiropas Parlamenta deputātiem jā dara saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, ir nepamatots, jo līdzšinējā pieredze to neapstiprina. Līdz ar Lisabonas līgumu, kurš tikko ir stājies spēkā, Parlamentam kopumā būs lielākas likumdošanas funkcijas, bet, tā kā no šā parlamentārā pilnvaru termiņa sākuma spēkā stājas palīgu nolikums, joprojām nav pierādījumu, ka Eiropas Parlaments deputātiem patiešām vajadzēs vairāk palīgu.

(1) 3. grozījums, ko ECR grupas vārdā Marina Yannakoudakis iesniedza 9. punktam (jaunam): „uzsver, ka abortu nedrīkst izmantot kā ģimenes plānošanas metodi un ka ir jāparedz procedūra, kas noteiktu cilvēcīgu izturēšanos un konsultēšanu tām sievietēm, kuras vēlas veikt abortu.”

Tāpēc ir pamats bažām, ka būs turpmākas prasības un papildu palielinājumi vai administrācijas paplašināšana. Šā iemesla dēļ FDP frakcija Eiropas Parlamentā atturējās no balsojuma.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) *Mañka* ziņojumu, kas pirmo reizi tika prezentēts Budžeta komitejas 2010. gada 25. janvāra sanāksmē, raksturo trīs kritiski punkti, kuri mudināja mani pieņemt lēmumu atturēties no balsošanas.

Pirmkārt, pēkšņais un novēlotais atklājums attiecībā uz 2009. gada decembrī pieņemto 2010. gada budžeta, ka 5. izdevumu kategorijai ir pārsniegts 20 % izdevumu līmenis. Vienošanās pārcelt problēmas risinājumu no decembra uz janvāri, vēlēšanās npublicēt Lisabonas līgumā paredzēto budžeta slogu, un straujš veids, kā šis jautājums tika aktualizēts, bez iespējas vajadzības gadījumā pieprasīt efektīvāku pašreiz pieejamo resursu izmantošanu ir novedis pie reālas faktu sagrozīšanas.

Otrkārt, es nepiekrītu lēmumam izmantot ēku politikai piešķirtās rezerves, lai nosegtu jauno vajadzību pēc likviditātes. Šis ir strīdīgs jautājums, kas ir jāatrisina tuvākajos mēnešos, tiklīdz mēs būsīm pārliecināti, ka mēs varam rēķināties ar vajadzīgajiem finanšu līdzekļiem.

Visbeidzot, es uzskatu, ka EUR 1 500 kā ikmēneša pabalsts deputātu palīgu darba apmaksāšanai ir neatbilstīgs, jo minimālais sliekšnis jauna I līmenī akreditēta palīga pieņemšanai amatā ir EUR 1 649.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums nozīmē lielākas Parlamenta pilnvaras. Taču globalizētā pasaulē problēmas kļūst aizvien sarežģītākas, un lēmumiem ir jābūt tehniski pamatotiem un zinātniski apstiprinātiem.

Ir būtiski, lai politikas veidotāji būtu informēti par jaunākajiem zinātniskajiem atklājumiem, jo tie viņiem ļaus pieņemt vislabākos lēmumus.

Šajā budžetā ir pieņemti lēmumi ar samazinājumu būvniecības pozīcijā un palielinājumu deputātu tehniskajam atbalstam, nodrošinot Parlamentam nepieciešamos resursus, lai tas spētu labi pildīt savus pienākumus, izmantojot zinātnisko un tehnisko nodrošinājumu, kas 21. gadsimtā ir tik ļoti nepieciešams.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo ES budžets joprojām ir minimālais procentuālais daudzums no Eiropas IKP (0,97 %), kas neapmierina vajadzību stiprināt vājās ekonomikas un sabiedrības, kā arī finansēt ES paplašināšanos. Nepieciešamība pēc būtiska palielinājuma budžetā vismaz par 5 % kļūst aizvien neatliekamāka, jo īpaši, ņemot vērā pašreizējo ekonomisko krīzi, kas ir skārusi visu Eiropas Savienību, lai risinātu sociālās vajadzības un apturētu valsts izdevumu samazināšanu. Šajā kontekstā ir jārisina operatīvo vajadzību un Eiropas Parlamenta un Eiropa Savienības izdevumu saskaņošanas problēmas.

Jurgen Creutzmann (ALDE), rakstiski. – (DE) Saskaņā ar 2009. gada 17. decembrī pieņemto Eiropas Parlamenta rezolūciju par 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ņemot vērā Parlamenta administrācijas pārskatītos aprēķinus, šodien notika balsojums par Eiropas Parlamenta budžeta grozījumu. Brīvo demokrātu partija (FDP) Eiropas Parlamentā atturējās, jo grozījumu kopumā ir iekļauts punkts, kuru mēs savas pārliecības dēļ nevaram pieņemt.

Diskusiju komitejā laikā FDP jau ir izteikusi savus iebildumus pret sekretariāta atalgojuma palielināšanu līdz EUR 1500. EP deputātu palīgiem tiek maksāts no sekretariāta atalgojuma. FDP uzskata, ka arguments, ka vairāk līdzekļu ir nepieciešami tā papildu darba dēļ, kas Eiropas Parlaments deputātiem jādara saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, ir nepamatots, jo līdzšinējā pieredze to neapstiprina. Līdz ar Lisabonas līgumu, kurš tikko ir stājies spēkā, Parlamentam kopumā būs lielākas likumdošanas funkcijas, bet, tā kā no šī parlamentārā pilnvaru termiņa sākuma spēkā stājas palīgu nolikums, joprojām nav pierādījumu, ka Eiropas Parlaments deputātiem patiešām vajadzēs vairāk palīgu. Tāpēc ir pamats bažām, ka sekos tālākas prasības un papildu palielinājumi vai administrācijas paplašināšana. Šī iemesla dēļ FDP frakcija Eiropas Parlamentā atturējās no balsojuma.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es balsoju par *Mañka* ziņojumu, kurš ir pirmais solis 2010. gada Eiropas Parlamenta budžeta grozīšanā, meklējot papildu budžeta un cilvēkresursus, lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments var īstenot savas paplašinātās pilnvaras. Šie papildu resursi ietver palielinājumu ikmēneša pabalstā, kas deputātiem pieejams savu palīgu darba apmaksāšanai, lai atbalstītu deputātu palielinātās pilnvaras likumdošanas jomā saskaņā ar Lisabonas līgumu. Lisabonas līgumā aptuveni 95 % no likumdošanas procedūrām Parlamentam ir piešķirtas vienādas likumdevēja tiesības Padomi. Tagad tā kompetencē ir ietvertas tādas jomas kā brīvība, drošība un tiesiskums, lauksaimniecība, zivsaimniecības, pētniecība un struktūrfondi. Parlamentam ir jādod piekrišana arī sarunām un to starptautisko līgumu noslēgšanai, kuriem ir nepieciešama

detalizēta ekspertu veikta pārbaude. Ir būtiski, ka deputātiem ir nepieciešamais personāls, lai pienācīgi veiktu šo darbu.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, uzskatām, ka ir jāstiprina tās komitejas, kuru darba slodze palielināsies līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Tas pamato Parlamenta un grupu sekretariāta personāla palielināšanu šajās komitejās. Taču mēs nepiekrītam viedoklim, ka mums, deputātiem, vajag vairāk palīgu. Mēs būtu vēlējušies, lai Parlamenta resursi tiek palielināti, galvenokārt veicot pārdalīšanu pasākumus efektivitātes uzlabošanai, nevis palielinot kopējo budžetu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā Parlamenta jauno pienākumu saskaņā ar Lisabonas līgumu un tā jaunās funkcijas un, ņemot vērā apņemšanos, kas tika izteikta, apstiprinot 2010. gada budžetu, šis Parlamenta darbībai pieejamo līdzekļu palielinājums ir loģisks, jo tas nodrošina, ka šai iestādei ir visi nepieciešamie materiālie un cilvēkresursi, kas vajadzīgi, lai tā varētu precīzi un izcili pildīt savus jaunus uzdevumus jaunajā iestāžu sistēmā.

Tomēr šis līdzekļu palielinājums nedrīkst apdraudēt budžeta ilgtspēju un finanšu pārskata precizitāti, jo tas ir izšķiroši visās iestādēs. Turklāt ir jābūt precizitātei un pārredzamībai to līdzekļu izlietojumā, kas ir pieejami šajā budžetā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šā 2010. finanšu gada budžeta grozījuma attiecības pret Parlamenta budžetu (ES vispārējā budžeta 1. iedaļu) monetārā vērtība šobrīd ir EUR 1 616 760 399, kas veido 19,99 % no tās sākotnējās 5. izdevumu kategorijas, kas tika pieņemta pirmajā lasījumā. Šajā budžeta grozījumā mēs esam samazinājuši ēku rezerves no EUR 15 miljoniem uz EUR 11 miljoniem.

Šāds budžets ir kļuvis nepieciešams līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Parlaments uzņemas jaunas pilnvaras un jaunu atbildību. Mūsu prioritāte tagad ir izcilība likumdošanā. Lai to nodrošinātu, ir būtiski nodrošināt deputātiem, komitejām un politiskajām grupām pietiekamus līdzekļus. Šis budžeta grozījums atbilst tiesiskiem un budžeta standartiem un labai finanšu disciplīnai. Būdam Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas referents šim budžetam, es uzskatu, ka visā budžeta izpildē šobrīd vairāk nekā jebkad ir nepieciešama budžeta disciplīna un cenšanās panākt ietaupījumus. Tāpēc es varu atkārtoti apstiprināt to, cik svarīgi ir izstrādāt bāzes budžetu, kas nodrošinās vēl lielāku disciplīnu un pārredzamību, un es aicinu arī steidzami publiskot informāciju par Parlamenta fiksētajiem izdevumiem. Tāpēc, lai nodrošinātu budžeta ilgtspējību, es esmu spiests uzstāt, ka ir nepieciešama ilgtermiņa plānošana ēku politikā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Vakar desmitiem tūkstošu cilvēku devās Atēnu ielās un Grieķiju paralizēja vispārējs streiks, protestējot pret ES, Eiropas Centrālās Bankas un SVF uzspiesto stingro ekonomikas programmu. Ir taisnīgi teikt, ka Grieķija ne vienmēr ir bijusi tik stingra valsts kontu un ES fondu pārraudzībā, cik tas būtu bijis vajadzīgs. Taču ir skandalozī, ka šīs stingrās ekonomikas programmas galvenais uzdevums ir uzticības atjaunošana tirgiem, tiem pašiem tirgiem, kuri pašlaik spekulē uz Grieķijas parāda rēķina un kuri ir izraisījuši šo tirgu nestabilitāti. Šo pašu tirgu, no kuriem dalībvalstīm, pateicoties jūsu galēji liberālajiem likumiem, ir jāaizņem ar ļoti augstām procentu likmēm. Vienlaikus, aizbildinoties ar šķietamu darba slodzes palielināšanos līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā un Parlamenta iedomātajām bažām par savu tiesību aktu tekstu kvalitāti, deputāti piešķir sev „nelielu” budžeta palielinājumu nedaudzu miljonu eiro apmērā, lai varētu nokomplektēt personālu politiskajām grupām! Tāpēc pievienojiet savus sīkumainos čekus paši saviem izdevumiem un esiet tikpat stingri, cik lielu stingrību jūs pieprasāt no dalībvalstīm! Mēs balsosim pret šo tekstu.

Sylvie Goulard (ALDE), rakstiski. – (FR) Ir krīze, un tā ir patiesība, ka ar to cīnās daudz uzņēmumu un iedzīvotāju. Tomēr es balsoju par parlamentāro palīgu piemaksu palielināšanu, jo Lisabonas līguma stāšanās spēkā palielina Eiropas Parlamenta atbildību: mums savu iedzīvotāju vārdā būs jāpaveic vairāk darba un jāizpilda vairāk pienākumu. Šis palielinājums dos labumu vienīgi mūsu palīgiem; deputātiem pašiem nebūs nekāda palielinājuma viņu atalgojumā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Kopā ar savu grupu es šodien nosacīti atbalstīju sekretariāta atalgojuma palielinājumu šajā procedūras posmā. Šis atbalsts ir atkarīgs no šo piemaksu izlietojuma novērtējuma, kā tas ir prasīts Mañka ziņojumā. Mūsu galīgajā nostājā attiecībā uz palielinātajām piemaksām tiks ņemts vērā šā novērtējuma galarezultāts.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Es ar pārliecību balsoju par šo budžeta grozījumu. Šajā gadījumā mēs nelūdzam naudu sev, kā tiek rakstīts presē. Taču mums ir jānodrošina Eiropas Parlamenta iestāde ar nepieciešamiem resursiem, lai izpildītu to, ko Eiropas iedzīvotāji gaida no šā foruma. Es zinu, ka mēs pašreiz

piedzīvojam ekonomiski smagus laiku, bet budžeta ierobežojumi daudzās valstīs ir milzīgi. Šis budžets nav pat izšķērdīgs. Ietaupījumi tiek veidoti un tiks veidoti.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Mañka* ziņojumu, lai gan es nepiekrītu deputātu sekretariāta atalgojuma budžeta palielinājumam. Mūsu balsojuma skaidrojumā *Trüpel* kundze, kura ir atbildīgais loceklis Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā, visas grupas vārdā paziņoja, ka mūsu balsojums par šo ziņojumu ir atkarīgs no sekretariāta atalgojuma novērtējuma, pirms palielinājums stājas spēkā. Es uzskatu, ka abi pārēji punkti — respektīvi, amatu skaita palielinājums komitejās un grupās — ir loģiski un nepieciešami, jo tie izriet no Parlamenta jaunajām likumdošanas pilnvarām saskaņā ar Lisabonas līgumu. Mēs, deputāti, vēlamies uzņemties un ļoti nopietni uzņemsimies šīs pilnvaras un tādējādi pienācīgi novērtēsim savu kā vienīgo Eiropas iedzīvotāju ievēlēto pārstāvju lomu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – Lisabonas līguma apstiprināšana un pēc tam līguma stāšanās spēkā nozīmē palielinātu Parlamenta atbildību, kā arī no tās izrietošo administratīvo slogu. Ņemot vērā, ka likumdošanas izcilība ir Parlamenta prioritāte, deputātiem ir jānodrošina materiālie un cilvēku resursi, lai padarītu šo prioritāti par realitāti. Taču, lai saglabātu budžeta ilgtspējību, šajā jaunajā budžetā ir jāņem vērā daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 5. izdevumu kategorijas (administrācija) izmantošanas koeficients, kurš ir noteikts 20 % apmērā no izdevumu kategorijas apjoma.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Ņemot vērā visā Eiropā veiktos samazinājumus, mums ir jāizrāda solidaritāte ar tām valstīm, kuras finansē ES budžetu, un nav jāpalielina savi izdevumi, un tāpēc es balsošu pret šo priekšlikumu Eiropas Parlamenta budžeta grozījumam.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tas paredz no 2010. gada 1. maija palielināt dotācijas palīgu pieņemšanai un viņu atalgojumam palielināšanu par EUR 1 500 mēnesī. Par laimi, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības iesniegtais grozījums nodrošina atalgojuma sistēmas novērtējumu, kurš ir spēkā kopš 2009. gada vēlēšanām, jo tas pašlaik pastāv. Taču sekretariāta palīgu piemaksu palielinājumam ir jāstājas spēkā bez nosacījumiem, bez saistībām ņemt vērā šo novērtējumu. Šajā ziņojumā ir paredzēta arī parlamentāro komiteju un politisko grupu stiprināšana. Šī darbība ik gadu izmaksā EUR 13,3 miljonus, no kuriem EUR 8,832 miljoni ir palīgu piemaksas.

Tas ir slikts lēmums. Tas kaitē šīs iestādes reputācijai. Tas nav pietiekami pārdomāts. Nav apsvērtas nekādas no šā lēmuma izrietošās sekas. Kur jaunie palīgi tiks izmitināti? Vai tā būs kāda jauna ēka? Vai tas prasīs vēl lielākas izmaksas? Turklāt es baidos, ka šī nauda lielākoties tiks izlietota neakreditētu darbinieku pieņemšanai darbā, piemērojot katras valsts atalgojuma nosacījumus. Šāda pati sistēma dažkārt ir bijusi pamats negodīgai rīcībai. Iespējams, ka mēs šobrīd plaši atveram durvis ļaunprātīgai izmantošanai. Tāpēc es mudinu vispirms veikt skaidru pastāvošās sistēmas novērtējumu; tikai tad mēs varēsim pieņemt apzinātu lēmumu.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir radījusi nepieciešamību pieņemt priekšlikumu par 2010. gada budžeta grozīšanu, lai apmierinātu Parlamenta jaunās vajadzības saistībā ar tā jauno pienākumu. Ņemot vērā, ka Parlamenta prioritāte ir izcils darbs likumdošanas jomā, es vēlos uzsvērt nepieciešamību nodrošināt deputātiem, komitejām un politiskajām grupām vajadzīgos līdzekļus šā mērķa sasniegšanai, kā arī līdzekļus, kas segtu viņu vajadzības saistībā ar ilgtermiņa ēku politiku.

Tāpēc 2010. finanšu gada budžeta grozījums tagad ir EUR 1 616 760 399 apmērā, kas ir 19,99 % no sākotnēji pirmajā lasījumā pieņemtās 5. izdevumu kategorijas apjoma, un ēku politikas rezerve ir samazināta no EUR 15 miljoniem uz EUR 11 miljoniem. Es vēlos uzsvērt ziņojumā iekļautā bāzes budžeta izveides svarīgumu, kas nodrošina lielāku budžeta ilgtspējību, kā arī vajadzību, lai tas būtu saskaņā ar likumdošanas gada programmu. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es balsoju par šo dokumentu, kas ļaus piešķirt Parlamentam pietiekamus līdzekļus, lai segtu izdevumus saistībā ar tā jauno pienākumu saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Helga Trüpel (Verts/ALE), rakstiski. – Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa nosacīti atbalsta sekretariāta palīgu piemaksu palielinājumu šajā procedūras posmā. Mūsu grupai izšķirošs ir sekretariāta piemaksu izmantošanas novērtējums, kas prasīts *Mañka* ziņojumā. Šis novērtējums ir jāveic laikus, lai budžeta iestāde vēlāk pavasarī varētu pieņemt lēmumu par attiecīgo budžeta grozījumu. Mūsu grupa var pārdomāt savu atbalstu palīgu piemaksu palielināšanai, ņemot vērā šā novērtējuma un mūsu grupas diskusiju iznākumu.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Es patiešām vēlos atbalstīt deputātus un vienlaikus paust savas bažas par to, ka tagad, krīzes laikā, tiek palielinātas dažādas piemaksas gan deputātiem, gan darbiniekiem to birojos. Es īpaši vēlos pievērst uzmanību tām izdevumu kategorijām, kuras ir grūti uzraudzīt vai kuras vispār netiek uzraudzītas. Tieši šīs izdevumu kategorijas krīzes laikā nedrīkst palielināt.

Ziņojums: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojumā ir atbalstīta ES kopējā zivsaimniecības politika, kura zivju krājumu aizsardzības vārdā ir izraisījusi daudz mazo zvejas kuģu iznīcināšanu Grieķijā un daudz mazo un vidējo zivsaimniecības uzņēmumu izstumšanu no šīs nozares, nolemjot pamestībai un bezdarbam daudzus piekrastes reģionus un koncentrējot darbības lielo zvejas uzņēmumu rokās. ES politikas radīto monopoliem labvēlīgo vidi ilustrē tas, ka 2/3 Kopienas fondu līdzekļu ir piešķirtas lielajiem uzņēmumiem (zvejas uzņēmumiem, zivju audzētāviem, apstrādei), savukārt atlikusi 1/3 ir iedota nabadzīgiem un vidēja mēroga zvejniekiem, lai viņi iznīcinātu savus kuģus un pamestu šo profesiju. Tikai lielie uzņēmumi ir guvuši labumu no pasākumiem kuģu aizstāšanai/uzlabošanai. Ziņojumā tāpat kā Zaļajā grāmatā lielajiem zvejas uzņēmumiem un mazajām piekrastes zivsaimniecībām noteikta vienāda atbildība par zivju krājumu samazināšanos. Tajā nav nošķirti pasākumi, kas nepieciešami zivsaimniecību reģionos, un ir ignorētas šo uzņēmumu īpatnības. ES kopējā zivsaimniecības politika ļauj sasniegt mērķus lielajiem zivsaimniecības uzņēmumiem, kuri turpinās izlaupīt jūru bagātības, un atbalsta lielos zivju audzēšanas uzņēmumus. Šī politika, kuras vienīgais kritērijs ir kapitāla ienesīgums, ir izraisījusi jūras vides un ekosistēmu iznīcināšanu.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju jaunas stratēģijas sākšanu, kas paredzēta ES zivsaimniecības nozares jautājumu atrisināšanai. Pārzveja, nelegāla zvejniecība, piesārņojums un klimata pārmaiņas ir faktori, kas apdraud jūras vides ekosistēmas. Tieši tāpēc rūpes par augstas kvalitātes akvakultūru Eiropā sniegs ekonomisku ieguvumu un vienlaikus arī ekoloģisku ieguvumu.

Ir svarīgi, lai mēs saglabātu pareizo līdzsvaru starp ekonomikas izaugsmi, zivsaimniecības tradīcijām noteiktās reģionālās kopienās un labāko zvejas praksi. Vissvarīgāk ir tas, lai mēs atskārstu, ka ilgtspējīgas un ekonomiski efektīvas akvakultūras veicināšana ilgtermiņā galvenokārt ir atkarīga no tā, cik mēs esam videi draudzīgi.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Zivsaimniecības nozare Eiropā piedzīvo grūtus laikus. Zvejnieki zaudē vienīgo iztikas līdzekļu avotu, un tas ir īpaši izjūtams tajos ES reģionos, kuros ir tikai dažas sociālās un ekonomiskās alternatīvas. Tādēļ es pilnīgi atbalstu Zaļajā grāmatā izklāstīto Komisijas priekšlikumu par nepieciešamību vispusīgi reformēt zivsaimniecības politiku pašos pamatos, lai pielāgotu šo nozari mainīgam tirgum. Nožēlojami, bet ir pagājuši 27 gadi kopš kopējās zivsaimniecības politikas izveides, un šī nozare nedarbojas, kā vajadzētu, un problēmas netiek pietiekami ātri atrisinātas. KZP problēmas kopš 2002. gada reformas joprojām ir saglabājušās, un pēdējie notikumi — ekonomiskā krīze un klimata pārmaiņu ietekme uz zivju krājumiem — tās saasina pat vēl vairāk. Kopējās zivsaimniecības politikas reformas prioritātēm arī turpmāk ir jābūt krājumu atjaunošanai, ilgtspējīgai apsaimniekošanai un zvejnieku iztikas līmeņa aizsardzībai. Zvejniecība ir ļoti svarīga visai ES, tādēļ to nevajadzēt uzskatīt vienkārši par darbības veidu, bet gan par nozari, kura ir tiešs nodarbinātības avots.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage un Paul Nuttall (EFD), rakstiski. – Lai gan šajā ziņojumā ir paredzēta mazāk briesmīga kopējā zivsaimniecības politika nekā tā kroplība, kas mums ir pašreiz, tajā tik un tā ir ieteikts atstāt zivsaimniecības uzņēmumus nedemokrātiskās un antidemokrātiskās „Eiropas Savienības” plēsonīgajā kontrolē, un šā iemesla dēļ UKIP nevar to atbalstīt.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Ražotāju organizāciju kopējo interešu veicināšana attiecībā uz Eiropas Savienības aizstāvēto principu ievērošanu kļūst par zivsaimniecības politikas reformēšanas galveno elementu. Ekonomiskās realitātes dēļ Eiropas Savienība nevar cerēt, ka Eiropas zvejas flotes apmērs dabīgi samazināsies. Tās pārlietu lielā zvejas jauda astoņus gadus pēc globālās augstākā līmeņa sanāksmes par ilgtspējīgu attīstību un zivju krājumu nepārtrauktā samazināšanās ir papildu iemesli, lai īstenotu tālejošu kopējās zivsaimniecības politikas reformu. Taču nedrīkst aizmirst, ka Eiropas Savienības valstu piekrastes reģionos ir kopienas, kuru eksistence ir atkarīga no zvejniecības. Kā jau minēts ziņojumā par kopējās zivsaimniecības politikas reformu, zvejošana ir daļa no kultūras mantojuma un tradīcijām, kuru izzušanu neviens nevēlas pieredzēt.

Kopējās zivsaimniecības politikas pārskatīšana ir visu dalībvalstu interesēs, lai varētu izpildīt galveno mērķi, kas jāpieņem 2012. gada augstākā līmeņa sanāksmē un kas paredz līdz 2015. gadam sasniegt maksimālu ilgtspējīgas ieguves apjomu, nodrošinot to, ka Eiropas Savienībai vairs nebūs saistību importēt no citiem tirgiem pusi no zivīm, kas tai nepieciešamas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Zivsaimniecības nozare ir stratēģiski nozīmīga piekrastes kopienu sociāli ekonomiskajai labklājībai, vietējai attīstībai, nodarbinātībai, kā arī ekonomiskās aktivitātes radīšanai un saglabāšanai.

Ir būtiski šajā nozarē nodrošināt ilgtspējīgu attīstību gan ekonomiskā, gan sociālā līmenī, taču tikpat nepieciešami ir saglabāt labus vides apstākļus visos ES jūras ūdeņos.

KZP īstenošana ir tieši saistīta ar tādiem jautājumiem kā vides aizsardzība, klimata pārmaiņas, drošība, sabiedrības veselība, patērētāju aizsardzība un reģionālā attīstība, iekšējā un ārējās tirdzniecība, attiecības ar trešām valstīm un attīstības sadarbība, tāpēc ir būtiski nodrošināt pienācīgu un apdomātu līdzsvaru starp šīm jomām.

Es gribētu uzsvērt nepieciešamību ieviest saskaņotu Eiropas Pētniecības telpas sistēmu, kas atbalstītu okeānu un jūru ilgtspējīgu izmantošanu.

Ir svarīgi arī ņemt vērā ierobežojumus, kas ietekmē visattālākos reģionus to pastāvīgo un aizvien lielāko specifisko īpatnību, kā arī kopīgās atrašanās vietas dēļ, un nošķirt šos reģionus no citiem Eiropas Savienības reģioniem, kuriem ir citi ģeogrāfiskie trūkumi un/vai demogrāfiskās problēmas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret ziņojumu par kopējo zivsaimniecības politiku par spīti tam, ka tajā ir daudz aspektu, kas liecina par pozitīvu attīstību, salīdzinot ar pašreizējo situāciju. Taču diemžēl ziņojuma galvenie punkti ir pretrunā faktam, ka jūras resursi ir kopīgs sabiedrības īpašums, ko nevar privatizēt, un Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas grozījums šajā saistībā tika noraidīts. Šajā konkrētajā ziņojumā nav savienota nepieciešamā jūras vides aizsardzība, zivju krājumu saglabāšana un zvejnieku, jo īpaši mazo uzņēmumu zvejnieku, kā arī patērētāju sociālā un finansiālā aizsardzība, un tas rada katastrofālas sekas attiecībā uz vidi un dzīvotspējīgām zivsaimniecībām, kā arī negatīvi ietekmē zvejniekus un patērētājus, kuriem par produktu ir jāmaksā galīgā cena, bet peļņu no tā gūst lielie privātie uzņēmumi, nevis mazo uzņēmumu zvejnieki. Ziņojumā īsti nav ņemti vērā dažādie apstākļi, kas dominē atsevišķās ES dalībvalstīs, un tādējādi nav noteikti nepieciešamie, pilnīgi pielāgotie politikas virzieni.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es vēlos apsveikt *Patrão Neves* kundzi ar viņas lielisko ziņojumu par kopējās zivsaimniecības politikas reformu. Neskaitāmās KZP problēmas un izaicinājumi tika noteikti jau 2002. gadā, bet tagad tos vēl vairāk ir saasinājuši ekonomiskā un enerģētikas krīze, kā arī klimata pārmaiņu postošās sekas. Ja mēs gribam, lai KZP kalpo moderno zivsaimniecību interesēm, tajā ir jāievieš fundamentālu izmaiņu kopums, kas nodrošinās taisnīgu līdzsvaru starp resursu saglabāšanu un nozares dzīvotspēju un radīs iespēju dažādajiem ES zivsaimniecību veidiem piemērot jaunas pārvaldības sistēmas.

Es atbalstu centienus decentralizēt kopējo zivsaimniecības politiku, mazināt tās birokrātiju un Lisabonas līgumā noteiktajās robežās reģionalizēt zivsaimniecības pārvaldību, kā arī nodrošināt, lai mazām piekrastes zivsaimniecībām un rūpnieciskiem zivsaimniecību uzņēmumiem tiktu piemēroti atšķirīgi noteikumi, vienlaikus ņemot vērā vides, ekonomiskās un sociālās prasības. Es gribu uzsvērt arī Kopienas zvejnieku interešu aizsardzību. Taču šajā nolūkā valstu valdībām ir jāveic atbilstoša uzraudzība, izvirzot zivsaimniecību par stratēģisku prioritāti, lai nodrošinātu piekrastes zvejnieku kopienu ekonomisko un sociālo dzīvotspēju.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka attiecībā uz visiem zivsaimniecības veidiem un ģeogrāfiskajām zvejas zonām Eiropas Savienībā ir jāizstrādā ilgtermiņa pārvaldības un zvejas resursu atjaunošanas plāni. Pirmkārt un galvenokārt, ir jāņem vērā milzīgās atšķirības, kas Eiropā pastāv zvejošanas ziņā. Ir nepieciešams piešķirt lielāku atbildību zvejas zonām un uzlabojumiem, kas veikti tradicionālajā kvotu sistēmā. Eiropai ir jāpieņem stingra, kopīga pieeja zivju resursu pārvaldībai, kurā būs ietverta zivsaimniecības nozares, kā arī zvejas apakšnozares un akvakultūras kontinentālā un tirgus dimensija saskaņā ar Eiropas Savienības jauno integrēto jūrniecības politiku un ES rūpēm par ilgtspējīgu izaugsmi piekrastes reģionos.

William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage un Paul Nuttall (EFD), rakstiski. – Lai gan šajā ziņojumā ir paredzēta mazāk briesmīga kopējās zivsaimniecības politika nekā tā kropļība, kas mums ir pašreiz, tajā tik un tā ir ieteikts atstāt zvejniecības flotes nedemokrātiskās un antidemokrātiskās „Eiropas Savienības” plēsonīgajā kontrolē, un šā iemesla dēļ UKIP nevar to atbalstīt.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par Zaļo grāmatu „Kopējās zivsaimniecības politikas reforma”, jo tajā ir noteiktas būtiskas saistības, kas nepārprotami ir ļāvušas uzlabot sākotnējo priekšlikumu. Es vēlos uzsvērt, ka ir svarīgi īstenot vides un sociālo pieeju, meklējot jaunus zvejas resursu pārvaldības modeļus, kas, pamatojoties uz nosacītas stabilitātes principu, papildinās pašreizējo sistēmu.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, balsojam pret ziņojumu par Zaļo grāmatu „Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” un ES zivsaimniecības politikas reformu. Vairākums Parlamenta deputātu noraidīja prioritātes

piešķiršanu ekoloģiskai ilgtspējībai un balsoja par grozījumu, kas paredz, ka mūsu politikai attiecībā uz trešām valstīm jābūt pamatotai uz Eiropas interesēm zivsaimniecības jomā. Mēs uzskatām, ka tas ir nepieņemami, tāpēc balsojām pret. Tāpat mēs esam skeptiski noskaņoti pret to, ka Eiropas Parlaments grib panākt līdzekļu palielināšanu kopējai zivsaimniecības politikai — mēs nevēlamies tajā būt iesaistīti, ja vien mērķis nav skaidras pārmaiņas politikā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Vispirms es vēlos uzsvērt to, ka *Patrão Neves* kundze ir sagatavojusi lielisku ziņojumu. Zvejnieku kopienas patlaban piedzīvo grūtus laikus, ko iezīmē zivju krājumu nopietna samazināšanās. Tas būtiski ietekmē visas sabiedrības nodrošināšanu ar pārtiku un Eiropas Savienības attālāko reģionu kohēziju. Tāpēc ir nepieciešama integrēta un visaptveroša pieeja kopējās zivsaimniecības politikas reformai.

Es uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas Savienība nekavējoties veiktu efektīvas darbības, kas nodrošinātu labākus ekonomiskās ilgtspējas apstākļus zvejniekiem, piemērojot sistēmu, kura spēj aizsargāt katra reģiona specifiskās īpatnības un kura atzīst, ka ir nepieciešama atšķirīga pieeja mazām zivsaimniecībām. Atzīmēšanas vērts ir ieteikums īstenot konkrētus pasākumus, piemēram, starpnieku skaita samazināšanu ķēdē starp ražotāju un patērētāju. No otras puses, šo reformu nevar izolēt no jūras resursu izmantošanas ilgtspējīgā veidā, kura pamatā ir zinātnisks un tehnisks rūpīgi veikts novērtējums, kas veicinās nozares saskaņošanu un uzlabos kvalitāti un nodrošinātību ar pārtiku patērētājiem. Saistībā ar izmaiņām flotes zvejas jaudā es vēlos uzsvērt iekārtu modernizēšanas ietekmi uz profesionālo lepnumu un zvejnieku drošību nozarē, kurā dzīvības zaudēšana ir izplatīta parādība.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tas, ka Parlamenta vairākuma ir noraidījis mūsu iesniegtos priekšlikumus, tādējādi noraidot zivsaimniecības resursu privatizēšanu, liecina par virzienu, kādu tas ar gaidāmās KZP reformas palīdzību mēģina īstenot. Parlaments ne tikai nenoraida Komisijas priekšlikumu par jaunu (privātu) īpašumtiesību piemērošanu piekļuvei sabiedriskam labumam; tas arī paver ceļu šā nodoma oficiālai atzīšanai. Tā ir izvēle, kas nenodrošina resursu ilgtspēju un kas nenovēršami visā Eiropas Savienībā izraisīs zvejas darbības koncentrēšanos ekonomiski un finansiāli spēcīgāko uzņēmumu rokās, nopietni apdraudot mazās piekrastes zivsaimniecības, kas Portugāles gadījumā ir vairāk nekā 90 % no visas flotes.

Mēs pieminējam dažus pozitīvus šā ziņojuma punktus, no kuriem daži atbilst mūsu iesniegtajiem priekšlikumiem, bet mēs nevaram nenorādīt, ka šajā ziņojumā kopumā ir ieņemta izteikti liberāla nostāja, kas lielā mērā ierobežo dalībvalstu suverenitāti attiecībā uz saviem jūras resursiem. Ziņojumā nav arī sniegta vispusīga atbilde uz vienu no galvenajiem jautājumiem zivsaimniecības nozarē: ienākumiem no darba. Mēs varam tikai norādīt, ka tika noraidīti mūsu iesniegtie priekšlikumi, kuru mērķis bija uzlabot tirdzniecību šajā nozarē un kuri palielinātu zvejnieku darba atalgojumu.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Es atbalstu piekrastes ūdeņu režīma palielināšanu no 12 līdz 20 jūras jūdžēm kā vienu no galvenajām KZP reformām. Mums arī jāizbeidz mazaizsargāto zivju krājumu izmetumu prakse. Ir svarīgi saglabāt pašreizējo kvotu pārvaldības sistēmu, un es neatbalstu kvotu obligātu privatizāciju.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Ziņojumā ir ietverti daudzi labi un būtiski elementi, un pastāv vienprātība par to, ka centralizētais, visiem vienādi piemērojamais KZP modelis ir bijusi katastrofa. Daudzi manis iesniegtie grozījumi ir guvuši atbalstu, un tādējādi šajā ziņojumā ir atzīts relatīvas stabilitātes princips, nepieciešamība stimulēt centienus krājumu saglabāšanas jomā, tāpat ir atzīts, ka dalībvalstu īstenotā kontrole attiecībā 12 jūras jūdžu zonu ir bijusi veiksmīga. Taču ziņojumā joprojām tiek apgalvots, ka būtu jāpārskata agrāk iegūtās tiesības. Zivsaimniecības pārvaldība ir jāatdod atpakaļ zivsaimniecības valstīm; šīs zivsaimniecības valstis nedrīkst zaudēt savas agrāk iegūtās tiesības. Tādēļ es balsoju pret ziņojumu, kurā tiek pausts acinājums cīnīties pret tādām tradicionālām pamattiesībām kā piekļuve zivju krājumiem.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Dziļā un visaptverošā kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) reforma ir jāvērtē atzinīgi, jo īpaši saistībā ar zivju resursu ilgtspējīgu pārvaldību. Šī reforma ir jāīsteno, uzlabojot un standartizējot pamatnosacījumus, uzlabojot dalībvalstu veikto kontroli un vienkāršojot lēmumu pieņemšanas sistēmu. Lai gan Austriju kā iekšzemes valsti tas tieši neskar, nepārtrauktais jūras zivju patēriņa pieaugums ietekmē zvejniecību. Mums ir vajadzīgi praktiski un efektīvi risinājumi, kas, nodrošinot labus zivju krājumu apstākļus, rada pamatu šīs nozares pietiekamai dzīvotspējai, nodrošina piegādi patērētājiem un vienlaikus garantē sugu daudzveidības saglabāšanu, kā arī aizsargā jūras ekosistēmu kopumā.

Isabella Lövin (Verts/ALE), rakstiski. – Šis ziņojums ir plašs dokuments, kurā ietverti visi KZP aspekti no akvakultūras līdz maksātkārtībai, no Baltijas jūras līdz zivsaimniecības nolīgumiem ar trešās pasaules valstīm. Zaļie ļoti priecājas par daudzajiem šā ziņojuma grozījumiem, kuru pieņemšanu mums izdevās panākt,

piemēram, par pamatprincipiem ilgtspējas prasību jomā, ko piemēros tiem, kuriem būs tiesības zvejojot, prasību veikt ietekmes uz vidi novērtējumu saistībā ar zivsaimniecībās darbībām, paziņojumu, ka ES saskaņā ar zivsaimniecības nolīgumiem nevajadzētu konkurēt ar vietējiem zvejniekiem, bet tā drīkst zvejojot, tikai izmantojot zvejas kvotu pārpalikumu, un arī par aicinājumu visām ES iestādēm visos atbilstīgos forumos par starptautiskās darba kārtības prioritāti izvirzīt nelegālo zvejniecību, lai aizsargātu okeānus, kā arī nodrošinātību ar pārtiku. Diemžēl galīgajā tekstā tika apstiprināti daži pilnīgi nepieņemami un pretrunīgi punkti, piemēram, tas, ka KZP ārējo darbību mērķim jābūt Eiropas interešu zivsaimniecības jomā aizsardzībai un veicināšanai, ka ekoloģiskai ilgtspējai nevajadzētu būt lielākai prioritātei nekā sociālajai un ekonomiskajai ilgtspējai un ka visām politikas jomām būtu jādod ieguldījums KZP mērķu izpildē. Tāpēc Zaļo grupa nevarēja atbalstīt šo ziņojumu, bet atturējās.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Kopējā zivsaimniecības politika, kas pēdējo reizi tika pārskatīta 2002. gadā, tomēr vēl nav pietiekami apmierinoša, lai spētu pārdzīvot pārmaiņas šajā jutīgajā nozarē. Tādēļ ir jāanalizē jaunie apstākļi, kas ietekmē šo nozari, un jāmeklē jauni risinājumi, lai padarītu to pilnīgi dzīvotspējīgu, jo īpaši ekonomiskajā, sociālajā un vides ziņā. Tādēļ es iesaku veikt jaunus pasākumus, kas ļautu zivsaimniecības nozarei izkļūt no tā bīstamā stāvokļa, kādā tā pašreiz atrodas.

Zivsaimniecības nozare ES ir ļoti svarīga. Tāpēc ir ļoti būtiski, lai jaunajā KZP tiktu ņemta vērā racionāla un atbildīga resursu pārvaldība, kā arī nodrošināta jūras resursu aizsardzība un dzīves veida saglabāšanu tiem, kuri vienmēr savu iztiku ir pelnījuši ar zvejniecību. Jaunajai KZP ir jāspēj atrisināt produktivitātes problēmas zivsaimniecības nozarē, jāstabilizē tirgus un jānodrošina labs dzīves līmenis ģimenēm, kuras ir atkarīgas no šīs nozares. Tomēr šī nozare ir jāanalizē kā vienots veselums, nevis pa daļām, lai mēs varētu integrēt visas tajā pastāvošās problēmas un pārmaiņas un spētu tās atrisināt, apmierinot visas iesaistītās puses, kā arī pārvarēt galvenās problēmas, kas ietekmē šo nozari: pārzveju, jaudas pārpalikumu, pārāk lielus ieguldījumus un atkritumus.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Tas, ka zvejniecībai ir senas tradīcijas Eiropā, ir apsveicami, un, cerams, ka tā tas būs arī nākotnē. Notikumi šajos pēdējos gados noteikti apliecina, ka darbs šajā ekonomikas nozarē kļūst būtiski mazāk pievilcīgs. Tas ir tādēļ, ka uzņēmumu grupas ar saviem masveida zivju produktiem tiktāl pazemina mazumtirdzniecības cenas, ka mazi zivsaimniecības uzņēmumi nespēj konkurēt. Minēto apstākļu rezultātā šī nozare arvien vairāk kļūst par darbības lauku darba ņēmējiem no trešām valstīm. Ņemot vērā to, ka šajā rezolūcijas priekšlikumā nav pietiekamā mērā risināts šis jautājums, es balsoju pret to.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Galīgajā balsojumā par *Patrão Neves* ziņojumu es atturējos, jo tajā ir iekļauti gan pozitīvi, gan negatīvi punkti. Tajā atzīts, ka prioritārā piekļuve jādod tiem, kas zvejo vides aizsardzības ziņā ilgtspējīgā veidā, radot mazāk izmetumu, nodrošinot vairāk darbavietu un mazāku enerģijas patēriņu, un uzsvērts, ka tiesības zvejojot jānosaka, pamatojoties galvenokārt uz vides un sociālajiem kritērijiem, nevis uz to, kurš zvejoja visvairāk zivju pirms 30 gadiem. Tieši pārzvejas gadi ir noveduši pie pašreizējās krīzes, tāpēc ir absurdi ļaut tām pašām flotēm turpināt savu postošo darbību. Citi pozitīvie punkti paredz par KZP galveno priekšnoteikumu noteikt ekoloģisko ilgtspējību un atzīt, ka ES flotes vairs nedrīkst veikt pārzveju jaunattīstības valstu ūdeņos. Diemžēl ziņojumā ir paustas arī mazāk konstruktīvas idejas, piemēram, atteikšanās apstiprināt subsīdiu postošo ietekmi. Šajā ziņojums tiek arī apgalvots, ka KZP ir galvenā ES politika, bet vides un attīstības politikas jomas ir tai pakārtotas. Tieši šī „par katru cenu saglabāt zivsaimniecības nozari” attieksme ir novedusi pie jūras ekosistēmu un no tām atkarīgo zivsaimniecības kopienų iznīcības.

Britta Reimers (ALDE), rakstiski. – (DE) Eiropas liberāļu un demokrātu apvienības grupas (FDP) Vācijas locekļi par diviem punktiem balsoja atšķirīgi no pārējās grupas. Pirmais punkts attiecas uz Zaļo grupas/Eiropas Brīvās alianses iesniegto 3. grozījumu. FDP locekļi balsoja pret, jo radikāla zivsaimniecības politikas decentralizācija, kas ierosināta šajā priekšlikumā, piešķirot vairāk pilnvaru un atbildības dalībvalstīm un vietējiem lēmumu pieņēmējiem, nav savienojama ar Eiropas kopējo zivsaimniecības politiku. Patiesībā mērķis ir atrast kopīgus progresīvus risinājumus ES līmenī. FDP locekļi atbalstīja 33. grozījumu, jo tas atbalsta svarīgo relatīvās stabilitātes principu, kas ir svarīgi Vācijai. Tas attiecas uz pamatojumu kvotu piešķiršanai.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropas zivsaimniecības nozare kuģo nemierīgos ūdeņos: zivju krājumi strauji sarūk, 400 000 Eiropas zvejnieku un viņu ģimenes uztraucas par savu nākotni un interesējas par kopējās zivsaimniecības politikas (KLP) efektivitāti, kas līdz šim viņiem ir nodrošinājusi drošības tīklu.

Ņemot vērā noteiktās strukturālās problēmas, proti, pārzveju, nepietiekamos ieguldījumus, zvejas flotes jaudas pārpalikumu un atkritumus (cik tonnas zivju katru dienu tiek izmestas atpakaļ jūrā, jo tās nav derīgas lietošanai pārtikā?), KZP reformai ir jābūt galvenajai prioritātei. Skaidrs, ka visās reformās jāņem vērā dažādu

zvejas apgabalu specifiskās īpatnības un par katru cenu jāizvairās no visiem vienādi piemērojama pārvaldības modeļa. Gaskoņas līči izmantotās zvejas metodes un kuģi ļoti atšķiras no tām metodēm un kuģiem, ko izmanto Ziemeļjūrā. Tādēļ būtiska ir Komisijas ierosinātā reforma, kuras pamatā ir reģionalizācija un kuru Parlaments šopēcpusdien pieņēma.

Atbildīgā politikā jāņem vērā arī tā realitāte, ko atspoguļo rādītāji: ES daļa pasaules zivju produktu ražošanā ir 4,5 %, un tā netiecas kļūt par „milzi” šajā nozarē. Tas ir tikai vēl viens iemesls, kāpēc mums ir jādod priekšroka maza apjoma, novatoriskai un ilgtspējīgai zvejniecībai.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Komisijas Zaļā grāmata par šo jautājumu pauz nosodošu apsūdzību, un tajā ir godīgi atzīts, ka kopējā zivsaimniecības politika nav darbojusies. Gluži pretēji, tā ir izraisījusi virkni problēmu, kurām joprojām ir ekonomiska, sociāla un ekoloģiska ietekme. Tikai pirms divām nedēļām Parlaments nobalsoja par zilo tunzivju starptautiskās tirdzniecības atlikšanu to kritiski mazo krājumu dēļ — šī situācija ir vēl viens apliecinājums tam, ka mūsu pašreizējie zvejniecības apjomi nav ilgtspējīgi un ka tiem ir nopietnas sekas attiecībā uz bioloģisko daudzveidību un zvejniecības nozari. Mums ir jāatzīst, ka nepieciešama jauna pieeja. Decentralizēta politika, atvēlot lielākus līdzekļus, dažādiem reģioniem ļaus pielāgoties un reaģēt uz apstākļiem attiecīgajos reģionos — iepriekšējā hierarhiski organizētā politika neļāva to darīt. Tai būtu jāpanāk labāka krājumu pārvaldība un pozitīvi jāiespaido jūras vide. Es pilnīgi atbalstu Komisijas apņemšanos īstenot visaptverošu un pamatīgu reformu, kura ir guvusi Zivsaimniecības komitejas pienācīgu atbalstu. Ir būtiski rīkoties, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība īsteno patiesi ilgtspējīgas zivsaimniecības politiku, lai ilgtermiņā aizsargātu krājumus, vidi un Eiropas darbavietas.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju ierosinātos grozījumus veikt tādas izmaiņas kopējā zivsaimniecības politikā, kas ļaus izbeigt dažus pašlaik pastāvošos izkropļojumus.

Īpašus izkropļojumus rada jebkāda finansējuma palielināšana flotu atjaunošanai vai centralizēta zivju cenu noteikšana, kas ļauj palielināt subsīdiju izmantošanu.

Zvejniekus Apvienotajā Karalistē, jo īpaši tos, kas zvejo dienvidu krastā, izmantojot kuģus, kuru garums nepārsniedz 10 metrus, bieži negatīvi ietekmē nelīdzsvarotās kvotas un subsīdijas citu valstu flotēm. Heistingsas un Rajas vēlēšanu apgabala deputāts *Mike Foster* ir pievērsis manu uzmanību tam, ka nepieciešams, lai Jūras zvejniecības aģentūra un Komisija pārtrauktu diskriminējošu un izkropļojošu praksi, jo īpaši mencu zvejniecībā gar Apvienotās Karalistes dienvidu krastu un īpaši viņa Heistingsas un Rajas vēlēšanu apgabalā, kuru mēs abi pārstāvam.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es atturējos no balsošanas par ziņojumu par kopējo zivsaimniecības politiku, jo tajā ir ietverti pārāk daudzi punkti, kuri ir pretrunā ne tikai citiem šā ziņojuma punktiem, bet arī manai politiskai perspektīvai attiecībā uz Eiropas zivsaimniecības politiku. No vienas puses, ziņojumā pateikts, ka Eiropas zvejas flotes vairs nedrīkst veikt pārzveju attīstības valstu ūdeņos, bet, no otras puses, tajā pateikts, ka kopējai zivsaimniecības politikai visos gadījumos ir lielāka prioritāte nekā vides un attīstības politikai. Šī nostāja nepārprotami atšķiras no Lisabonas līguma, kura 208. pantā ir noteikts, ka mūsu ārpolitika nedrīkst apdraudēt nabadzīgo valstu attīstības mērķus. Parlamenta ierosinātā politika pavisam noteikti atbalsta Eiropas intereses, bet ārpus Eiropas ūdeņiem Eiropa aizstāv tikai pati savas zvejas flotes, nevis vietējos zivju krājumus un vietējos zvejniekus. Tāpēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa atturējās. Turklāt, lai gan ziņojumā ir atzīts, ka pastāv nopietna pārzvejas problēma un ka zivsaimniecības politikas galvenajam mērķim ir jābūt ilgtspējai, tajā netiek atzīts, ka šīs problēmas pamatā ir subsīdiju un kvotu sistēma. Tādēļ mēs atturējamies.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Ziņojumā par Zaļo grāmatu „Kopējās zivsaimniecības politikas reforma”, ko mēs šodien pieņemām, ir pārskatīti šīs politikas ekonomiskie, sociālie un vides aspekti, lai noteiktu jaunu pieeju to problēmu atrisināšanai, kuras joprojām pastāv šajā nozarē. Es vēlos atkārtoti uzsvērt, ka šajā reformā ir būtiskas tādas prioritātes kā efektīvāka zvejas resursu pārvaldība un finanšu atbalsta stratēģija tiem, kuri strādā šajā nozarē, vienlaikus garantējot šīs nozares ilgtspēju, kam nepieciešama zivju sugu saglabāšana, un šie jautājumi ir jāīsteno reģionālā līmenī. Šajā dokumentā tiek prasītas reformas, kuras jāveic zivsaimniecības nozarē un kuras ir ārkārtīgi svarīgas attālākajos reģionos, jo īpaši Madeirā, kur zvejniecībai ir ļoti liela nozīme attīstībā un vietējo iedzīvotāju dzīvē.

Es vēlos vēlreiz atkārtot šajā ziņojumā paustās domas saistībā ar dažādu valsts, reģionālā un vietējā līmeņa dalībnieku aktīvāku līdzdalību šīs politikas īstenošanā un tehniskajiem pasākumiem, kas jāveic zivsaimniecības nozarē. Visu iepriekš minēto iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu, kas iezīmē jauna posma sākumu Eiropas kopējā zivsaimniecības politikā.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret *Patrão Neves* kundzes ziņojumu, jo tajā ir noraidīti grozījumi, kuru nolūks ir panākt līdzsvaru starp interesēm vides jomā un mazu zivsaimniecības uzņēmumu saglabāšanu.

Man arī ir žēl, ka tika noraidīti tie grozījumi, kuros bija izvirzīta prasība pēc padziļināta dialoga ar zvejniekiem, pirms tiek īstenota šī reforma.

Šajos apstākļos es nesaskatu iespēju sākt reformu, kas būtu pieņemama zvejniekiem un kas nodrošinātu, ka tiek izdarīts viss nepieciešamais, lai saglabātu tādu kopējo zivsaimniecības politiku, kura ir šā vārda cienīga.

Priekšsēdētājs. – Šis sēdes protokols nākamās sēdes sākumā tiks iesniegts Parlamenta apstiprināšanai. Ja nebūs iebildumu, es nekavējoties nodošu šodienas sēdē pieņemtos priekšlikumus tām personām un aģentūrām, kurām tie ir adresēti.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

11. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

12. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

13. Sesijas pārtraukšana

(Sēdi slēdza plkst. 12.50)